

การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542
ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

AGRICULTURAL TEACHERS' PERCEPTIONS REGARDING
EDUCATIONAL ACT B. E. 2542 : CASE STUDY ON SECONDARY
SCHOOLS IN BANGKOK UNDER DEPARTMENT OF GENERAL
EDUCATION, MINISTRY OF EDUCATION

เสรี มุขสุข
SEREE MUKSUK

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISBN 974-648-587-3

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542
ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

AGRICULTURAL TEACHERS' PERCEPTIONS REGARDING
EDUCATIONAL ACT B. E. 2542 : CASE STUDY ON SECONDARY
SCHOOLS IN BANGKOK UNDER DEPARTMENT OF GENERAL
EDUCATION, MINISTRY OF EDUCATION

เสรี มุกสุข

SEREE MUKSUK

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISBN 974 - 648 - 587 - 3

**AGRICULTURAL TEACHERS' PERCEPTIONS REGARDING
EDUCATIONAL ACT B. E. 2542 : CASE STUDY ON SECONDARY
SCHOOLS IN BANGKOK UNDER DEPARTMENT OF GENERAL
EDUCATION, MINISTRY OF EDUCATION**

SEREE MUKSUK

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN AGRICULTURAL EDUCATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2002

ISBN 974 - 648 - 587- 3

COPYRIGHT 2002

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาใน กรุงเทพมหานครที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
นักศึกษา	เสรี มุขสุข
รหัสประจำตัว	42064306
ปริญญา	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ครุศาสตร์เกษตร
พ.ศ.	2545
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร. พรรณิภา ศิวะพิรุฬห์เทพ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร. ดนัย ดิษยบุตร ผศ.ดร. กัญญา ต้นติวสุทธิกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลทั่วไปของครูเกษตร 2) ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร และ 3) เปรียบเทียบการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2544 จาก 117 โรงเรียน จำนวน 163 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ แสดงผลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่า t- test

ผลการวิจัยพบว่า

ข้อมูลทั่วไปของครูเกษตรเป็นเพศชาย ร้อยละ 44.8 เพศหญิง ร้อยละ 55.2 อายุต่ำกว่า 40 ปี ร้อยละ 30.7 อายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ร้อยละ 69.3 เพศชายอายุเฉลี่ย 43.93 ปี เพศหญิงอายุเฉลี่ย 40.73 ปี ครูเกษตรมีอายุเฉลี่ย 42.33 ปี มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาเกษตร ร้อยละ 55.8 มีวุฒิการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตร ร้อยละ 44.2 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 71.8 สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 28.2 มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 60.7 ประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ร้อยละ 39.3

ครูเกษตรมีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ด้านระบบการศึกษา ด้านแนวการจัดการศึกษา ด้านการบริหารและการจัดการ

ศึกษาของรัฐ ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในระดับมาก สำหรับการรับรู้ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับปานกลาง

การเปรียบเทียบระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 รวมทุกด้านของครูเกษตรที่มีอายุต่างกัน และมีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ แต่ครูเกษตรที่มีเพศต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน และประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างกัน มีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ทั้ง 8 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Thesis Title	Agricultural teachers' perceptions regarding Educational Act B.E. 2542 : Case study on secondary schools in Bangkok under Department of General Education, Ministry of Education
Student	Mr. Seree Muksuk
Student ID	42064306
Degree	Master of Science
Programme	Agricultural Education
Year	2002
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Panneepa Sivapirunthep
Thesis Co – Advisor	Dr. Danai Disyabutra Assistant Professor Dr. Kunya Tuntivisoottikul

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the informations, perceptions of Educational Act B.E. 2542, and to compare the perceptions of agricultural teachers in secondary schools under Department of General Education in Bangkok metropolitan.

The samples were 163 agricultural teachers who were selected from agricultural teachers on 117 schools in Bangkok metropolitan, 2001 academic year. The data were collected through the questionnaires constructed by the researcher. The data were analysed and displayed as frequency, percentage, mean and t – test. The findings were as follows :

The agricultural teachers were male 44.8 percent and female 55.2 percent. Thirty point seven percent of them were younger than 40 years old and 69.3 were older than 40 years .The male average age was 43.93 years, female average age 40.73 years and overall average 42.33 years. About 55.8 percent of them had qualification in agricultural educational and 44.2 percent had qualification in agricultural science. About 71.8 percent of them had bachelor degree and 28.2 percent had education level higher than bachelor degree. About 60.7 percent of them had teaching experience less than 20 years and 39.3 percent had teaching experience more than 20 years.

The agricultural teachers had perception level about Educational Act B.E. 2542 in 7 topics namely : educational duty, educational system, educational management line, educational management and administration, educational standard and assessment, educational staff and

personnel for educational, and educational technology at high level. Their perceptions about educational resources were at moderate level.

The teachers who were difference in age and educational qualification showed no significant difference in perceptions about Educational Act B.E. 2542 at confident level 95 percent. But, who were difference in sex, educational level, and experience in teaching agricultural subjects showed significant differences in perceptions about Educational Act B.E. 2542.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก รศ.ดร.พรณิภา ศิวะพิรุฬห์เทพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.คณัย คิษยบุตร และ ผศ.ดร.กันยา ดันติวิสุทธิกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และช่วยตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ช่วยตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อการปรับปรุงให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพสูงสุด

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่อำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนครูเกษตรทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้เป็นที่เคารพรักอย่างดียิ่ง รวมทั้ง พี่ - น้อง ทุกคน ที่ได้ให้ความรัก ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ และบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ และครู - อาจารย์ ทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

เสรี มุขสุข

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญรูป.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542.....	7
2.2 สารสำคัญของงานดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542.....	10
2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542.....	46
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	61
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	104
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	105
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	108
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	110
บรรณานุกรม.....	112
ภาคผนวก.....	114
ภาคผนวก ก รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร.....	115
ภาคผนวก ข รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางที่มีพื้นที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร.....	119
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	121
ภาคผนวก ง รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย.....	129
ภาคผนวก จ หนังสือราชการ.....	131
ประวัติผู้เขียน.....	144

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 การเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี (กรณีศึกษาต่อ)	36
2.2 บัญชีอัตราเงินเดือนครู.....	54
2.3 เงินวิทยฐานะ.....	54
2.4 เงินวิทยพัฒน์.....	55
4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนวิชาเกษตร โรงเรียน มัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	61
4.2 แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัด กรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร.....	63
4.3 แสดงสรุปค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับที่ ของการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร.....	69
4.4 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของ ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ.....	70
4.5 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยของการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของ ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	76
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของ ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ.....	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.7 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยของการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของ ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	82
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของ ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	83
4.9 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยของการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของ ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	88
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของ ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	89
4.11 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยของการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของ ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	96
4.12 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของ ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร.....	97
4.13 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยของการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของ ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร.....	102

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของกระทรวง.....	4
2.1 แสดงการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา.....	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และ วัฒนธรรม เพราะการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของประเทศนั้นต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญ จะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544) มีการมุ่งเน้น การพัฒนา “คน” เป็นศูนย์กลาง และการพัฒนาคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของ การศึกษา ซึ่งการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ทำให้เป็นคนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จัก เรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีจริยธรรม มีคุณธรรม รู้จักพึ่งตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในมาตรา 81 กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษา อบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษา อบรมให้เกิดความรู้คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยใน ศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพ ครูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

สาระในรัฐธรรมนูญดังกล่าวนำไปสู่การจัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เพื่อปฏิรูปการศึกษาของชาติซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2542 ซึ่งจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพการจัดการศึกษา รวมทั้งด้านการศึกษาเกษตร ซึ่งครูเกษตรจะต้องเข้าใจการจัดการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้นครูผู้สอนวิชาเกษตรจะต้องรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เพื่อให้การจัดการศึกษาเกษตรในระบบโรงเรียน นอกกระบบ โรงเรียนและตามอรัยาศัยให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม

อย่างไรก็ตามการจัดการศึกษาเกษตรในระบบโรงเรียน เพื่อจะผลิตเกษตรกรหรือบุคลากร ทางการเกษตรและมีประสิทธิภาพสูงในการทำงานในอนาคตก็คือ การจัดการศึกษาเกษตรในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นระดับที่เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและมี

เจตคติที่ดีต่องานอาชีพเกษตร ให้แก่นักเรียนที่เป็นเยาวชนของประเทศอีกทั้งเป็นผู้รับผิดชอบ
อนาคตของประเทศชาติ ทั้งนี้เพื่อเตรียมการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธ
ศักราช 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธ
ศักราช 2540 ครูเกษตรจำเป็นจะต้องรับทราบข้อมูลข่าวสารในเรื่องการจัดการศึกษาตาม พระราช
บัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เพื่อจะได้เตรียมความพร้อมให้มีความรู้ความเข้าใจใน
บทบาทหน้าที่และมีความมั่นใจกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากการปฏิรูปการศึกษา
ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2542 แบ่งเป็น 9 หมวด สำหรับเรื่องที่ผู้วิจัยศึกษามี 8 หมวด ดังนี้ คือ 1) สิทธิและหน้าที่
ทางการศึกษา 2) ระบบการศึกษา 3) แนวการจัดการศึกษา 4) การบริหารและการจัดการศึกษาของ
รัฐ 5) มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา 6) ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา 7)
ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และ 8) เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จากความเป็นไปดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งศึกษา
เฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่สังกัดกรมสามัญศึกษา เพื่อศึกษาว่าครู
เกษตรมีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในแต่ละหมวดมาก
น้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นข้อมูลสำหรับเสนอให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องหาแนวทางในการประชา
สัมพันธ์ให้ครูเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ใน
กรุงเทพมหานคร ได้รับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เพื่อให้ครู
เกษตรเข้าใจในสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบเพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรให้สอด
คล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 หลังจากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับใช้ในปี
พุทธศักราช 2545 ครูเกษตรจะต้องมีการพัฒนาตนเองและการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรให้
ก้าวทันกับยุคของข้อมูลข่าวสาร ให้มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของครูเกษตรที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรม
สามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542
ของครูเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช
2542 ของครูเกษตรในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญสูงสุดในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนได้จะต้องประกอบด้วยคนไทยที่มีคุณภาพที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม วัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต และเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ การปฏิรูปการศึกษาเป็นการพัฒนาคุณภาพคนเพื่อพัฒนาประเทศ ประเทศไทยจึงต้องเร่งปฏิรูปการศึกษา ด้วยเหตุผลสำคัญ คือ

1. การปฏิรูปการศึกษาเป็นทางเลือกสำคัญที่จะนำพาประเทศไทย ให้ผ่านพ้นวิกฤตปัญหา ด้านต่างๆ ในสภาวะปัจจุบันไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนด้วยการปฏิรูปการศึกษาซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพคนที่เป็นรากฐานสำคัญของการแก้วิกฤตปัญหาและพัฒนาประเทศ

2. จุดอ่อนของระบบการศึกษาไทย ทั้งความเชื่อ แนวคิด วิธีการ และคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีที่ใช้ในการประเมินรายวิชา ทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับต่ำ จำเป็นจะต้องได้รับการปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาให้มีความเข้มแข็งมีประสิทธิภาพสูงสุด

3. ศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันกับสังคมประชาโลก เป็นกระแสผลักดันให้จำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนไทยให้สามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงในสังคมไทย

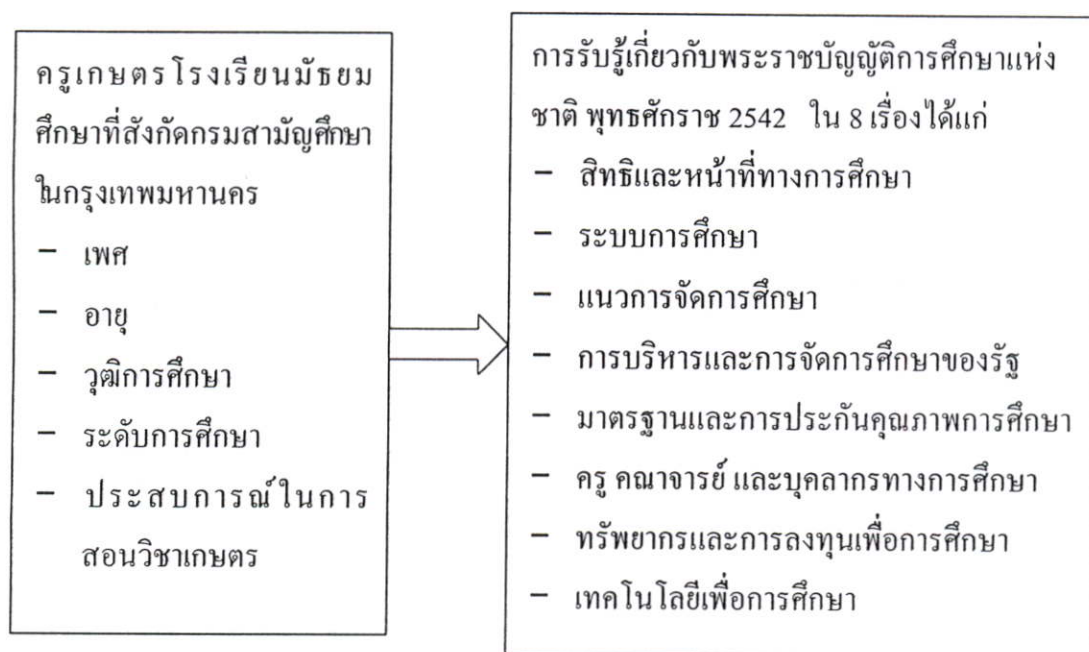
4. แรงกดดันจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ทั้งทางด้านสังคม การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการปฏิรูปการศึกษาในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ส่งผลให้ประเทศไทยต้องมีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อเตรียมตัวคนให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงด้วย

5. บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (ม.81) และบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกของไทยกำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2543 : 3)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 24) ได้วิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ปรากฏว่าครูยังขาดความรู้ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะในเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

ผู้วิจัยเห็นว่าครูเกษตรที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในเรื่องต่าง ๆ 8 เรื่อง คือ 1) สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา 2) ระบบการศึกษา

3) แนวการจัดการศึกษา 4) การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ 5) มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา 6) ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา 7) ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และ 8) เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มากน้อยตามความสนใจของแต่ละบุคคล เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ครูเกษตรมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองและมีความมั่นใจในแนวการดำเนินงานการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 1.1

แผนภูมิที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ไม่แตกต่างกัน

1.4.2 ครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีอายุต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ไม่แตกต่างกัน

1.4.3 ครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ไม่แตกต่างกัน

1.4.4 ครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัันมีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ไม่แตกต่างกัน

1.4.5 ครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างกัันมีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ไม่แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูเกษตรจากโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหมด 117 โรงเรียน ปีการศึกษา 2544 จำนวน 192 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร

ตัวแปรตาม คือ การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ใน 8 เรื่อง ได้แก่ 1) สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา 2) ระบบการศึกษา 3) แนวการจัดการศึกษา 4) การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ 5) มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา 6) ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา 7) ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และ 8) เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

1.5.3 วิธีการศึกษาวิจัย

การวิจัยเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ให้ครูเกษตร 192 คนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปและการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร

การสร้างเครื่องมือผู้วิจัยดำเนินการดังนี้คือ 1) ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 2) ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัยและ 3) กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถาม โดยจัดแบ่งเป็นหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 8 เรื่อง คือ

1. สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา
2. ระบบการศึกษา
3. แนวการจัดการศึกษา
4. การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ
5. มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา
6. ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
7. ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
8. เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

1.6 นิยามศัพท์

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงกำหนดความหมายของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ คือ

ครูเกษตร หมายถึง ผู้สอนวิชาเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

การรับรู้ หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร

วุฒิการศึกษา หมายถึง สาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษาของครูเกษตร

ระดับการศึกษา หมายถึง คุณวุฒิทางการศึกษาขั้นสูงสุดของครูเกษตร

ประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มสอนวิชาเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา จนถึงวันตอบแบบสอบถาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครู
เกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่
เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดตามลำดับดังนี้

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

2.2 สารสำคัญของการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2542

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2542

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

2.1.1 ภาพทั่วไปของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 (สมหมาย
จันทร์เรือง. 2543 : 8-10)

ปรากฏในเหตุผลการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทยกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้
คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับ
ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคมสร้างเสริมความรู้ และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับ
การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการ
ค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดการศึกษาวិทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา
ประเทศ พัฒนาวินิจฉัย และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติรวมทั้งใน
การจัดการศึกษาของรัฐให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่น และเอกชนตามที่
กฎหมายบัญญัติ ให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพ และเอกชนภายใต้การ
กำกับดูแลของรัฐ

กฎหมายฉบับนี้ประกอบด้วยสาระต่าง ๆ รวม 9 หมวด ได้แก่ บททั่วไป สิทธิและหน้าที่
ทางการศึกษา ระบบการศึกษา แนวการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการศึกษามาตรฐานและ
การประกันคุณภาพการศึกษา ครูคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อ
การศึกษา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และบทเฉพาะกาล 1 บท โดยมีจำนวนมาตราทั้งหมด 78 มาตรา

2.1.2 สารสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

ในตอนต้นเป็นการให้ความหมายของคำที่ใช้ในพระราชบัญญัติ เช่น “การศึกษา” หมายความว่ากระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคล เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ฯลฯ

จากนั้นได้บัญญัติเนื้อหาเป็นหมวดต่างๆ รวม 9 หมวด โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ (มาตรา 6 – มาตรา 9)

พระราชบัญญัตินี้มีเจตนารมณ์ที่ต้องการเน้นการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สำหรับการจัดการศึกษาให้ชัดหลัก ดังนี้ 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน 2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ส่วนเรื่องการจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา มีหลักการที่สำคัญได้แก่ เอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจ มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและระบบประกันคุณภาพ มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและสนับสนุนการศึกษา

หมวด 2 สิทธิ และหน้าที่ทางการศึกษา (มาตรา 10 – มาตรา 14)

บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง มีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และบุคคลที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ หรือมีร่างกายพิการ หรือมีความต้องการเป็นพิเศษ หรือผู้ด้อยโอกาส มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นกรณีพิเศษ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลในความดูแลได้รับการศึกษาทั้งภาคบังคับ และนอกเหนือจากภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว บุคคลหรือองค์กรที่สนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีสิทธิประโยชน์จากการสนับสนุนของรัฐ และการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

หมวด 3 ระบบการศึกษา (มาตรา 15 – มาตรา 21)

ระบบการศึกษามี 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยโดยสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้ทั้ง 3 รูปแบบและให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ระหว่างรูปแบบเดียวกัน หรือต่างรูปแบบกันได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม การศึกษาในระบบมี 2 ระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งจัด

ไม่น้อยกว่า 12 ปี และระดับอุดมศึกษาที่แบ่งเป็นต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา นอกจากนี้ให้มีการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี นับจากอายุย่างเข้าปีที่ 7 จนอายุย่างเข้าปีที่ 16 หรือเมื่อสอบได้ชั้นปีที่ 9 ของการศึกษาภาคบังคับ

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา (มาตรา 22 – มาตรา 30)

การจัดการศึกษาในกฎหมายนี้ต้องยึดหลักผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ แนวการจัดการศึกษาต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรมและกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจัดบูรณาการความรู้และทักษะต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละระดับการศึกษา รวมถึงการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริง จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทต้องมีความหลากหลาย โดยส่วนกลางจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเน้นความเป็นไทยและความเป็นพลเมืองดี

หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ (มาตรา 31 – มาตรา 46)

การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับของพื้นที่ การศึกษา และระดับสถานศึกษาเพื่อเป็นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นและสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยจัดให้มีกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (ศสว.) มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท รวมทั้งการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ในส่วนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทตามความพร้อมความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น ด้านการบริการและการจัดการศึกษาของเอกชน กำหนดให้เป็นนิติบุคคล มีคณะกรรมการบริหารจากผู้แทนหลายฝ่ายมีความเป็นอิสระมีการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ ส่วนสถานศึกษาของเอกชนระดับปริญญาให้ดำเนินกิจการโดยอิสระภายใต้การกำกับดูแลของสภาพสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา (มาตรา 47 – 51)

จัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยประกันภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ด้วยการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน ส่วนการประกันคุณภาพภายนอกต้องจัดทำอย่างน้อยหนึ่งครั้งทุกห้าปี โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นองค์กรมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินและจัดให้มีการประเมินดังกล่าว

หมวด 7 ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา (มาตรา 52 – มาตรา 57)

ส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง กำหนดให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาทั้งรัฐและเอกชน ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (ยกเว้นการศึกษาตามอรรถาัย และวิทยากรพิเศษ)

หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา (มาตรา 58 – มาตรา 62)

ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้วยงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินจากรัฐและองค์กรต่าง ๆ มาใช้จัดการศึกษามีการใช้มาตรการภาษีเพื่อจูงใจด้วยการลดหย่อน หรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสม สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษาใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุและทรัพย์สินอื่น ๆ รวมถึงการหารายได้จากบริการของสถานศึกษาที่ไม่ขัดกับภารกิจหลัก อย่างไรก็ตาม รัฐต้องจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษา โดยจัดสรรให้ผู้เรียนและสถานศึกษาของรัฐและเอกชนในรูปแบบต่าง ๆ

หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (มาตรา 63 – มาตรา 69)

รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุและกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่นเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและศิลปวัฒนธรรม รัฐส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา นอกจากนี้ให้มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้

บทเฉพาะกาล (มาตรา 70 – มาตรา 78)

เป็นบทบัญญัติที่กำหนดความต่อเนื่องกับกฎหมายเดิม และการบังคับตามกฎหมายใหม่ในอนาคต ซึ่งจะทำให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สามารถนำไปปฏิบัติและบังคับได้ราบรื่นมีประสิทธิภาพ เช่น การกำหนดให้มีการเตรียมการออกกฎหมายลูก หรือการให้เวลาตามสมควรเพื่อรองรับการใช้บังคับอย่างจริงจังของบทบัญญัติบางลักษณะ เป็นต้น ทั้งนี้โดยมีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษาให้มีอำนาจกำกับดูแลแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในลักษณะขององค์กรมหาชน

2.2 สาระสำคัญของการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543 : 1 –37)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) และในการจัดการศึกษาให้ยึดหลัก (1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน (2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และ (3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (มาตรา 8) การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาจะต้องยึดหลักการมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ

มีการกระจายอำนาจไปเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษามีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรและสถาบันสังคมทั้งภาครัฐและเอกชน (มาตรา 9) ทั้งนี้ ได้กำหนดเนื้อหาสาระการดำเนินงานให้นำไปสู่จุดหมาย และหลักการดังกล่าว ทั้งในเรื่องของสิทธิและหน้าที่โดยให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (มาตรา 10) ระบบของการจัดการศึกษาที่มีทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย (มาตรา 15) แนวทางการจัดการศึกษาที่ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด (มาตรา 22) การกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ (มาตรา 47 – 51) การให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับวิชาชีพชั้นสูง (มาตรา 52 – 57) โดยให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ มาใช้จัดการศึกษา (มาตรา 58 – 62) ตลอดจนการจัดเทคโนโลยีเพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการจัดการศึกษา (มาตรา 63 – 69)

มาตรา 75 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้จัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษาเป็นองค์การมหาชนเฉพาะกิจให้ทำหน้าที่

1. เสนอการจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงานตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 5 ของพระราชบัญญัตินี้เพื่อปฏิรูปในด้านโครงสร้างและการบริหารการจัดการศึกษา โดยจัดระบบครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาและการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษานั้น
2. เสนอการจัดระบบครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 7 ของพระราชบัญญัตินี้
3. เสนอการจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 8 ของพระราชบัญญัตินี้
4. เสนอแนะเกี่ยวกับการร่างกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการตาม 1 2 และ 3 ต่อ คณะรัฐมนตรี
5. เสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่บังคับใช้อยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตาม 1 2 และ 3 เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ต่อ คณะรัฐมนตรี

6. อำนาจหน้าที่อื่นที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยองค์กรมหาชน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนประกอบด้วย

คณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติแต่งตั้งเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2543 ได้ดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ มาโดยลำดับดังนี้

1. จัดทำแผนปฏิบัติการปฏิรูประบบบริหารการศึกษา บุคลากร และการลงทุนเพื่อการศึกษา

2. กำหนดกลุ่มงานเพื่อดำเนินงาน 5 กลุ่มงาน ได้แก่ 1) กลุ่มงานโครงสร้าง องค์กรและการแบ่งส่วนงาน 2) กลุ่มงานครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา 3) กลุ่มงานทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา 4) กลุ่มงานกฎหมาย และ 5) กลุ่มงานรับฟังความคิดเห็นและประชาสัมพันธ์ โดยทั้ง 5 กลุ่มงานจะทำงานควบคู่กัน และประสานงานอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา ในแต่ละกลุ่มงานจะประกอบด้วยคณะกรรมการบริหาร และผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญแต่ละด้าน นอกจากนี้ยังได้แต่งตั้งคณะที่ปรึกษาของคณะกรรมการบริหารรวม 13 ท่าน

3. ในกระบวนการดำเนินงานเพื่อจัดทำร่างข้อเสนอแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามภารกิจนั้น ได้เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน บุคคลกลุ่มต่างๆ อย่างกว้างขวางโดยสรุปดังนี้

1) จัดประชุมปรึกษาหารือกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร และกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เพื่อหารือถึงแนวทาง ความเป็นไปได้ของข้อเสนอแนวทาง

2) จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายและประชาชนอย่างกว้างขวางและมีแผนที่จะดำเนินงานต่อไปเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง

3) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และรับฟังความคิดเห็นทางสื่อมวลชน และสื่อต่าง ๆ เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์

4) เป็นวิทยากรให้ความรู้ในการประชุมสัมมนาที่องค์กรต่างๆ จัดขึ้นในภูมิภาค

บัดนี้คณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษาได้ดำเนินงานมาได้เป็นระยะเวลา 10 เดือน ได้จัดทำสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงาน การจัดระบบครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา การร่างและปรับแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามภารกิจ จึงเห็นสมควรที่จะรายงานต่อผู้บริหาร ผู้เกี่ยวข้อง ประชาชนและรับฟังความคิดเห็นเพื่อนำมาปรับปรุงรายงานต่างๆ ให้มีความสมบูรณ์และชัดเจนขึ้น

2.2.1 การจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงาน การบริหารและการจัดการศึกษา

การจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงาน การบริหารและการจัดการศึกษาของกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ยึดหลักการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวคือ มีเอกภาพด้านนโยบาย มีความหลากหลายในการปฏิบัติ และการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในการจัดโครงสร้างการบริหารและการจัดการศึกษา กำหนดให้มีกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการศึกษาทุกระดับทุกประเภท การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

สำหรับการบริหารและการจัดการศึกษาให้กระจายอำนาจไปยังสถานศึกษา และเขตพื้นที่ การศึกษา โดยในส่วนสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาจะมีความเป็นอิสระสามารถ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการศึกษาที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สำหรับการบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาจะกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา ทั้งด้าน วิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงาน การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์และแนวทางตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ หลักการ แนวทางการดำเนินการ รวมทั้งข้อเสนอเพื่อการ จัดโครงสร้าง องค์กรการแบ่งส่วนงาน การบริหารและการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ศาสนา และวัฒนธรรม ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกิดระบบการจัดการศึกษาที่เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
2. เพื่อให้เกิดระบบการจัดการศึกษาที่ยึดหลักการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมีการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
3. เพื่อให้เกิดการจัดการศึกษาที่ได้มาตรฐาน มีการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา ทุกระดับและทุกประเภท ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
4. เพื่อให้ระบบการศึกษาสอดคล้องกับระบบบริหารราชการแผ่นดินที่ยึดหลักกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นและประชาชน

หลักการ

เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้างต้น การจัดโครงสร้าง องค์กร และการแบ่งส่วนงาน จึงยึดหลักการ ดังนี้

1. เอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ

2. กระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบัน สถานประกอบการ และสถาบันทางสังคมอื่น
4. คำนึงถึงความประหยัด คุ่มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด และมีความเหมาะสมกับทรัพยากร ในการลงทุน ลดความซ้ำซ้อนของหน่วยงาน มีการบริหารงานที่โปร่งใส และความรับผิดชอบที่ ตรวจสอบได้ โดยมุ่งให้องค์กร หน่วยงานทุกระดับ และองค์กรอิสระในกำกับของกระทรวงเป็น องค์กรขนาดเล็ก กะทัดรัด บริหารงานด้วยความมีประสิทธิภาพและบังเกิดประสิทธิผล
5. เป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงที่กระทบสิทธิ สถานภาพ หรือก่อให้เกิดผลเสียต่อบุคลากรประจำการน้อยที่สุด โดยคำนึงถึงความทั่วถึง เท่าเทียม เกิดคุณภาพ และเป็นธรรม

แนวทางการดำเนินงาน

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และหลักการข้างต้น จึงกำหนดแนวทางดำเนินงาน ดังนี้

1. แบ่งระดับการบริหารและการจัดการศึกษาของชาติออกเป็น 2 ระดับ ระดับราชการใน ส่วนกลาง และระดับองค์กรปฏิบัติในท้องถิ่น

1.1 ระดับราชการในส่วนกลาง เป็นระดับนโยบายมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 คือด้านนโยบาย และแผนมาตรฐาน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม การตรวจสอบ การประเมินผล และการดำเนินงานที่ต้องปฏิบัติใน ระดับชาติเท่านั้น องค์กรในส่วนกลาง ได้แก่ สภาและสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการและสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา คณะกรรมการและสำนักงาน คณะกรรมการการศาสนา และวัฒนธรรมและองค์กรอิสระในกำกับกระทรวง

รวมทั้งกำหนดให้มีสำนักงานปลัดกระทรวง นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535

1.1 ระดับองค์กรปฏิบัติในท้องถิ่น เป็นระดับปฏิบัติการ มีอำนาจหน้าที่ด้าน การบริหารและการดำเนินงาน ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาน ศึกษา

ในการบริหารและการดำเนินงานในระดับท้องถิ่นดังกล่าว กำหนดให้การปฏิบัติเสร็จสิ้น ที่สถานศึกษาให้มากที่สุด โดยคำนึงถึงความอิสระและคล่องตัวเป็นสำคัญ และหากไม่สามารถเสร็จ สิ้นที่สถานศึกษาได้ให้สิ้นสุดที่เขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่าง เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรในรูปคณะกรรมการแต่ละคณะ ทำหน้าที่เฉพาะด้านการกำกับดูแล สนับสนุน ส่งเสริมและการเป็นที่ปรึกษา สำหรับการบริหารงานให้เป็นภารกิจหน้าที่ของผู้บริหารของหน่วยงานหรือสถานศึกษานั้นๆ ทั้งนี้หมายถึงหน่วยงานด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมด้วย

2. กำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์กร โดยยึดอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และปฏิบัติงานตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรนั้นๆ

ข้อเสนอการจัดโครงสร้าง องค์กร และการแบ่งส่วนงานการบริหาร และการจัดการศึกษาของกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

การพิจารณาเพื่อจัดโครงสร้าง องค์กร และการแบ่งส่วนงาน การบริหารและการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นส่วนการบริหารจัดการศึกษาของรัฐจะพิจารณาจากหน่วยปฏิบัติระดับท้องถิ่น คือ สถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไปยังกระทรวงในส่วนกลาง ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ต้องการกระจายอำนาจบริหารและการจัดการไปยังหน่วยปฏิบัติการในท้องถิ่น โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เห็นภาพความเชื่อมโยง ระหว่างกระทรวงส่วนกลางที่จะเป็นหน่วยงานอำนวยการและส่งเสริม สนับสนุนงานของหน่วยงานปฏิบัติการในท้องถิ่น เอกสารนี้จะเสนอภาพโดยรวมของโครงสร้างองค์กรในส่วนกลางโดยสังเขป เพื่อเป็นฐานในการเสนอสาระสำคัญของการจัดระบบการบริหารและการจัดการในระดับสถานศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาต่อไป

ก. การบริหารงานของหน่วยงานในส่วนกลาง

การบริหารงานของหน่วยงานในส่วนกลางของกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประกอบด้วยองค์กร 3 ส่วน ดังนี้

1. องค์กรหลักตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วยองค์กร ดังนี้

1.1 สภาและสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมแห่งชาติ

1.1.1 สภาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมแห่งชาติ

1) อำนาจหน้าที่

มีอำนาจหน้าที่ พิจารณา พิจารณาเสนอนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาของชาตินโยบายและแผนด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม การสนับสนุนทรัพยากร การประเมินผลการจัดการศึกษา การดำเนินการด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รวมทั้งการพิจารณากลับกรองกฎหมายและกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

2) องค์ประกอบของสภาฯ

สภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ จำนวน 73 คน ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม
 เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ
 เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษขั้นพื้นฐาน เลขาธิการ
 คณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม เลขาธิการ
 ราชบัณฑิตยสถาน เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานรับรองมาตรฐาน และ
 ประเมินคุณภาพการศึกษา เลขาธิการสภาครู และบุคลากรทางการศึกษา ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนา
 ครูและบุคลากรทางการศึกษา เลขาธิการสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้อำนวยการเลขาธิการ
 สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (อธิการบดี
 เลือกเอง) ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (อธิการบดีเลือกเอง) ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานการ
 ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 4 คน (ภาค ๆ ละ 1 คน) ผู้แทนองค์กรวิชา
 ชีพทางการศึกษาที่เลือกกันเอง 2 คน จากระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1 คน และระดับอุดมศึกษา
 1 คน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีการจัดการศึกษาที่เลือกกันเอง จำนวน 2 คน ผู้แทน
 องค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลที่จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1 คน และระดับอุดมศึกษา
 1 คน ผู้แทนสมาคมวิชาการ และวิชาชีพด้านการศึกษา ผู้แทนภาคการเกษตรที่เป็นนิติบุคคล
 (สหกรณ์การเกษตรฯ) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าไทย
 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงไม่น้อยกว่ากรรมการโดยตำแหน่ง และ
 กรรมการที่เป็นผู้แทนรวมกัน ได้แก่ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านอุดมศึกษา ด้านศาสนา ด้าน
 ศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการศึกษาพิเศษ ด้านการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ด้าน
 อาชีวศึกษา ด้านการศึกษาเอกชน ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ
 การเงิน และงบประมาณ ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ด้านการเกษตรและสหกรณ์
 ด้านการพัฒนาสังคม โดยคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสม ด้านอุตสาหกรรม ด้านการเมืองการปกครอง
 ด้านสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และเลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และ
 วัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

3) การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้มาโดยการเสนอร่วมกันของปลัดกระทรวงการศึกษา ศาสนาและ
 วัฒนธรรม เลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการการ
 ศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา และเลขาธิการคณะกรรมการการศาสนา
 และวัฒนธรรม จำนวน 2 เท่าของจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ และเสนอรัฐมนตรีคัดเลือก และนำเสนอ
 คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

4) วาระการดำรงตำแหน่ง

วาระละ 3 ปีไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน

1.1.2 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ

1) **อำนาจหน้าที่**

มีอำนาจหน้าที่ รวบรวมข้อมูล จัดทำสารสนเทศ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของชาติ จัดทำและประสานการจัดทำนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาของชาติ จัดทำแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมแห่งชาติ เสนอแนะแนวทางการสนับสนุนทรัพยากร ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม ศึกษาวิเคราะห์ และเสนอแนวทางการกั้นกรองกฎหมาย กฎกระทรวง และปฏิบัติงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด และตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

2) **การแบ่งส่วนงาน**

2.1 **สำนักอำนวยการ**

2.2 **สำนักนโยบาย แผน มาตรฐานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม**

2.3 **ศูนย์พัฒนาข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม**

2.4 **สำนักพัฒนาการเรียนรู้และเครือข่ายการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม**

2.5 **สำนักกฎหมายการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม**

1.1 **คณะกรรมการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

1.2.1 **คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

1) **อำนาจหน้าที่**

มีอำนาจหน้าที่ พิจารณาเสนอ นโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และปฐมวัยที่สอดคล้องกับแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัย

2) **องค์ประกอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 49 คน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ เลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการศาสนาและวัฒนธรรม เลขาธิการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เลขาธิการสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา เลขาธิการสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการประสานการอาชีวศึกษา ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การ

ศึกษาโดยเลือกกันเอง จำนวน 2 คน ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษาจากเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นการเลือกทางอ้อม โดยการเลือกกันเองภายในเขต ๆ ละ 1 คน แล้วตัวแทนแต่ละเขตเลือกกันเอง เหลือจำนวน 2 คน ผู้แทนสมาคมสถานศึกษาเอกชนที่เป็นนิติบุคคลระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และปฐมวัย 1 คน ระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา 1 คน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 คน โดยการเลือกกันเอง จากเทศบาล และเมืองพัทยา 1 คน กรุงเทพมหานคร 1 คน และองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ผู้แทนองค์กรวิชาชีพที่เป็นนิติบุคคลเลือกกันเอง 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงไม่น้อยกว่ากรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการที่เป็นผู้แทนรวมกันในสัดส่วนที่เหมาะสม ได้แก่ ด้านปฐมวัย ด้านประถมศึกษา ด้านมัธยมศึกษา ด้านอาชีวศึกษา ด้านการศึกษาพิเศษ ด้านการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ด้านการอุดมศึกษาด้านศาสนา ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการเมืองการปกครอง ด้านภูมิปัญญาชาวบ้าน ด้านสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านทรัพยากรเพื่อการศึกษา ด้านกฎหมาย ด้านพลศึกษา ด้านการบริหาร และการจัดการศึกษา และเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นกรรมการและเลขานุการ

3) การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้มาโดยการให้คณะกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการที่เป็นผู้แทนคัดเลือก จำนวน 2 เท่า เสนอรัฐมนตรีคัดเลือกและนำเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

4) การเลือกประธานกรรมการ

รัฐมนตรีคัดเลือกจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและเสนอรัฐมนตรีแต่งตั้ง

5) วาระการดำรงตำแหน่ง

วาระละ 3 ปี ไม่เกิน 2 วาระ

1.2.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1) อำนาจหน้าที่

มีอำนาจหน้าที่ รวบรวมข้อมูลจัดทำสารสนเทศ ศึกษา วิเคราะห์วิจัย และจัดทำข้อเสนอ นโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัยให้สอดคล้องกับนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษาของชาติ จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัย จัดตั้ง และจัดสรรทรัพยากร งบประมาณเงินอุดหนุน สำหรับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำและพัฒนาหลักสูตรแกนกลาง ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และปฐมวัย เสนอแนวทางประสานบุคคล องค์กรที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัย ตลอดจนดำเนินงานของฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และปฏิบัติงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด และตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

2) การแบ่งส่วนงาน

2.1 สำนักอำนวยการ

2.2 สำนักนโยบาย และแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.3 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาพิเศษ

2.4 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2.5 สำนักบริหารงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษา

2.6 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2 คณะกรรมการและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.3.1 คณะกรรมการการอุดมศึกษา

1) อำนาจหน้าที่

มีอำนาจหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน พัฒนามาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตามตรวจสอบและประเมินผล การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

2) องค์ประกอบของคณะกรรมการอุดมศึกษา

คณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 35 คน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการศาสนา และวัฒนธรรม ผู้แทนราชบัณฑิตยสถาน เลขาธิการสำนักงานรับรองคุณภาพมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เลขาธิการสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐ (อธิการบดีเลือกเอง) ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาของรัฐ ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (อธิการบดีเลือกเอง) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าไทยผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ไม่น้อยกว่ากรรมการโดยตำแหน่ง และคณะกรรมการที่เป็นผู้แทนร่วมกัน ได้แก่ ด้านมนุษยศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ด้านการเงินการคลัง ด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมายมหาชน ด้านพัฒนาสังคม ด้านบริหารงานบุคคล ด้านสื่อสารมวลชน ด้านอุดมศึกษา เปรียบเทียบ ด้านการวิจัยและมาตรฐานการวิจัยอุดมศึกษา ด้านวิชาชีพและวิชาเฉพาะ ด้านศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม และเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

3) การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้มาโดยการให้คณะกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการที่เป็นผู้แทนคัดเลือก จำนวน 2 เท่า เสนอรัฐมนตรีคัดเลือก และนำเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

4) การเลือกประธานกรรมการ

รัฐมนตรีคัดเลือกจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและเสนอรัฐมนตรีแต่งตั้ง

5) วาระการดำรงตำแหน่ง

วาระละ 3 ปี ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน

1.3.2 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1) อำนาจหน้าที่

มีอำนาจหน้าที่ รวบรวมข้อมูล จัดทำสารสนเทศ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และจัดทำข้อเสนอ นโยบาย แผน และมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา ของชาติ จัดทำแผนพัฒนาการอุดมศึกษา จัดตั้ง และจัดสรรทรัพยากร งบประมาณเงินอุดหนุน สถาบันอุดมศึกษา ประสานและส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับรัฐและ เอกชน ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอุดมศึกษา ตลอดจนดำเนินการฝ่ายเลขานุการ ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย และปฏิบัติงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด และตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

2) การแบ่งส่วนงาน

2.1 สำนักอำนวยการ

2.2 สำนักนโยบาย และแผนการศึกษามหาวิทยาลัย

2.3 สำนักมาตรฐานการอุดมศึกษา

2.4 สำนักบริหารงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนใน มหาวิทยาลัย

2.5 สำนักติดตามและประเมินผลการจัดการอุดมศึกษา

1.4 คณะกรรมการและสำนักงานคณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม

1.4.1 คณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม

1) อำนาจหน้าที่

มีอำนาจหน้าที่ พิจารณาเสนอนโยบายและแผนพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมที่ สอดคล้องกับแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินการด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

2) องค์ประกอบคณะกรรมการการศาสนา และวัฒนธรรม

คณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 39 คน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวง การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการ ศาสนาที่ราชการรับรอง จำนวน 5 คน ได้แก่ ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาซิกข์

ศาสนาพราหมณ์ – ฮินดู ผู้แทนองค์กรวิชาชีพทางการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมโดยการเลือกกันเอง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการเลือกกันเอง ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา โดยเลือกกันเอง 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมจำนวนไม่น้อยกว่ากรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการที่เป็นผู้แทนรวมกัน เลขานุการคณะกรรมการศาสนาและวัฒนธรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ

3) การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้มาโดยกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการที่เป็นผู้แทนเสนอรายชื่อ จำนวน 2 เท่าของผู้ทรงคุณวุฒิต่อรัฐมนตรีพิจารณาคัดเลือกและเสนอแนะคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

4) การเลือกประธานกรรมการ

รัฐมนตรีคัดเลือกจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

5) วาระการดำรงตำแหน่ง

วาระละ 3 ปี ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน

1.4.2 สำนักงานคณะกรรมการการศาสนา และวัฒนธรรม

1) มีอำนาจหน้าที่

มีอำนาจหน้าที่ รวบรวมข้อมูล จัดทำสารสนเทศ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และจัดทำข้อเสนอ นโยบาย และแผนให้สอดคล้องกับนโยบาย และแผนด้านศาสนาและวัฒนธรรมของชาติ จัดทำแผนพัฒนาการศาสนา จัดตั้ง และจัดสรรงบประมาณ และเสนอแนวทางการระดมทรัพยากรเพื่อการศาสนาและวัฒนธรรม สนองงานมหาเถรสมาคมและกิจการของศาสนาอื่นๆ กำกับดูแลหน่วยงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ประสานและส่งเสริมการจัดการศึกษา และการดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม ตลอดจนติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาและการดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม และปฏิบัติงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด และตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

2) การแบ่งส่วนงาน

- 2.1 สำนักผู้อำนวยการ
- 2.2 สำนักนโยบายและแผนด้านศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม
- 2.3 สำนักประสาน และส่งเสริมศาสนา
- 2.4 สำนักงานเลขานุการมหาเถรสมาคม
- 2.5 สำนักพุทธมณฑล
- 2.6 สำนักประสาน และส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
- 2.7 สำนักศิลปกรรม

- 2.8 สำนักหอสมุดแห่งชาติ
- 2.9 สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
- 2.10 สำนักพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและโบราณคดี

2. สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักงานปลัดกระทรวงเป็นหน่วยงานที่จัดให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535

สำนักงานปลัดกระทรวง

1) มีอำนาจหน้าที่

มีอำนาจหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับราชการทั่วไปของกระทรวง ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ ประสานและส่งเสริมหน่วยงาน องค์กร สถานประกอบการที่จัดการอาชีวศึกษา ประสานและส่งเสริมหน่วยงานการพลศึกษา กีฬา นันทนาการ ลูกเสือ และยุวกาชาด ทั้งในและนอกประเทศ ประสานและส่งเสริมหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ทั้งภายในและนอกกระทรวง ประสานงานกับหน่วยงานทั้งในระดับกระทรวง เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรอิสระในกำกับของกระทรวง ตลอดจน กำกับ เร่งรัด ติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวงให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง และปฏิบัติงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด และตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

2) การแบ่งส่วนงาน

- 2.1 สำนักอำนวยการ
- 2.2 สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
- 2.3 สำนักบริหารงานคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการอาชีวศึกษา
- 2.4 สำนักบริหารงานคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการพลศึกษา
- 2.5 สำนักบริหารงานคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย
- 2.6 สำนักติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติราชการของกระทรวง

ในการนี้ กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศาสนา และวัฒนธรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีสถานะเป็น “นิติบุคคล” ตามกฎหมายและมีฐานะเป็น “กรม” ในสังกัดกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และขึ้นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

3. องค์กรอิสระ

องค์กรอิสระเป็นองค์กรที่กำหนดขึ้นเพื่อดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อปฏิบัติการที่สำคัญได้อย่างคล่องตัว และมีความเป็นอิสระ ซึ่งไม่อาจจัดได้ตามส่วนราชการปกติ ได้แก่

- 3.1 สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.2 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
- 3.3 สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 3.4 สถาบันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.5 สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สำหรับสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นสถาบันที่มีอยู่เดิม อาจมีการปรับภารกิจให้มีบทบาทในการส่งเสริมการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ชัดเจน เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข. การบริหารงานของหน่วยปฏิบัติ

1. การบริหารงานของสถานศึกษาระดับปริญญา

การบริหารสถานศึกษาระดับปริญญา ให้สถานศึกษาระดับปริญญา มีฐานะเป็นนิติบุคคล ดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษา นั้น

2. การบริหารงานของสถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษา

2.1 การบริหารงาน ของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปฐมวัย และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา

2.1.1 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และปฐมวัยและอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา

1) อำนาจหน้าที่

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัยและอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา มีอำนาจหน้าที่ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

1.1 ให้ความเห็นชอบนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา

1.2 ส่งเสริมงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

1.3 ให้ความเห็นชอบการขอจัดตั้งงบประมาณ เงินอุดหนุนทั่วไปและเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณของสถานศึกษา

1.4 ส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นของสถานศึกษา

1.5 ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาและส่งเสริมให้มีการดูแลบำรุงรักษา พัฒนา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น

1.6 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและการประเมินคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

1.7 ประสานและส่งเสริมความสัมพันธ์ภายในสถานศึกษาและระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น

1.8 ให้คำแนะนำ ปรีกษาแก่ผู้บริหารสถานศึกษาในกิจการที่เกี่ยวกับสถานศึกษา

1.9 มีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา

1.10 ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวง เลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม และผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งงานอื่นที่กระทรวงมอบหมาย

2) องค์ประกอบ

มีจำนวนตั้งแต่ 7 – 15 คน ตามความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวนกรรมการที่มาจากผู้แทนแต่ละด้าน และผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษากำหนด

3) วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและการพ้นจากตำแหน่ง

ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตพื้นที่การศึกษา กำหนด

4) วาระการดำรงตำแหน่ง

วาระละ 3 ปี และเป็นไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน

2.1.2 สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปฐมวัย และอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา

1) อำนาจหน้าที่

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปฐมวัย และระดับต่ำกว่าปริญญา มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1.1 วิเคราะห์และจัดทำนโยบาย และแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของเขตพื้นที่การศึกษา และของกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1.2 ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

1.3 จัดสภาพแวดล้อม และบรรยากาศการเรียนการสอนที่เหมาะสมตลอดจนส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองของผู้เรียน

1.4 ขอจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไป และรับผิดชอบการใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา

1.5 กำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน การพิจารณาความดี ความชอบ การพัฒนา และการดำเนินการทางวินัยกับครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นในสถานศึกษา

1.6 ประสานการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้งปกครองดูแลบำรุงรักษา พัฒนา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น

2.2 การบริหารงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา

2.2.1 การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

โดยมาตรา 37 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กำหนดหลักการให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาและการมีส่วนร่วมของประชาชน อีกทั้งได้กำหนดว่า การกำหนดเขตพื้นที่ศึกษาดังกล่าว ให้คำนึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากรเป็นหลัก และความเหมาะสมด้านอื่น ภายใต้กรอบเจตนารมณ์ดังกล่าว สำนักงานปฏิรูปการศึกษา และด้วยข้อมูลสนับสนุนจากการศึกษาการวิจัยเพื่อกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดหลักการและเกณฑ์ในการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้

1) หลักการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

1.1 เขตพื้นที่การศึกษาแต่ละเขต ควรมีปริมาณงานพอเหมาะ และใกล้เคียงกัน โดยคำนึงถึงการบริหารและการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 เขตพื้นที่การศึกษา ควรสอดคล้องกับเขตปกครองที่ไม่ใหญ่ ไม่เล็กเกินไป สะท้อนความเป็นท้องถิ่นที่ประชาชนมีความคุ้นเคยและผูกพันอยู่แล้ว และประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่

2) เกณฑ์การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

จากแนวทางดังกล่าวในการศึกษาวิจัยพบว่า เกณฑ์ในการกำหนด เขตพื้นที่การศึกษาคควรมีดังนี้

2.1 จำนวนประชากร ควรมีประชากรแต่ละเขตพื้นที่ศึกษา ประมาณ 150,000 – 200,000 คน

2.2 เขตอำเภอ ใช้เขตพื้นที่อำเภอเป็นเกณฑ์การแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา โดยไม่มีการแบ่งอำเภอ โดยอำเภอใดที่มีประชากรตามเกณฑ์ หรือมากกว่าจะจัดเป็น 1 เขตพื้นที่ฯ หากน้อยกว่าจะรวมกับอำเภอใกล้เคียงเป็นเขตพื้นที่ฯ เดียวกัน สำหรับจังหวัดขนาดเล็กที่มีประชากรใกล้เคียงตามเกณฑ์ ข้อ 1) จะใช้เขตจังหวัดนั้นเป็นเขตพื้นที่การศึกษา

2.3 จำนวนสถานศึกษา แต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ควรมีสถานศึกษาขั้นพื้นฐานประมาณ 100 แห่ง โดยคำนึงถึงโอกาสทางการศึกษาสายสามัญ และสายอาชีพ

2.4 ลักษณะทางภูมิภาค การคมนาคม และการติดต่อสื่อสาร ภายในเขตพื้นที่การศึกษาควรเดินทางไป – กลับได้ภายใน 1 วัน

3) จำนวนเขตพื้นที่การศึกษา

จากหลักการและเกณฑ์ข้างต้น ประกอบกับการพิจารณาความเหมาะสมในด้านอื่น ประกอบเช่น ลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม สภาพทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ความมั่นคงของประเทศ ประชากรในวัยเรียน และความสามารถในการรองรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความคุ้มค่าในการบริหารจัดการ สามารถจัดเขตพื้นที่การศึกษาได้ทั้งสิ้น 295 เขต เมื่อรวมเขตโดยจะมีเขตพื้นที่การศึกษา 3 แบบคือ แบบที่เป็นจังหวัดเล็กทั้งจังหวัด แบบที่เป็นอำเภอใหญ่ 1 อำเภอ และแบบที่เป็นอำเภอขนาดเล็ก ตั้งแต่ 2 อำเภอที่อยู่ติดกัน

การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา 295 เขตข้างต้น เป็นการกำหนดเขตเพื่อการบริหารการศึกษาในการกำกับดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเท่านั้น ส่วนการให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาบางประเภท เช่น สถานศึกษาด้านการอาชีวศึกษา พลศึกษา ซึ่งมีสถานศึกษาไม่ครบทุกเขตพื้นที่การศึกษา สามารถกำหนดพื้นที่บริการได้อย่างกว้างขวางตามความเหมาะสม

2.2.2 คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา

ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้การบริหารเขตพื้นที่การศึกษาเป็นอำนาจของคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา จึงได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และองค์กรประกอบให้สอดคล้องกับมาตรา 38 ดังกล่าว ดังนี้

1) อำนาจหน้าที่

- 1.1 ให้ความเห็นชอบนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษา มาตรฐานการศึกษา และแผนการดำเนินการด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา
- 1.2 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น และให้ความเห็นชอบหลักสูตรท้องถิ่นในเขตพื้นที่การศึกษา
- 1.3 กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัย และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาในเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนและตามอัธยาศัย และหน่วยงานด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา
- 1.4 ให้ความเห็นชอบแผนการจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา
- 1.5 ระดมทรัพยากรด้านต่างๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคลเพื่อส่งเสริมสนับสนุน การจัดและพัฒนาการศึกษาและการดำเนินการด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา
- 1.6 พิจารณาแก้ไขปัญหาที่คณะกรรมการสถานศึกษาขอให้พิจารณาและปัญหาที่ผู้บริหารสถานศึกษามีอาจแก้ไขได้
- 1.7 พิจารณาจัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
- 1.8 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาและหน่วยงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมภายในเขตพื้นที่การศึกษา
- 1.9 ส่งเสริม สนับสนุน สถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งประสานและส่งเสริมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 1.10 ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัวองค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา
- 1.11 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา
- 1.12 แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม ตามที่เห็นสมควร
- 1.13 ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานฯ เขตพื้นที่การศึกษาที่ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวง เลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แห่งชาติ

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเลขาธิการคณะกรรมการศาสนา และวัฒนธรรมรวมทั้งงานอื่นที่กระทรวงมอบหมาย

2) องค์ประกอบ

คณะกรรมการฯ มีจำนวนตั้งแต่ 11 – 15 คน ตามความเหมาะสมของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา โดยจำนวนกรรมการที่มาจากผู้แทนแต่ละด้าน และผู้ทรงคุณวุฒิตามองค์ประกอบข้างทำยนี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

องค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพบริหารการศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครู ผู้นำทางศาสนา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม

3) วิธีการสรรหา และเลือกประธานกรรมการ การพ้นจากตำแหน่ง

ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

4) วาระการดำรงตำแหน่ง

วาระละ 3 ปีและเป็นไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน

2.2.3 สำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา

สำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา เป็นสำนักงานที่ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1) อำนาจหน้าที่

1.1 จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน แผนพัฒนาการอุดมศึกษา แผนพัฒนาการศาสนา และวัฒนธรรมและความต้องการของท้องถิ่น

1.2 วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษาและหน่วยงานด้านศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ และกำกับ ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

1.3 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

1.4 ส่งเสริม และประสานงานการจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย การศึกษาเพื่อคนพิการ ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ รวมทั้งการดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา

1.5 กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และปฐมวัย และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาในเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกระบบ โรงเรียนและตามอัธยาศัย และหน่วยงานด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา

1.6 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูล สารสนเทศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา

1.7 ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่างๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคลเพื่อส่งเสริม สนับสนุน การจัดและพัฒนาการศึกษาและการดำเนินการด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา

1.8 จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษา และหน่วยงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมภายในเขตพื้นที่การศึกษา

1.9 ดำเนินการประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

1.10 ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา

1.11 ประสานส่งเสริมการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

1.12 ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กร หน่วยงานภาครัฐเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา

1.13 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงเลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา และเลขาธิการคณะกรรมการการศาสนา และวัฒนธรรมรวมทั้งงานอื่นที่กระทรวงมอบหมาย

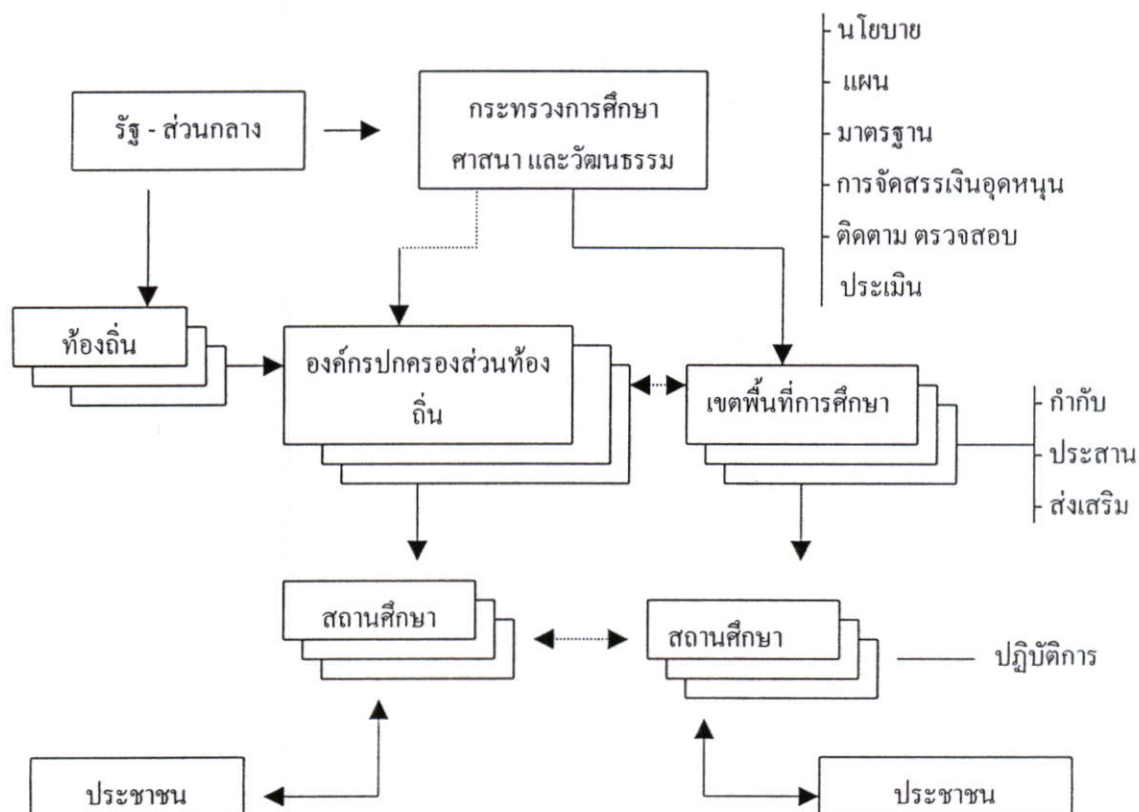
2) การแบ่งส่วนงาน

2.1 กลุ่มงานอำนวยการ

2.2 กลุ่มงานนโยบายและแผน

2.3 กลุ่มงานส่งเสริมมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา

- 2.4 กลุ่มงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน บุคคลและองค์กรอื่น
- 2.5 กลุ่มงานส่งเสริมการอาชีวศึกษา
- 2.6 กลุ่มงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย
- 2.7 กลุ่มงานส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
- 2.8 กลุ่มงานส่งเสริมพละนาถัยและกิจการพิเศษ

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา

2.2.2 การพัฒนาครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามมาตรา 9(4) ได้กำหนดว่าในการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาและให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในการปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามหมวด 7 จึงได้กำหนดมาตรการที่จะยกระดับคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษาดังนี้

1. ให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพครู
2. ให้มีองค์กรวิชาชีพทำหน้าที่กำกับดูแลผู้ที่อยู่ในวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. ให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
4. ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษา
5. ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกี่ยวคู่อื่นสำหรับข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีรายได้เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ

1. การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

โดยที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดโครงสร้าง การจัดระบบบริหารจัดการ และการจัดระบบครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา จะมีผลบังคับใช้ในในปี 2545 ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ควรได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และมีความมั่นใจในการดำเนินงานตามแนวปฏิรูปการศึกษา สำนักงานปฏิรูปการศึกษาจึงได้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำโครงการพัฒนา โดยให้ขยายครอบคลุมไปถึงการเตรียมความพร้อมผู้นำชุมชนและผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

สำหรับการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ในระยะต่อไปเสนอให้มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีสถานภาพเป็นองค์กรมหาชน เพื่อรับผิดชอบในการกำกับดูแล ส่งเสริมการพัฒนาครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา

เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง จำเป็นจะต้องปรับปรุงระบบการผลิตและบุคลากรด้วย จึงเสนอให้มีการปฏิรูปสถาบันผลิตครู และปรับหลักสูตรการผลิตครูที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีทางการศึกษาเป็นหลักสูตร 5 ปี การพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการศึกษา 1 ปี สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาอื่นที่มีความประสงค์จะประกอบวิชาชีพครู รวมทั้งให้มีการปรับปรุงวิธีการสอบในสถาบันผลิตครู เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนควบคู่ไปด้วย

3. การประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา

โดยที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เพื่อยกฐานะ

ผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวเป็นวิชาชีพชั้นสูง และมีองค์กรวิชาชีพทำหน้าที่กำกับดูแลให้เป็นไปตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ จึงมีข้อเสนอดังต่อไปนี้

3.1 ให้มี “สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา” เป็น “องค์กรวิชาชีพ” ในกำกับของกระทรวง การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ดำเนินงานในรูปแบบ “สภาวิชาชีพ” ทำหน้าที่กำหนดมาตรฐาน และจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งรับรองหลักสูตรการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ของสถาบันผลิตครู สภาครูและบุคลากรทางการศึกษาดังกล่าว จัดตั้งโดยยึดหลักการสำคัญ คือ เอกภาพในการรักษามาตรฐานวิชาชีพ เน้นหลักการปกครองตนเองของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยไม่มี วัตถุประสงค์ในการระดมทุนหรือหากำไร

3.2 ใบนุญาตประกอบวิชาชีพ ในระยะแรกนี้กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหาร การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ ต้องมีใบนุญาตประกอบวิชาชีพ ส่วนบุคลากรอื่นๆ นั้นในอนาคตให้สภาครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้กำหนดต่อไป

ก. คุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิขอใบนุญาตประกอบวิชาชีพครู

กรณีครูประจำการ จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

มีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือปริญญาตรีสาขาอื่น ที่ ก.ค. รับรองให้บรรจุ เป็นข้าราชการครู และมีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 2 ปี

มีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือปริญญาตรีสาขาอื่นที่ ก.ค. รับรองให้บรรจุเป็น ข้าราชการครู แต่มีประสบการณ์การสอนไม่ถึง 2 ปี จะได้รับใบนุญาตปฏิบัติการสอนเป็นการชั่วคราว ไปจนกว่าจะมีประสบการณ์ครบ 2 ปี จึงจะได้ใบนุญาตประกอบวิชาชีพครู

มีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาอื่นที่มีใช้สาขาที่ ก.ค. รับรองให้บรรจุเป็นข้าราชการครู หรือมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีจะได้รับใบนุญาตปฏิบัติการสอนเป็นการชั่วคราว และจะได้รับ ใบนุญาตประกอบวิชาชีพครูเมื่อได้พัฒนาตามเงื่อนไขภายใน 5 ปี ดังนี้

1. สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีทางการศึกษาหรือสาขาอื่นที่ ก.ค. รับรองให้บรรจุเป็น ข้าราชการครู หรือ สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการศึกษา หรือ ผ่านการประเมิน ประสบการณ์และผลงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกับวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์ที่ องค์กรวิชาชีพกำหนด

2. มีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 2 ปี

กรณีครูบรรจุใหม่ จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

ต้องมีวุฒิปริญญาตรีตามมาตรฐานหลักสูตรใหม่ และปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่องค์กร วิชาชีพรับรองอย่างน้อย 1 ปี และผ่านการประเมินการสอนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ องค์กร วิชาชีพกำหนด

ในระยะยาวเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา อาจกำหนด ให้มีใบนุญาตประกอบวิชาชีพครูเฉพาะวิชาได้

**ข. คุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษา
กรณีผู้บริหารประจำการ จะต้องมียุทธศาสตร์ดังนี้**

ห มีคุณสมบัติที่จะได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และมีวุฒิปริญญาตรีทางการบริหารการศึกษา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือสูงกว่าทางการบริหารการศึกษา

ห ในกรณีที่ไม่มีคุณสมบัติข้างต้น ต้องผ่านการประเมินประสบการณ์ และผลงานที่มีคุณค่าเทียบเคียงวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่องค์กรวิชาชีพ กำหนด ทั้งนี้ภายในเวลา 5 ปี นับตั้งแต่ที่สภาครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษามีผลบังคับใช้

กรณีผู้บริหารใหม่ จะต้องมียุทธศาสตร์ดังนี้

ห มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และมีวุฒิปริญญาตรีตามมาตรฐานหลักสูตรใหม่ทางการบริหารการศึกษา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือสูงกว่าทางการบริหารการศึกษา

ห ในระยะยาว สภาครูและบุคลากรทางการศึกษาอาจกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษา โดยนอกจากจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแล้วต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการบริหารการศึกษา

อนึ่ง เพื่อเป็นการรักษามาตรฐานวิชาชีพครู ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์จะต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตามระยะเวลาที่องค์กรวิชาชีพกำหนด การไม่พัฒนาตนเองดังกล่าว จะมีผลให้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

4. การบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลตามแนวทางปฏิรูปการศึกษากำหนดให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาและหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษาอยู่ภายใต้องค์การกลางบริหารงานบุคคลเดียวกัน โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาให้มากที่สุด จึงมีข้อเสนอ ดังนี้

1. ให้มีคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) เป็นองค์การกลางบริหารงานบุคคลสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา มีหน้าที่กำหนดนโยบาย หลักการเกณฑ์มาตรฐาน กฎระเบียบในการบริหารงานบุคคล เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ปกป้องพิทักษ์ระบบคุณธรรม กำกับดูแลให้เกิดความเป็นธรรมในการบริหารงานบุคคล ตีความกฎระเบียบที่กำหนด ชี้ขาดกรณีขัดแย้ง และเป็นองค์กรอุทธรณ์สูงสุด

องค์ประกอบของ ก.ค.ศ. ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นประธาน มีเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นกรรมการและเลขานุการ กรรมการซึ่งไม่ใช่กรรมการโดยตำแหน่งของ ก.ค.ศ. มีวาระ 3 ปี ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน

2. ให้มีคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่ การศึกษา มีฐานะเป็นอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ทำหน้าที่พิจารณากลับกรองการตัดสินใจเรื่องการแต่งตั้ง โยกย้าย การพิจารณาความดีความชอบ การอุทธรณ์ร้องทุกข์ หรือการบริหารงานบุคคลอื่นๆ ให้สอดคล้องกับนโยบาย กฎระเบียบ และเกณฑ์ที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลกำหนด

องค์ประกอบของ อ.ก.ค.ศ. ประกอบด้วย อนุกรรมการโดยตำแหน่ง อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและอนุกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา คัดเลือกประธาน อ.ก.ค.ศ. จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษาเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้อนุกรรมการซึ่งไม่ใช่ อนุกรรมการโดยตำแหน่งมีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน

เพื่อให้มีการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด จึงให้ ผู้อำนวยการสถานศึกษามีอำนาจในการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่ ก.ค.ศ. กำหนด ทั้งนี้โดยมีคณะกรรมการสถานศึกษามีบทบาทกำกับดูแล

5. การกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทน สำหรับข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา

โดยครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพครู และต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพมีเงื่อนไขที่ต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษามาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งต้องถูกประเมินผลการดำเนินงาน จึงกำหนดเงินเดือนและค่าตอบแทนครูและผู้บริหารให้สอดคล้องกับความชำนาญการและความเชี่ยวชาญตามความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน มีรายได้เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ ดังนี้

5.1 การกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือน

การกำหนดกรอบบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่มาจากฐานความคิดที่ยึดหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ หลักการพิจารณาตามผลงาน หลักความเพียงพอ และหลักความเสมอภาค จึงกำหนดเงินเดือนและค่าตอบแทนให้สอดคล้องกับลักษณะงานและผลงานของผู้ปฏิบัติ สอดคล้องกับค่าครองชีพและการดำรงตนตามสถานภาพทางวิชาชีพ เพียงพอที่จะทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มที่ และสามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามอัตภาพโดยไม่ต้องมีภาระเดือดร้อนในการหารายได้ทางอื่นเพื่อการอยู่รอดของตนจนเกินความจำเป็น และมีเงินเดือนและค่าตอบแทนเท่าเทียมกับเงินเดือนของวิชาชีพชั้นสูงสาขาอื่น

1. การกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนครู

จำแนกตำแหน่งครูตามวิทยฐานะ (Academic Rank Classification) เป็น 4 วิทยฐานะ คือ ครูปฏิบัติการ ครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ และกำหนดแท่งเงินเดือนเป็น 4 แท่ง โดยยังคงอิงบัญชีเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ครูที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรใหม่และมี

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามที่องค์กรวิชาชีพกำหนด จะบรรจุในตำแหน่งครูปฏิบัติการและให้ทดลองปฏิบัติงาน 2 ปี เมื่อผ่านการประเมินจึงได้รับการบรรจุเป็นครู การเลื่อนวิทยฐานะจากครูปฏิบัติการเป็นครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ ตามลำดับ นั้น ครูจะต้องถูกประเมินศักยภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด อนึ่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือนในแต่ละแห่งนั้น ก่อนที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือนขึ้นไปจนสุดแห่งของแต่ละวิทยฐานะ ครูจะต้องผ่านขั้นประสิทธิภาพ (Efficiency Bar) ซึ่งเป็นขั้นประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานตำแหน่งของแต่ละวิทยฐานะ ถ้าไม่ผ่านการประเมินในขั้นประสิทธิภาพดังกล่าวจะไม่ได้การขึ้นเงินเดือน

2. การกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนผู้บริหาร

กำหนดตำแหน่งผู้บริหารออกเป็น 2 ระดับ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษามี 3 ตำแหน่ง คือ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษาอาวุโส

ผู้บริหารสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา มี 3 ตำแหน่ง คือ รองผู้อำนวยการสำนักงานฯ ผู้อำนวยการสำนักงานฯ และผู้อำนวยการสำนักงานอาวุโส

การเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารสำนักงานบริหาร ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา ดังกล่าวอาจมี 2 ลักษณะ คือ ผู้บริหารที่เป็นข้าราชการ และผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการ มีวาระการดำรงตำแหน่งวาระละ 4 ปี ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน

ผู้บริหารที่เป็นข้าราชการ จะได้รับบัญชีเงินเดือนเดียวกับครู โดยใช้แบ่งเงินเดือนครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ มาปรับใหม่เป็น 4 แห่งคือ แห่งเงินเดือนรองผู้อำนวยการสถานศึกษา แห่งเงินเดือนรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/ผู้อำนวยการสถานศึกษา แห่งเงินเดือนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/ผู้อำนวยการสถานศึกษาอาวุโส และแห่งเงินเดือนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอาวุโส ส่วนผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการให้ดูในข้อ 5.4 ต่อไป

3. การกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนศึกษานิเทศก์

เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ที่ต้องใช้ประสบการณ์ความรู้และความสามารถเฉพาะตัวในการพัฒนานวัตกรรม เป็นผู้นำทางวิชาการและเป็นที่ปรึกษาให้กับครูและผู้บริหารสถานศึกษา จึงกำหนดให้ศึกษานิเทศก์มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษา สอดคล้องกับความก้าวหน้าตามเส้นทางความก้าวหน้าของวิชาชีพศึกษานิเทศก์ และจำแนกวิทยฐานะของศึกษานิเทศก์เป็น 3 วิทยฐานะคือ ศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ และศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญพิเศษรวมทั้งมีการประเมินศักยภาพเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ และประเมินขั้นประสิทธิภาพเช่นเดียวกับครู

5.2 ค่าตอบแทนสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ค่าตอบแทนสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประกอบด้วย 3 ส่วนคือ เงินวิทยฐานะ/เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยพัฒนา และสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับอื่น ซึ่งค่าตอบแทนดังกล่าวนี้จะไม่นำไปคำนวณเงินบำเหน็จบำนาญ

1. เงินวิทยฐานะ/เงินประจำตำแหน่ง

เงินวิทยฐานะเป็นค่าตอบแทนตามปริมาณและคุณภาพของงานตามมาตรฐานวิทยฐานะของครูและศึกษานิเทศก์

สำหรับข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบริหารจะได้รับเงินประจำตำแหน่งแทนเงินวิทยฐานะ

2. เงินวิทยพัฒนา

เงินวิทยพัฒนา เป็นเงินค่าตอบแทนที่จ่ายให้กับครู ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นบุคคลที่ปฏิบัติงานดีเด่น ซึ่งไม่จำกัดว่าอยู่ในวิทยฐานะ/ตำแหน่งใด กำหนดจ่ายค่าวิทยพัฒนาครั้งเดียวเป็นจำนวนเงินตามอัตราที่กำหนด

5.3 สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับอื่น

1. การเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี (กรณีการศึกษาต่อ)

สำหรับครู ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ที่ไปศึกษาต่อตามความต้องการของส่วนราชการ/สถานศึกษา (โดย อ.ก.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ) ให้ถือว่าบุคคลนั้นไปปฏิบัติราชการและได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีเป็นกรณีพิเศษ ปีละ 1 ขั้น โดยให้เลื่อนขั้นย้อนหลังเมื่อสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรตามจำนวนปีที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรดังต่อไปนี้ ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติงานตรงตามสาขาวิชาที่เรียนด้วย

ตารางที่ 2.1 การเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี (กรณีการศึกษาต่อ)

หลักสูตร	จำนวนปีตามหลักสูตร	จำนวนขั้นเงินเดือน
ประกาศนียบัตร (สาขาอื่น)	1	1
ป.โท	2	2
ป.เอก	3	3

กรณีที่สำเร็จการศึกษา ให้พิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังเป็นรายกรณีไป เมื่อสำเร็จการศึกษาตามคุณวุฒิในหลักสูตรแล้ว และเงินเดือนยังไม่เกินวุฒิ ให้สามารถนำวุฒิดังกล่าวมาปรับวุฒิได้ด้วย

สำหรับผู้ศึกษาต่อตามความต้องการส่วนบุคคล แม้ผู้บริหารสถานศึกษาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อได้ ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี และไม่สามารถนำคุณวุฒิที่สำเร็จการศึกษาดังกล่าวมาปรับวุฒิได้ ถ้าวุฒินั้นไม่ตรงกับความต้องการของหน่วยงาน

5.4 การกำหนดเงินเดือนค่าตอบแทน สำหรับผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการ

สำหรับตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในระยะแรกอาจทดลองให้ผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการเข้ามาบริหารในตำแหน่งดังกล่าวจำนวนหนึ่งก่อน โดยได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนในลักษณะเหมาจ่ายเป็นเงินเดือน เงินสวัสดิการและเงินค่าตอบแทนผลการปฏิบัติงานตามเงื่อนไขที่กำหนด โดยอิงโครงสร้างเงินเดือนของผู้บริหารที่เป็นข้าราชการและแนวทางการให้ค่าตอบแทนขององค์การมหาชน ซึ่งจะสูงกว่าอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนที่จ่ายให้ผู้บริหารที่เป็นข้าราชการในตำแหน่งเดียวกัน เนื่องจากผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการจะไม่ได้รับผลตอบแทนอื่นเลยหลังจากหมดวาระ

การพิจารณาเงินเดือนและค่าตอบแทนผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการเป็นการตกลงร่วมกันระหว่างผู้จ้างและผู้รับจ้างว่าจะพิจารณาจ้างในตำแหน่งใด และขั้นใด เป็นเงินเท่าใด และขั้นเงินเดือนดังกล่าวจะเป็นฐานในการคำนวณเงินเดือนและค่าตอบแทนแบบเหมาจ่าย ดังนี้

1. เงินเดือน คำนวณจากฐานขั้นเงินเดือนเดิมที่ตกลง x 1.5
2. เงินสวัสดิการ คิดเป็นร้อยละ 25 ของเงินเดือนในข้อ (1)
3. พิจารณาปรับฐานเงินเดือนเดิมสูงขึ้นได้ไม่เกินปีละ 2 ขั้น เป็นค่าตอบแทนผลการปฏิบัติงานในปีที่ผ่านมา

ทั้งนี้การปรับฐานเงินเดือนแต่ละปี เพื่อเป็นค่าตอบแทนผลการปฏิบัติงาน จะต้องไม่เกินขั้นสูงของเดือนในตำแหน่งนั้นๆ

ทั้งนี้เปิดโอกาสให้ผู้บริหารที่เป็นข้าราชการ สามารถลาออกดำรงตำแหน่งผู้บริหาร โดยได้รับค่าตอบแทนเกณฑ์เดียวผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการ และเมื่อหมดวาระหรือลาออก สามารถกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม

5.5 การกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนบุคลากรทางการศึกษา

บุคลากรทางการศึกษาอื่น คือ ผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษาหรือในหน่วยงานทางการศึกษาอื่นในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วยหัวหน้าหน่วยงานการศึกษาอื่น เจ้าหน้าที่บริการวิชาการ และเจ้าหน้าที่บริการทั่วไป มีรายละเอียดดังนี้

หัวหน้าหน่วยงานการศึกษาอื่นๆ ได้แก่ หัวหน้าหน่วยงานทางการศึกษาที่อยู่นอกสถานศึกษาแต่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับศาสนาศิลปะและวัฒนธรรม เป็นต้น

เจ้าหน้าที่บริการวิชาการ ประกอบด้วย นักวิชาการที่รับผิดชอบงานห้องสมุด งานโสตทัศนศึกษา งานแนะแนว งานพยาบาลและอนามัย งานอาหารและโภชนาการ งานคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา และงานบริการวิชาการอื่นในสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาในหน่วยงานการศึกษาอื่นที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเขตพื้นที่การศึกษา

เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานการเงินและบัญชี งานพัสดุ งานธุรการสารบรรณ งานทะเบียนวัดผล งานทะเบียนนักเรียน งานทะเบียนบุคลากร งานอาคารสถานที่ และงานบริการทั่วไปในสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาและในหน่วยงานการศึกษาอื่นที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเขตพื้นที่การศึกษา

เมื่อบุคลากรทางการศึกษาอื่นดังกล่าวเป็นบุคลากรที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ จึงกำหนดให้ได้รับเงินเดือน โดยยังอิงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสายเดียวกัน และใช้เกณฑ์การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน แต่ขยายขั้นเงินเดือนถึงอันดับ ท.9

โดยที่ในระยะแรกกำหนดให้ ครู ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ เท่านั้นที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ซึ่งตำแหน่งอื่นหรือบุคลากรทางการศึกษาอื่นอาจกำหนดให้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพิ่มเติมภายหลัง ซึ่งในกรณีที่มีการกำหนดให้บุคลากรกลุ่มใดต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพคงต้องปรับอัตราเงินเดือนให้เหมาะสมสอดคล้องต่อไป

2.2.3 การจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาไว้โดยมุ่งเน้นให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้ยึดหลักการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันทางสังคมอื่น ประกอบกับกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งหมายถึงการศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษาซึ่งรัฐมีหน้าที่ต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงได้กำหนดภารกิจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาเป็น 4 ประเด็นคือ

1. การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
2. การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษา
3. การบริหาร การตรวจสอบติดตามและประเมินประสิทธิภาพการใช้จ่ายเงินของสถานศึกษา
4. กองทุนเพื่อการศึกษา

ซึ่ง สปศ. ได้ดำเนินการภายใต้กรอบ พ.ร.บ. โดยมีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

1. การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

การปฏิรูปการใช้ทรัพยากรในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้นเป็นไปภายใต้กรอบแนวคิดที่สำคัญ คือ รัฐต้องการที่จะให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน อีกทั้งต้องการให้การศึกษายของไทยมีคุณภาพและมาตรฐานยิ่งขึ้น รัฐจะสนับสนุนส่งเสริมให้เอกชนได้เข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งในเบื้องต้นได้มีข้อยุติเกี่ยวกับมาตรการที่เป็นข้อเสนอในการระดมทรัพยากรใช้ในการจัดการศึกษาดังนี้ คือ

1. มาตรการจูงใจให้บุคคล/สังคมเป็นผู้จัดการศึกษา เพื่อการลดต้นทุนในการจัดการศึกษา กล่าวคือ การเสนอให้ลดหย่อน/ยกเว้นภาษีโรงเรียนและที่ดินสำหรับภาคเอกชนที่จะเข้ามาดำเนินการจัดการศึกษา และให้มีการลดหย่อน/ยกเว้นภาษีสินค้าใด ๆ ที่นำมาใช้เพื่อการศึกษาเป็นการเฉพาะ มาตรการยกเว้นทางภาษีเพิ่มเติมจากที่มีการยกเว้นอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งเสนอให้กำหนดอัตราดอกเบี้ยค่าบริการ ค่าสาธารณูปโภคในอัตราที่ต่ำกว่าธุรกิจการพาณิชย์

2. การกำหนดมาตรการส่งเสริมสนับสนุนให้สังคมบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเพื่อการศึกษา โดยสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดตั้งกองทุนสะสมของสถานศึกษา (Endowment Fund) เพื่อความมั่นคงของสถานศึกษาและเพื่อเป็นทุนพัฒนาการศึกษาในระยะยาว โดยเสนอให้การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้กองทุนสะสมของสถานศึกษา เป็นรายการค่าใช้จ่ายที่สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้ นอกจากนี้จะเสนอขอเพิ่มรายการลดหย่อนภาษีสำหรับเงินบริจาคเพื่อการศึกษา แยกต่างหากจากรายการลดหย่อนภาษีสำหรับเงินบริจาคเพื่อการกุศลอื่นในการคำนวณภาษีเงินได้ และขอยกเว้นค่าธรรมเนียมการโอนอสังหาริมทรัพย์ที่บริจาคให้สถานศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคล ทั้งนี้ หากสถานศึกษาใดเลิกกิจการต้องจัดให้มีการชำระบัญชีและให้ทรัพย์สินที่ได้มาโดยการบริจาคตกเป็นของรัฐ กองทุนหรือมูลนิธิเพื่อการศึกษาอื่น

3. มาตรการให้ผู้เรียนหรือครอบครัวมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษา โดยในระดับขั้นพื้นฐานนั้น รัฐจะให้การอุดหนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงโดยมีเก็บค่าใช้จ่าย ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจะให้ผู้เรียนหรือครอบครัวรับภาระอันได้แก่ ค่าเสื้อผ้าเครื่องเขียน แบบเรียน ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ยกเว้นผู้เรียนที่มีฐานะยากจนซึ่งรัฐจะให้การอุดหนุนตามเกณฑ์ความยากจน (Poverty Line) และผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งรัฐจะให้การอุดหนุนเพิ่มเติมตามลักษณะความต้องการพิเศษ ส่วนค่าบริการทางการศึกษาหรือบริการอื่นที่สถานศึกษาบางแห่งจัดเสริมเพิ่มจากการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรปกติเพื่อให้ผู้เรียนหรือผู้ปกครองเลือกรับบริการเพิ่มเติมได้นั้น ให้ผู้เรียนหรือครอบครัวเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายในบริการเสริมนั้นๆ ด้วย

ในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี ในระยะยาวผู้เรียนควรจะร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตน โดยให้สถานศึกษาของรัฐปรับเพิ่มอัตราค่าเล่าเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไปภายในระยะเวลา 10 ปี เพื่อให้ค่าเล่าเรียนมีส่วนสะท้อนต้นทุนการศึกษา (Cost Recovery) และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายในสัดส่วนประมาณร้อยละ 35 ของต้นทุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา

จำแนกตามสาขาวิชา แต่ในกรณีที่ผู้เรียนทั้งในสถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้นั้น ให้จัดทุนการศึกษาหรือเงินให้กู้ยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อไป

4. การกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาหารายได้จากทรัพย์สินของตนเอง โดยกำหนดมาตรการเพื่อให้การหารายได้หรือผลประโยชน์ของสถานศึกษาจากทรัพย์สินของสถานศึกษาเป็นไปอย่างสะดวก คล่องตัว และติดตามกำกับดูแลได้ง่าย รวมทั้งให้สถานศึกษาสามารถเก็บรายได้จากการหาประโยชน์ดังกล่าวไว้ใช้จ่ายในกิจการของสถานศึกษาได้ ในจำนวนที่เหมาะสม

ในส่วนของการระดมเม็ดเงินทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษานั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการรวบรวมความต้องการใช้เงินของกองทุนเพื่อการศึกษาต่าง ๆ ตาม พ.ร.บ. และศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการระดมเงิน อาทิ การจัดเก็บภาษีการศึกษา การจัดตั้งธนาคารเพื่อการศึกษา การกู้เงินทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งในเรื่องดังกล่าวได้มีการประสานงานกับกระทรวงการคลังในการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการดำเนินการและจะได้มีการดำเนินการอย่างคู่ขนานกันไป

5. มาตรการส่งเสริมและสนับสนุนศักยภาพของหน่วยงานทางการศึกษาในการขอรับเงินอุดหนุนเงินช่วยเหลือทางการศึกษาจากองค์กรของรัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมและ สนับสนุนให้สถาบันการเงินจัดสรรเงินกู้เพื่อการศึกษาให้กับสถานศึกษาเอกชนในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเพื่อการพาณิชย์ เพื่อจูงใจให้ภาคเอกชนลงทุนเพื่อศึกษามากขึ้น เนื่องจากการลงทุนเพื่อการศึกษาเป็นการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ที่รัฐควรจะต้องให้การดูแลส่งเสริม และในกรณีที่จำเป็นรัฐอาจจะกู้เงินมาเพื่อจัดการศึกษาได้ นอกจากนี้ควรจะมีมาตรการระยะยาวในทางมรดก และให้เก็บรายได้จากภาษีการรับมรดกมาใช้เพื่อการศึกษา

6 มาตรการส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพื่อลดต้นทุนการจัดการศึกษา เช่นการใช้สัดส่วนนักเรียนต่อครู 25:1 เป็นเกณฑ์ขนาดของสถานศึกษาที่เหมาะสม

2. การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษา

ในฐานะที่การศึกษามีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงได้กำหนดให้รัฐจะต้องจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขั้นพื้นฐาน รัฐจะต้องจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณเป็นพิเศษสำหรับกลุ่มที่มีความต้องการเป็นพิเศษ และการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนแก่สถานศึกษาของรัฐและเอกชนอย่างเท่าเทียมกันและการจัดสรรงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐตามนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และภารกิจของสถานศึกษา การดำเนินการจัดสรรงบประมาณทางการศึกษาจึงเป็นไปภายใต้แนวคิดที่สำคัญห้าประการคือ

1. หลักความพอเพียง (Adequacy) คือ การจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาถึงต้นทุนค่าใช้จ่ายของการจัดการศึกษาที่เพียงพอสำหรับผู้เรียนตามมาตรฐานที่กำหนด โดยจะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดของงบประมาณในการจัดการศึกษา และสามารถที่จะใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด

2. หลักความเป็นธรรม (Equity) เป็นการจัดสรรงบประมาณในจำนวนที่เท่ากันให้กับผู้เรียนที่มีลักษณะความต้องการแบบเดียวกันและจัดสรรงบประมาณที่แตกต่างกันให้แก่ผู้เรียนที่มีความต้องการและความจำเป็นไม่เหมือนกัน เพื่อให้โอกาสทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน

3. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นการจัดสรรโดยคำนึงถึงต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และมีการใช้งบประมาณอย่างประหยัดเพื่อจัดการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

4. หลักเสรีภาพ (Liberty) เพื่อเป็นการส่งเสริมให้โรงเรียนมีเสรีภาพในการจัดการตัดสินใจเกี่ยวกับงบประมาณของโรงเรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเสรีภาพในการเลือกเข้าโรงเรียนที่มีคุณภาพตามความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. หลักการปฏิบัติได้จริง (Practicality) เป็นการจัดสรรงบประมาณที่นำมาปฏิบัติ โดยต้องมีรูปแบบวิธีการคำนวณที่สามารถอธิบายให้ทุกฝ่ายเข้าใจได้ ไม่ยุ่งยากซับซ้อน และสามารถทำนายและตรวจสอบได้

ทั้งนี้ จะต้องมีการปรับวิธีการจัดสรรเงินจากการจัดสรรให้แก่สถานศึกษามาเป็นการจัดสรรผ่านผู้เรียน ส่วนกรณีการศึกษาสำหรับบุคคลบางกลุ่ม บางพื้นที่ บางสาขาที่ภาคเอกชนไม่สามารถดำเนินการได้นั้น รัฐจะต้องสนับสนุนเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเพื่อให้มีการพัฒนาการศึกษาในทิศทางที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ และความต้องการของตลาดแรงงานด้วย ซึ่งภายใต้แนวคิดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการอุดมศึกษาระดับปริญญา ดังนี้

ก. มาตรการการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นมีมาตรการสำคัญดังนี้

1. การจัดสรรงบประมาณ เป็นการจัดสรรภายใต้หลักการว่าเจ้าของทรัพย์สินควรเป็นผู้ลงทุน ในทรัพย์สินหรือกิจการ ดังนั้น หากสถานศึกษาเป็นของรัฐ รัฐเป็นผู้ลงทุน แต่หากสถานศึกษาเป็นของเอกชนก็ควรให้เอกชนเป็นผู้ลงทุน

กรณีสถานศึกษาของรัฐ รัฐไม่ควรลงทุนขยายอาคารสถานที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากสถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันมีจำนวนเพียงพอที่จะรองรับผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ทั้งหมด หากในกรณีที่สถานศึกษาไม่เพียงพอ รัฐควรสนับสนุนให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนจัดการศึกษา ยกเว้นในกรณีที่จำเป็นที่รัฐจะต้องจัดการศึกษาเป็นพิเศษในบางพื้นที่ที่เอกชน

ไม่สามารถดำเนินการได้ สำหรับงบค่าครุภัณฑ์ให้รัฐจัดสรรงบลงทุนดังกล่าวแก่โครงการพัฒนาในสถานศึกษาของรัฐ เพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงหลักการกระจายอำนาจความเจริญทางการศึกษาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและความเสมอภาค

กรณีสถานศึกษาของเอกชน เจ้าของสถานศึกษาจะเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายที่เป็นงบลงทุนทั้งหมด โดยรัฐให้การสนับสนุน ขณะนี้ได้มีการดำเนินการเพื่อผ่อนปรนเงื่อนไขและในบางส่วนผ่านกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำ

2. การจัดสรรงบดำเนินการ ให้รัฐจัดสรรงบดำเนินการเป็นเงินอุดหนุนรายหัวให้แก่ผู้เรียนปกติอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน และให้เงินอุดหนุนเป็นพิเศษแก่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น พิการ ด้อยโอกาส ยากจน หรือมีความสามารถพิเศษ หรืออยู่ในชนบทห่างไกล ทั้งนี้เป็นไปตามสภาพความจำเป็นของผู้เรียน ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล อันได้แก่ ค่าเสื้อผ้า เครื่องเขียน แบบเรียน ค่าอาหาร ค่าเดินทาง นั้นรัฐจะจัดสรรให้เฉพาะผู้เรียนที่มีฐานะยากจน ทั้งในสถานศึกษาของรัฐและเอกชนอย่างเท่าเทียมกัน

ข. มาตรการการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

เนื่องจากต้นทุนการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความแตกต่างกันและแปรผันตามสาขาวิชาและสถานศึกษา ซึ่งการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นผู้เรียนน่าจะมีส่วนรับภาระได้ จึงได้มีการศึกษาแนวทางการคำนวณต้นทุนการจัดการศึกษาแต่ละสาขาวิชา เพื่อเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณในการอุดหนุน และกำหนดสัดส่วนภาระค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสม โดยได้วางแนวทางในการปรับเปลี่ยนสัดส่วนภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวอย่างเป็นขั้นตอน และให้มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างเพียงพอเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยในเบื้องต้นนั้นการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. การจัดสรรงบลงทุน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องมีแผนระยะยาวที่สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการลงทุน โดยสถานศึกษาจะต้องจัดทำโครงการเพื่อเสนอของบประมาณ แต่เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีศักยภาพในการหารายได้แตกต่างกัน ดังนั้น รัฐจึงควรให้การสนับสนุนงบลงทุนในสัดส่วนที่เหมาะสมและให้สถานศึกษาจัดหางบลงทุนเพิ่มเติมตามศักยภาพในลักษณะของเงินสมทบ (Matching Fund) ส่วนสถานศึกษาของเอกชนนั้น ให้รัฐการสนับสนุนงบลงทุนโดยผ่านกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำ

2. การจัดสรรงบดำเนินการ ในสถานศึกษาของรัฐนั้น ให้รัฐจัดสรรเงินในรูปของเงินอุดหนุนทั่วไป (Block Grant) โดยใช้สูตรการคำนวณค่าใช้จ่ายในเชิงสัมพัทธ์ (Relative Funding Model) และให้การอุดหนุนในแต่ละสาขาวิชาในสัดส่วนที่ผูกผันกับผลตอบแทนส่วนบุคคล (Private rate of return) ทั้งนี้โดยให้ผู้เรียนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายที่สะท้อนต้นทุนประมาณร้อยละ 35

โดยจะดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป ส่วนในกรณีของสถานศึกษาของเอกชนนั้น ผู้เรียนจะเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมด แต่ในกรณีที่ผู้เรียนทั้งภาครัฐและเอกชนไม่สามารถที่จะรับภาระค่าใช้จ่ายได้ ให้รัฐสนับสนุนเงินโดยผ่านทางกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำหรือทุนการศึกษา

3. การบริหารการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพการใช้จ่ายเงินของสถานศึกษา

เพื่อให้สถานศึกษามีความเป็นอิสระคล่องตัวในการบริหารงบประมาณและการเงินของสถานศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงกำหนดให้การบริหารเงินของสถานศึกษาเป็นการดำเนินงานภายใต้หลักการแนวคิดในเรื่องการกระจายอำนาจไปยังสถานศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management) โดยสถานศึกษาจะเป็นหน่วยงบประมาณ (Budgeting Entity) และหน่วยบริหารการเงิน (Financial Entity) การวางระบบการตรวจสอบติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา ทั้งจากภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้การบริหารสถานศึกษามีความโปร่งใส มีการบริหารวัสดุครุภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ มีการควบคุมการใช้จ่ายเงินอย่างถูกต้องรัดกุม และมีการบริหารงบประมาณจัดทำบัญชีและรายงานการเงินตามมาตรฐานการบัญชีที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือให้ความเห็นชอบ และมีการตรวจสอบทั้งจากหน่วยงานภายในและผู้ตรวจสอบภายนอก โดยในเบื้องต้นได้มีการกำหนดมาตรการในการบริหารงบประมาณดังนี้คือ

ก. สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องจัดทำงบประมาณและจัดทำคำของบประมาณส่งไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมทั้งนี้เขตพื้นที่การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมพิจารณาคำของบประมาณเฉพาะในส่วนที่เป็นงบลงทุนเท่านั้น ส่วนงบดำเนินการโรงเรียนจะได้รับจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล โดยเขตพื้นที่การศึกษามีหน้าที่ตรวจสอบจำนวนนักเรียนให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ส่วนคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้ทำหน้าที่ในการเสนอขออนุมัติงบประมาณจากสำนักงบประมาณ และเมื่องบประมาณผ่านการพิจารณาอนุมัติแล้ว สำนักงบประมาณจะจัดสรรงบประมาณตรงไปยังเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อส่งผ่านไปยังโรงเรียนและให้โรงเรียนบริหารงบประมาณตามหลักการที่กำหนดข้างต้นต่อไป

ข. สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา เป็นผู้จัดทำคำของบประมาณเพื่อเสนอคณะกรรมการอุดมศึกษาเพื่อพิจารณา และเมื่อได้รับอนุมัติงบประมาณแล้ว การจัดสรรงบประมาณจะจัดสรรไปยังแต่ละสถานศึกษาโดยตรงในลักษณะของเงินอุดหนุนทั่วไป

ทั้งนี้ สถานศึกษาแต่ละแห่งจะต้องมีการจัดทำระบบบัญชีมาตรฐานสำหรับการตรวจสอบ โดยเป็นการจัดทำระบบบัญชีสถานศึกษาตามเกณฑ์พึงรับพึงจ่าย เพื่อแสดงผลการดำเนินงาน และแสดงฐานะทางการเงินที่ถูกต้อง เพื่อประโยชน์ในการคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายในการเรียนการสอน หรือการจัดการศึกษาต่อไป

ส่วนระบบการตรวจสอบนั้น สำหรับการตรวจสอบภายในจะเป็นการดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบภายในและคณะกรรมการตรวจสอบของสถานศึกษา โดยจะเป็นระบบที่เน้นทั้งทางการเงิน (Financial Audit) และผลสำเร็จของการดำเนินงาน (Performance Audit) ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวจะทำหน้าที่ตรวจสอบและรายงานผลงานแก่คณะกรรมการ โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา ทราบปีละ 1 – 2 ครั้ง ส่วนการตรวจสอบภายนอกจะเป็นการตรวจสอบโดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในความกำกับดูแลของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบการใช้เงินของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

4. กองทุนเพื่อการศึกษา

1. กองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (ม.52)
2. กองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (ม.55)
3. กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ม.60(2))
4. กองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน (ม.60 (6))
5. กองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน (ม.60(7))
6. กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (ม.68)

ในส่วนของกองทุนที่ 1 2 5 และ 6 ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกำลังดำเนินการในการกำหนดรายละเอียดของกองทุน รวมทั้งความจำเป็นต้องใช้เงินทุนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละกองทุน ซึ่งจะได้มีการกำหนดแนวทางการระดมทุนที่เหมาะสมต่อไป

กองทุนที่ 3 และ 4 เป็นกองทุนที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน ซึ่งได้มีการพิจารณาแนวทางการปรับปรุงการดำเนินการ ดังนี้

กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาการให้กู้ที่ยังไม่ถึงกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริงและจะต้องปรับกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของผู้กู้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ จะมีการแบ่งทุนสนับสนุนออกเป็น 2 ระดับอย่างชัดเจน คือ ระดับพื้นฐานซึ่งผู้เรียนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายนั้น หากกู้จะกู้โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล ส่วนระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนทั้งในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนจะขอกู้ยืมได้ทั้งค่าหน่วยกิต และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้จะปรับปรุงบทบาทของสถานศึกษาให้มีความรับผิดชอบ (Accountability) ในการพิจารณาเงินกู้ ซึ่งอาจมีบทลงโทษสำหรับสถาบันที่ไม่ทำหน้าที่พิจารณาการให้กู้อย่างถูกต้องและรัดกุม ในส่วนของอัตราดอกเบี้ย ควรทบทวนใหม่ให้สะท้อนต้นทุนการบริหารจัดการกองทุน โดยไม่มุ่งหวังกำไรและหามาตรการให้มีการชำระคืนเงินกู้สูงขึ้น เช่น การประชาสัมพันธ์ให้ผู้กู้มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ เห็นแก่ประโยชน์ของผู้ที่จะขอเงินต่อไป และขอให้กรมสรรพากรทำหน้าที่ในการจัดเก็บเงินที่ต้องชำระคืนกองทุน

กองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชนกึ่งนั้น สำนักงานปฏิรูปการศึกษากำลังอยู่ในระหว่างการศึกษาแนวทางการปรับปรุงอื่น ๆ เพิ่มเติม

2.2.4 ภารกิจในการจัดทำกฎหมาย

ภายใต้กรอบการดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้น เมื่อพิจารณาบทบัญญัติต่างๆ ตามหมวด 5 หมวด 7 และหมวด 8 แล้วพบว่าต้องมีการดำเนินการจัดทำกฎหมายที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. การยกร่างกฎหมายสำหรับรองรับการดำเนินการตามการจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงานในการจัดระบบการบริหารและการจัดการศึกษา (หมวด 5) การจัดระบบและพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา (หมวด 7) และการจัดสรรทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา (หมวด 8)

2. การปรับปรุง แก้ไข กฎหมาย ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ตลอดจนประกาศที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงานในการจัดระบบการบริหารและการจัดการศึกษา (หมวด 5) การจัดระบบและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (หมวด 7) และการจัดสรรทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา (หมวด 8)

3. การจัดทำคำอธิบายประกอบกรรณร่างกฎหมายที่จัดทำขึ้นใหม่ตามข้อ (1)

โดยการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นได้มีการวิเคราะห์การจัดทำกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยจำแนกเป็นการจัดทำกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติในหมวด 5 เรื่องการบริหารและการจัดการศึกษาจำนวน 13 เรื่อง การจัดทำกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติในหมวด 7 เรื่องครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 7 เรื่อง และการจัดทำกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติในหมวด 8 เรื่อง ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา จำนวน 9 เรื่อง รวมเป็นบทกฎหมายที่ต้องจัดทำในเบื้องต้นจำนวน 29 เรื่อง

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ในเบื้องต้นจะต้องมีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรง 29 เรื่อง และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ อีกประมาณ 71 ฉบับ

และจากการดำเนินการที่ผ่านมาจนถึงเดือนตุลาคม 2543 กลุ่มงานกฎหมายได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องไว้จนถึงขณะนี้ เป็นเอกสารการวิเคราะห์จำนวน 60 เรื่อง พร้อมทั้งได้รับการยกร่างกฎหมายแล้วเสร็จในเบื้องต้นแล้วจำนวน 11 ฉบับ ดังนี้คือ

1. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ....
2. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พ.ศ....
3. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ....
4. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ...
5. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ...

6. ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันพัฒนาครู และผู้บริหารการศึกษา พ.ศ. ...
7. ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พ.ศ. ...
8. ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ...
9. ร่างกฎหมายแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ...
10. ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. ...
11. ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม พ.ศ. ...

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

ศูนย์ปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษา (2543 : 3 - 4) ถือว่าการปฏิรูปการศึกษาเป็นภารกิจที่มีความสำคัญยิ่งที่จะต้องยึดถือเป็นนโยบายหลักที่จะต้องเร่งปฏิรูปการศึกษาด้วยเหตุผลสำคัญคือ

1. การปฏิรูปการศึกษาเป็นทางเลือกสำคัญที่จะนำพาประเทศไทย ให้ผ่านพ้นวิกฤตปัญหา ด้านต่างๆ ในสภาวะปัจจุบันไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนด้วยการปฏิรูปการศึกษายซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพคนที่เป็นรากฐานสำคัญของการแก้วิกฤตปัญหาและพัฒนาประเทศ
2. จุดอ่อนของระบบการศึกษาไทย ทั้งความเชื่อ แนวคิด วิธีการ และคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีที่ใช้ในการประเมินรายวิชาทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหาโดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับต่ำ จำเป็นจะต้องได้รับการปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาให้มีความเข้มแข็งประสิทธิภาพสูงสุด
3. ศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันกับสังคมประชาโลก จากเอกสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้เผยแพร่ข้อมูลการจัดลำดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ 46 ประเทศ ในภาพรวมด้านต่าง ๆ 8 ด้าน พบว่าในช่วง 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 - 2542 ประเทศไทยมีความสามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ อยู่ในอันดับท้าย ๆ คือ 29, 39 และ 34 ตามลำดับซึ่งเป็นดัชนีชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของคนไทยด้อยกว่าประเทศอื่น ๆ แม้แต่ในภูมิภาคเอเชียด้วยกัน จึงเป็นเหตุหนึ่งที่เป็นกระแสผลักดันให้จำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนไทยให้สามารถยืนหยัดได้อย่างมั่นคงในสังคมไทย
4. แรงกดดันจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย ทั้งทางด้านสังคม การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการปฏิรูปการศึกษาใน

ประเทศต่างๆ ทั่วโลก ส่งผลให้ประเทศไทยต้องมีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อเตรียมตัวคนให้พร้อมต่อ
กาเปลี่ยนแปลงด้วย

5. บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (ม.81) และ
บทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายการศึกษาฉบับ
แรกของไทยกำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น

ภารกิจการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 จึงนับ
ได้ว่าเป็นการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบและเป็นการปฏิรูปการศึกษาที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่ง
กฎหมายมีหน่วยงานที่รับผิดชอบตามภารกิจ 9 หน่วยงาน โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบคือ
กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงาน
ปฏิรูปการศึกษา มีภารกิจจำนวนมากที่จะต้องดำเนินการทันที ทั้งภารกิจที่จะต้องดำเนินการตาม
กำหนดเวลา 1, 3 ปี หรือ 5 ปี แล้วแต่กรณีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความจำเป็นจะต้องดำเนินการอย่าง
บูรณาการและผสมผสาน สนับสนุนซึ่งกันและกันควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ความสำเร็จของ
การปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบจะได้ผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหลายประการ
เช่น

1. รัฐบาลต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
 2. ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาและให้
ความร่วมมือในการจัดการศึกษาอย่างจริงจัง
 3. ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความมุ่งมั่น มีความรู้ความเข้าใจและมี
ความพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา
 4. มีการระดมสรรพกำลังวิชาการ และนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการปฏิรูปการศึกษา
อย่างเหมาะสม
- ด้วยเหตุผลความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูปการศึกษา รวมทั้งเงื่อนไขในความ
สำเร็จดังกล่าว การปฏิรูปการศึกษาจะส่งผลต่อประเทศชาติและการจัดการศึกษา ดังนี้
1. คนไทยมีศักยภาพสูงขึ้น โดยสามารถพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย
จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมจริยธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น
ได้อย่างมีความสุข
 2. การจัดการศึกษาไทยจะเป็นการจัดการศึกษาตลอดชีวิต และเพื่อคนทุกคนและให้
มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมีการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถให้บริการอย่าง
เสมอภาค เท่าเทียมและคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน
 3. การจัดการศึกษามีเอกภาพในนโยบาย มีความหลากหลายในแนวทางปฏิบัติ
มีการกระจายอำนาจ และมีมาตรฐานสูงขึ้น
 4. ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเป็นครูและบุคลากรมืออาชีพ

5. มีการระดมสรรพกำลังจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษามากขึ้น
6. บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาบันต่างๆ ในสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
7. การจัดการศึกษามีความหลากหลาย มีการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

จรรยา ชูลาภ (อ้างใน สมัครควน) ได้กล่าวว่า

การปฏิรูปการศึกษาปัจจุบันประเทศไทยอยู่บนพื้นฐานของการเตรียมตัวการปฏิรูปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษา ดังนั้นทางกรมอาชีวศึกษาจึงต้องมีการปฏิรูปให้สมรรถนะการเรียนการสอนดียิ่งขึ้นจนทำมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาได้ ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องมีหลักในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางที่วางเอาไว้คือ 1) ผลผลิตจะต้องได้มาตรฐาน 2) ต้องยกระดับคุณภาพทางการศึกษาอาชีวะเพื่อให้เกิดการยอมรับต่อสังคม โดยการกำหนดของพระราชบัญญัติการศึกษาให้จัดตั้งคณะกรรมการอาชีวศึกษาแห่งชาติ (จรรยา ชูลาภ. 2543 : 25)

ชัยอนันต์ สมุทวนิช ได้กล่าวว่า

ระบบบริหารและการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาที่ดีจะต้องเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะสามารถสนองตอบต่อเป้าหมายด้านความเสมอภาคทางโอกาสที่มีการมีทางเลือกลดความไม่เท่าเทียมกัน การเพิ่มคุณภาพของการศึกษาโดยให้มีการกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (ชัยอนันต์ สมุทวนิช. 2543 : 254)

ชนทัต นวลเจริญ (อ้างใน สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา) ได้กล่าวว่า

การขยายการศึกษาภาคบังคับจะทำให้ประชาชนมีคุณภาพมากขึ้น แต่ข้อเท็จจริงทำให้สถานศึกษาบางแห่งหรือบางท้องถิ่นได้ขยายระดับการศึกษาเพิ่มขึ้น โดย

อ้างเหตุผลต่าง ๆ ที่น่าเห็นด้วยกับการขยายนั้น ที่ผ่านมานักเรียนหรือผู้ปกครองไม่สามารถเลือกที่เรียนได้เพราะทางสถานศึกษานั้น ไม่ยอมออกหลักฐานการจบในระดับนั้น ๆ ซึ่งเป็นเหตุให้นักเรียนดังกล่าวขาดโอกาสที่ดีในการเลือกสถานศึกษาที่ดีมีคุณภาพ ดังนั้นการขยายการศึกษาต่อไปควรจะได้คำนึงถึง 1) บุคลากร 2) ขนาดพื้นที่ 3) ความพร้อมที่มีปัจจัยทางการศึกษา (ชนทัต นวลเจริญ. 2543 : 7)

ประเวศ วะสี ได้กล่าวว่า

คนไทยทุกคนและรัฐมีพันธกิจร่วมกันในการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 ที่ออกตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เพื่อสร้างพลังชีวิตและพลังแผ่นดินหรือภูมิพละ อันจะนำไปสู่สังคมเข้มแข็งที่สามารถเผชิญอุปสรรคทั้งปวงและพัฒนาไปสู่ความเจริญโดยรอบด้านได้อย่าง กว้างขวาง เพื่อความสุขของคนไทยทั้งมวล (ประเวศ วะสี. 25452 : 1)

ปรัชญา เวสารัชช์ (อ้างใน สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา) ได้กล่าวว่า

คำว่าครูแห่งชาติ ครูต้นแบบ ครูแกนนำเป็นอะไร เรียนว่าในส่วนของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ไม่ได้มาโยงกับเงื่อนไขวิทฤษฎานะ สิ่งที่เราจะคำนึงก็คือว่า ในระดับของครูจะมีการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพเอาไว้ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละระดับถ้าหากว่าครูต้นแบบ ครูแห่งชาติ สอดคล้องกับมาตรฐานไหนในขั้นที่จะมีการประเมินเทียบเข้ามา แต่ทั้งนี้เป็นเรื่องของคณะกรรมการในอนาคตที่จะเป็นผู้พิจารณา (ปรัชญา เวสารัชช์. 2543 : 8)

ไพรัช อรรถกามานนท์ ได้กล่าวว่า

การปฏิรูปการศึกษาด้วยการใช้กฎหมายการศึกษาแห่งชาติเป็นเครื่องมือครั้งนี้ นับเป็นการปฏิรูปครั้งใหญ่ในรอบ 115 ปี นับตั้งแต่รัชกาลที่ 5 ทรงปฏิรูปโดยโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งโรงเรียนทวยราษฎร์แห่งแรกที่วัดมหารพาราม เมื่อ พ.ศ. 2427 เป็นการนำระบบโรงเรียนมาใช้ในประเทศไทยนับแต่บัดนั้น ส่วนการปฏิรูปครั้งนี้จะเกิดการเปลี่ยนแปลงใหญ่ ๆ มี 6-7 เรื่อง

1. โครงสร้างระบบบริหารการศึกษาแห่งชาติ จะมีเพียงกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยรวบรวมจากกระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ นอกจากนั้นยัง ขุดหน่วยงานการศึกษาระดับจังหวัดและอำเภอจัดตั้งใหม่เป็นเขตพื้นที่การศึกษาแทน ประมาณ 330 เขต
2. หลักสูตร ส่วนกลางจะกำหนดกรอบซึ่งมีหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง และมาตรฐานการศึกษา โดยโรงเรียนจะต้องกำหนดสาระการเรียนรู้เอง 8 กลุ่ม ใช้โครงงานทุกกลุ่ม และมีกิจกรรมเสียดสละเพื่อสังคม แบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น คือ ชั้นปีที่ 1-3,4-6,7-9 และ 10-12 (องค์กรส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม)
3. การเรียนการสอน เป็นการปฏิวัติวัฒนธรรมการเรียนรู้จากที่ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียน โดยบอกความรู้ (อธิบาย) เป็นสำคัญ มาเป็นให้เด็กเป็นศูนย์กลาง ครูจะแนะนำวิธีการเรียนรู้ และนักเรียนจะสร้างองค์ความรู้ขึ้นเอง ด้วยการคิดและการกระทำ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ด้วยตนเอง
4. ครู จะเป็นครูแบบใหม่ ไม่บอกความรู้ จะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ครู ใบประกอบวิชาชีพผู้บริหาร มีการประเมินระดับคุณภาพ (NTQ : National Teacher Qualification) เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งและกำหนดระดับเงินเดือน ซึ่งเป็นเงินเดือนที่แยกจากข้าราชการทั่วไป
5. การจัดการศึกษา มี 3 ระบบคือ ในระบบ นอกโรงเรียน และตามอัธยาศัย จัดได้ทั้ง โรงเรียน ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน สถานประกอบการ สถาบันศาสนา องค์กรวิชาชีพ และสถาบันสังคมอื่น แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี และอุดมศึกษา ส่วนการศึกษาภาคบังคับกำหนด 9 ปี
6. มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มีสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นองค์กรมหาชน มีระบบการประกันคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอก
7. การปฏิรูปการศึกษา จะมีองค์กรมหาชนทำหน้าที่ปฏิรูปการศึกษา โดยตรง ซึ่งจะถาวรและต่อเนื่องตามกฎหมายตลอดไป (ไพรัช อรรถกามาพันธ์. 2542 : 1-2)

วิจิตร ศรีสอาน (อ้างใน สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา) ได้กล่าวว่า

กรุงเทพมหานคร เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง แล้วการบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานครเขาบริหารโดยมีสำนักงานการศึกษาของเขา

และเขาไม่ได้แบ่งเขตในลักษณะนี้ เรามองว่ากรุงเทพมหานคร คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เช่นเดียวกันเวลาเราพูดถึงพญาเขตพื้นที่ถ้าไปกำหนดอะไรที่ไปซ้ำซ้อนกับเขตพญา เมืองพญาเขาก็อาจจะทำให้เมืองพญาเป็นเขตถ้าเหมาะสม แต่กรุงเทพมหานครถ้าพิจารณาในทางกฎหมาย พิจารณาในเชิงฐานะ พิจารณาในเชิงความเป็นไปได้เห็นว่า การไปแบ่งไม่น่าจะเป็นผลดี แล้วในข้อเท็จจริงก็คือ ทางกรุงเทพมหานครเขาจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 6 ปี แล้วขยายโอกาสเป็น 9 ปี อยู่ได้เกือบจะทั้งหมดอยู่แล้ว และในขณะนี้เขากำลังจะขยายคือ จัดมัธยมทั้งหมด ปัญหาของเขามันจะตรงกันข้ามว่า มัธยมไปขึ้นอยู่กับกรมสามัญ 140 กว่าโรงจะเอาอย่างไร เขาจะโอนไปทั้งหมดหรือเปล่าเพราะฉะนั้นตรงนี้จึงน่าจะเป็นเขตปกครอง (วิจิตร ศรีสอ้าน. 2543 : 7)

ศรายุทธ เชาว์ชาญ (อ้างใน สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา) ได้กล่าวว่า

1) การปฏิรูปด้วยการบริหารจัดการศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษาจะเกิดขึ้นไม่ได้เลย ถ้าการบริหารยังเป็นคณะบุคคลที่เป็นเหมือนคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดเดิม (กปจ.) ผมไม่เข้าใจ หน่วยงานและจำนวนเจ้าหน้าที่ที่จะปฏิรูปของคณะกรรมการการศึกษาเขตพื้นที่ถ้าเปลี่ยนชื่อใหม่คงไม่ประสบความสำเร็จแน่ 2) ด้านการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้จะเห็นว่าครูร้อยละ 80 ยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ศูนย์โรงเรียนก็ทำอะไรได้ไม่มากนัก เพราะจะทำตามระเบียบของทางการราชการก็คิดผู้บริหารระดับสูงนั้นไม่เอาด้วย เช่น ครูที่มีคุณภาพต่ำ ผู้บริหารให้เลื่อนขั้นเงินเดือน 0.5 ขั้น แต่หัวหน้าประถมศึกษาอำเภอ สั่งให้เลื่อนได้ 1.00 ขั้น อย่างนี้ผู้บริหารสถานศึกษาจะทำอะไรได้เพราะผลการประเมินการทำงานไม่เบ็ดเสร็จอยู่ที่โรงเรียน ปี 2541, 42, 43 ที่ผ่านมานี้ให้เป็นอำนาจของกลุ่มโรงเรียนด้วยซ้ำไป เมื่อผลการประเมินที่โรงเรียนไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานจึงขอออนอย่าให้เป็นอำนาจของกลุ่มโรงเรียน สปอ, สปจ. ควรเป็นอำนาจของโรงเรียนเท่านั้น จึงจะครูและครูให้ปฏิบัติงานตามเกณฑ์ได้เพราะ 2 ปี ที่เหลือต่อไปนี้เป็นก้าวแรกที่จะเข้าสู่การปฏิรูปที่ได้ผล เหมือนกับงานจะเอาดีแต่เงินไม่อยากจะจ่ายจะเอาอะไรมาทำ ครูก็เช่นกันแม้จะมีวิญญาณครูเพียงใด แต่ถ้าปากท้องไม่อิ่มจะเอาแรงที่ไหนไปทำ ดังนั้นเขาจะมีระบบความดี ความชอบ ก็ไม่ควรจะให้คนที่ไม่มีหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลโดยตรงได้มีอำนาจเข้าทำนอง คนชั่วมีอำนาจได้ หาก

ความคิดเห็นนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาที่คงเป็นเกียรติอย่างยิ่ง (ศรายุทธ
 เชาว์ชาญ. 2543 : 7-8)

ศลใจ วิบูลกิจ (อ้างใน สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา) ได้กล่าวว่า

ใบประกอบวิชาชีพครู ความคิดที่จะต้องให้ครูทุกคนมีโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม
 กลุ่มที่ 1 ผู้ที่เป็นครูอยู่แล้วควรให้ ใบประกอบวิชาชีพชั่วคราว มีระยะเวลา 5 ปี
 เพื่อประเมินความเหมาะสมหากผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จึงออกใบประกอบอาชีพ
 ที่ถาวรให้ กลุ่มที่ 2 ผู้ที่จบการศึกษาจากสถาบันที่จะออกใบประกอบอาชีพครู
 ให้ออกใบรับรองขั้นต้นให้แล้วประเมินความเหมาะสมทุก 5 ปี ส่วนเรื่องงบประมาณ
 ควรส่งงบประมาณส่วนใหญ่ให้เขตพื้นที่การศึกษาแล้วคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาจัดสรรให้สถานศึกษาต้องให้ครูมีอิสระที่จะจัด
 เนื้อหาสาระในการสอน เขตพื้นที่ที่เพียงแต่กำกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่านั้น (ศลใจ วิบูลกิจ. 2543 : 8)

สมบูรณ์ บุรศิริรักษ์ (อ้างใน สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา) กล่าวว่า

ขอสนับสนุนงานปฏิรูปการศึกษาของชาติอย่างเต็มที่ เท่าที่ศึกษาจากรัฐ
 ธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ. 2540 มีหลายมาตราที่พูดถึงการศึกษาเป็นเจตนารมณ์ที่
 ดีมาก และโดยเฉพาะที่กล่าวว่าจะต้องมีกฎหมายสำหรับการศึกษาโดยตรง ซึ่ง
 ก็ได้ประกาศใช้ไปแล้วคือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
 สาระใน พ.ร.บ. การศึกษาเขียนได้ดีชัดเจน ถ้าทำได้ตามนั้นจะเกิดคุณ
 ประโยชน์กับประชาชนและประเทศชาติอย่างมาก จึงต้องการให้คณะทำงาน
 ปฏิรูปทั้ง 9 ท่าน พยายามแปลงเจตนารมณ์ตามตัวอักษรไปสู่การปฏิบัติให้
 ได้และควรที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสำนักงาน
 ปฏิรูปของประชาชนทุกเพศทุกวัยให้เกิดจากความต้องการของประชาชน
 อย่างแท้จริงให้ทุกส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ส่วนในเรื่อง
 การปฏิรูปการเรียนการสอนหรือปฏิรูปการเรียนรู้ ควรที่จะเน้นการนำสื่อ
 และเทคโนโลยีมาช่วยให้มากที่สุด เราจำเป็นต้องลงทุนสื่อและเทคโนโลยี
 เพื่อการศึกษามากขึ้นถึงแม้จะใช้จ่ายเงินจำนวนมากก็ตาม เพราะถ้าเราสามารถ
 พัฒนาค้นได้ ประเทศชาติก็ย่อมจะพัฒนาไปในทางที่ดีที่ถูกต้อง ยืนหยัดใน
 สังคมโลกอย่างมีศักดิ์ศรีต่อไป (สมบูรณ์ บุรศิริรักษ์. 2543 : 7)

สมพงษ์ จิตระดับ : (อ้างใน สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543 : 6) กล่าวว่า

มีความ สับสนเรื่ององค์กรอิสระ ซึ่งเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับในกลุ่มงานครู ที่เป็นองค์กรอิสระภายในการบริหารของสภาวิชาชีพวันนี้ยังสับสนระหว่างคำ 2 คำนี้เข้าใจว่า คำว่า “องค์กรวิชาชีพครู” กับ “สภาครู” น่าจะเป็นองค์กรเดียวกัน แต่จากการพูดคุย วิทยากรวิจารณ์ คิดว่าน่าจะเป็นองค์กร 2 องค์กร โดยเจตนารมณ์ที่บัญญัติในมาตรา 53 เป็นอย่างนั้น จากการสัมมนาทำให้เพื่อนครูและประชาชนสับสน ถ้าไม่ทำตรงนี้ให้ชัดเจน มันจะเชื่อมโยงถึงเรื่องใบอนุญาตประกอบวิชาชีพซึ่งองค์กรนี้เป็นผู้ควบคุม กำกับดูแล และจะก่อให้เกิดความ สับสนต่อไป (สมพงษ์ จิตระดับ. 2543 : 6)

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 79) ได้ทำการศึกษาเพื่อเตรียมการจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ได้เสนอให้สำนักงานมีโครงสร้างและการบริหารภายในเป็นแบบแนวราบ (flat Organization) เพื่อลดสายการบังคับบัญชา แบ่งงานออกได้คร่าวๆ เป็น 5 ฝ่าย สำหรับการดำเนินงานในช่วงเริ่มแรกก่อตั้งคือ ฝ่ายการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฝ่ายอุดมศึกษา ฝ่ายข้อมูลสารสนเทศ ฝ่ายพัฒนาเครื่องมือการประเมินภายนอก และฝ่ายงานสนับสนุน ได้แก่ งานบุคคล งานการเงินและกฎหมายและงานพัฒนาสัมพันธ์ โดยมีบุคลากรประมาณ 60 คน สำหรับการประเมินภายนอกนั้นจะดำเนินการโดยอุดหนุนให้องค์กรวิชาชีพ และองค์กรวิชาการ ตลอดจนองค์กรเอกชนที่ได้รับการเลือกสรรและรับรองจากสำนักงานเป็นผู้ดำเนินการโดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาของแต่ละระดับประเภทการศึกษาที่มีความแตกต่างกัน

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (อ้างใน เกลินิวส์.) ได้มีข้อยุติถึงอัตราเงินเดือน บัญชีอัตราเงินเดือนครู โดยจำแนกตำแหน่งครูตามวิทยฐานะ เป็น 4 วิทยฐานะ คือ ครูปฏิบัติการ ครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ ออกมาแล้ว ซึ่งการกำหนดบัญชีเงินเดือนครูให้สอดคล้องกับวิทยฐานะ ได้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนจากระดับ 4 ถึงระดับ 11 มากำหนดเป็น 4 วิทยฐานะ ซึ่งแต่ละวิทยฐานะจะมีเงินเดือนขั้นต่ำ – ขั้นสูง และขั้นประสิทธิภาพดังนี้

ตารางที่ 2.2 บัญชีอัตราเงินเดือนครู

วิทยฐานะ	เงินเดือน ขั้นต่ำ - ขั้นสูง	ขั้นประสิทธิภาพ (Efficiency Bar)
ครูปฏิบัติการ	10,080-33,750	30,270
ครูชำนาญการ	16,800-42,170	38,030
ครูเชี่ยวชาญ	20,640-48,210	43,290
ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	33,070-59,090	53,390

นอกจากนี้ยังมีการพิจารณาถึง ค่าตอบแทนครู ซึ่งค่าตอบแทนครูจะประกอบด้วย 3 ส่วน คือเงินวิทยฐานะ เงินวิทยพัฒนา และสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับอื่น

เงินวิทยฐานะ เป็นค่าตอบแทนตามปริมาณและคุณภาพของงานที่เกี่ยวข้องกับการสอน เมื่อครูมีคุณสมบัติตามที่กำหนด และผ่านการประเมินวิทยฐานะจะสามารถเลื่อนวิทยฐานะจากครูปฏิบัติการไปเป็นครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ ตามลำดับ และจะได้รับเงินวิทยฐานะเพิ่มเติมจากเงินเดือน โดยไม่นำมาคำนวณเงินบำเหน็จบำนาญ ดังรายละเอียดการจ่ายเงินวิทยฐานะในแต่ละตำแหน่งดังนี้

ตารางที่ 2.3 เงินวิทยฐานะ

ตำแหน่ง	อัตรา (บาท/เดือน)
ครูชำนาญการ	5,600
ครูเชี่ยวชาญ	9,900
ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	13,000

เงินวิทยพัฒนา เป็นเงินค่าตอบแทนที่จ่ายให้กับครูที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นครูแห่งชาติ ครูต้นแบบ ครูดีเด่น หรือชื่ออื่นที่จะกำหนดต่อไปในภายหลังซึ่งไม่จำกัดว่าอยู่ในวิทยฐานะใด กำหนดจ่ายค่าวิทยพัฒนาครั้งเดียวเป็นจำนวนเงินตามอัตราที่กำหนด โดยที่ไม่นำเงินวิทยพัฒนา ดังกล่าวมาคำนวณเงินบำเหน็จบำนาญ ส่วนสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับอื่น ได้แก่ เงินเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำปี (กรณีการศึกษาต่อ) มีข้อยุติว่า ครูที่ลาไปศึกษาต่อตามความต้องการของส่วนราชการ / สถานศึกษา (โดย อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ) ให้ถือว่าบุคคลนั้นไปปฏิบัติราชการและได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีเป็นกรณีพิเศษ ปีละ 1 ขั้น โดยให้เลื่อนขั้นย้อนหลังเมื่อสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรตามจำนวนปีที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร ดังนี้

ตารางที่ 2.4 เงินวิทยพัฒนา

หลักสูตร	จำนวนปีตามหลักสูตร	จำนวนชั้นเงินเดือน
ประกาศนียบัตรบัณฑิต (สาขาอื่น)	1	1
ป.โท	2	2
ป.เอก	3	3

กรณีที่ไม่สำเร็จการศึกษา ให้พิจารณาการเลื่อนชั้นเงินเดือนย้อนหลังเป็นรายกรณีไป เมื่อสำเร็จการศึกษาตามคุณวุฒิในหลักสูตรแล้ว และเงินเดือนไม่เกินวุฒิ ให้สามารถนำวุฒิดังกล่าว มาปรับวุฒิได้ด้วยสำหรับครูที่ศึกษาต่อตามความต้องการส่วนบุคคล แม้ผู้บริหารสถานศึกษา อนุญาตให้ลาศึกษาต่อได้ ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาให้เลื่อนชั้นเงินเดือนประจำปี และไม่สามารถ นำคุณวุฒิที่สำเร็จการศึกษาดังกล่าวมาปรับวุฒิได้ ถ้าวุฒินั้นไม่ตรงกับความต้องการของหน่วยงาน

สุเพียร แห่งทอง (อ้างใน สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา) ได้กล่าวว่า

ควรมีการจัดแบ่งการเก็บภาษีจากคนไทยที่มีรายได้เป็นสัดส่วนเปอร์เซ็นต์ไม่น้อยกว่า 15 เปอร์เซ็นต์ของ GDP เป็นภาษีเพื่อการศึกษาซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องรีบพัฒนาคนไทยให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงโดยเร็ว เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตเป็นมนุษย์สมบูรณ์ตาม ม.6 เพราะภาษีการศึกษาเพื่อพัฒนาคนและการกำหนด ภาษีการศึกษา เป็นภารกิจเป็นพันธกิจของคนไทยทุกคนที่ต้องมีหน้าที่ก่อนอื่นใด ไม่ใช่การชู้ตริคแต่ต้องตระหนัก การจัดการศึกษา รัฐจะต้องกระจายการพัฒนาการศึกษาไปสู่สังคมท้องถิ่น ตำบล หมู่บ้าน เพื่อกระจายทรัพยากรที่มีคุณภาพไปสู่สังคมชนบทโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีอยู่ในตำบลต้องทุ่มงบประมาณลงไปดำเนินการให้สมบูรณ์ ตอบสนองประชาชนส่งลูกกลับไปเรียนในท้องถิ่นของตนเอง เพื่อให้คนรักท้องถิ่น / สร้างฐานจากคุณภาพท้องถิ่น / สร้างเศรษฐกิจท้องถิ่น ต้องลดการกระจุกตัวของโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ในเมือง สถานศึกษาควรมีนักเรียนไม่เกิน 1,000 – 1,500 คน หากมากกว่านี้คงดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง และจะมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่เป็นปัญหา การศึกษาในท้องถิ่นต้องพัฒนาคุณภาพให้เท่าเทียมกัน เป็นเครือข่าย เป็นความสัมพันธ์ ความเจริญฐานรากประเทศ คนท้องถิ่นได้ดูแลกันเข้าใจควบคุมและแก้ปัญหาได้ (สุเพียร แห่งทอง. 2543 : 7)

สุวิมล ว่องวานิช และคณะ (2543 : 83 – 85) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การติดตามผลการดำเนินงานหลังครบรอบ 1 ปี ของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542” ผลจากงานวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ความก้าวหน้าของหน่วยงานระดับนโยบาย ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ในภาพรวมมีความก้าวหน้า 76 เปอร์เซ็นต์ ของงานที่ควรทำในปีแรก ถ้าจำแนกตามรายหมวดพบว่าเกือบทุกหมวดมีการดำเนินการในระดับก้าวหน้ามาก ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ

1.1 หมวดที่มีความก้าวหน้ามาก ได้แก่ 1) หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาก้าวหน้า 89 เปอร์เซ็นต์ 2) หมวด 3 ระบบการศึกษาก้าวหน้า 86 เปอร์เซ็นต์ 3) หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษาก้าวหน้า 83 เปอร์เซ็นต์ 4) หมวด 4 แนวการจัดการศึกษาก้าวหน้า 81 เปอร์เซ็นต์ และ 5) หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาก้าวหน้า 80 เปอร์เซ็นต์

1.2 หมวดที่มีความก้าวหน้าน้อย ได้แก่ หมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาก้าวหน้า 72 เปอร์เซ็นต์

1.3 หมวดที่มีความก้าวหน้าต่ำ ได้แก่ 1) หมวด 8 ทรัพยากร และการลงทุนเพื่อการศึกษาก้าวหน้า 38 เปอร์เซ็นต์ 2) หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาก้าวหน้า 33 เปอร์เซ็นต์

เมื่อจำแนกความก้าวหน้า ตามประเด็นของการปฏิรูปการศึกษา พบว่า การปฏิรูปการเรียนรู้และการประเมินผลภายในมีความก้าวหน้าในระดับมากถึง 83 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายมีความก้าวหน้าในระดับปานกลางคือ 63 เปอร์เซ็นต์

2. ความก้าวหน้าของหน่วยงานปฏิบัติระดับสถานศึกษา โดยที่ระดับการปฏิบัติงานปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาพบว่าสถานศึกษายังมีการปฏิบัติค่อนข้างน้อยในประเด็นเกี่ยวกับ

2.1 การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น

2.2 การจัดหาแหล่งการเรียนรู้ที่พอเพียง

2.3 การจัดทำหลักสูตรที่หลากหลาย

2.4 การจัดหารูปแบบการเรียนที่เหมาะสมกับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ

ส่วนความสามารถในการปฏิบัติตามนโยบายนั้นพบว่าสถานศึกษาก็ทำได้น้อยถึงปานกลาง ยกเว้นเรื่องการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองที่สถานศึกษามากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ เห็นว่าสามารถทำได้ทันที

อรรถพร จินะวัฒน์ (อ้างใน วารสารนิเทศการศึกษา) ได้กล่าวว่า

การประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนทำให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการ

ศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง... นี่คือสาระส่วนหนึ่งในมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เป็นพลังผลักดันให้โรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัด ต้องควบคุมคุณภาพการศึกษาโดยจัดให้มีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพ มีข้อมูลพื้นฐานซึ่งแสดงถึงสภาพปัจจุบันของการพัฒนาในแต่ละมาตรฐาน ตลอดจนกำหนดยุทธศาสตร์ที่จะผลักดันสภาพปัจจุบันไปสู่มาตรฐานที่กำหนดให้จงได้ ซึ่งการจะรู้ว่ายุทธศาสตร์ที่กำหนดได้ผลหรือไม่ได้ผลได้ผลมากน้อยแค่ไหน โรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัดจึงต้องมีระบบการตรวจสอบซึ่งก็คือการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอง โดยมีหน่วยงานต้นสังกัดเข้าร่วมประเมินด้วย เพื่อยืนยันคุณภาพของโรงเรียนในสังกัด และ/หรือ ให้ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุงพัฒนาให้มีคุณภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป อีกทั้งเตรียมพร้อมเพื่อรองรับการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายนอกด้วย (อรรถณพ จินะวัฒน์. 2543 : 17)

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 จะเห็นได้ว่าเป็นการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบและเป็นการปฏิรูปการศึกษาที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบคือ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงานปฏิรูปการศึกษา มีภารกิจจำนวนมากที่จะต้องดำเนินการทันที ทั้งภารกิจที่จะต้องดำเนินการตามกำหนดเวลา 1 , 3 ปี หรือ 5 ปี แล้วแต่กรณี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความจำเป็นจะต้องดำเนินการอย่างบูรณาการและผสมผสาน สนับสนุนซึ่งกันและกันควบคู่ไปอย่างต่อเนื่อง เมื่อได้ปฏิรูปการศึกษาทั้งในหลักการ ระบบและกระบวนการทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ครบถ้วนแล้ว จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศไทยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนวิชาเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 117 โรงเรียน ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูผู้สอนวิชาเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 ทั้งหมดจำนวน 192 คน (รายชื่อโรงเรียนแสดงไว้ในภาคผนวก ก)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครปีการศึกษา 2544 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย แบบสอบถามเป็นแบบปลายปิดและแบบกำหนดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 เกี่ยวกับการรับรู้เรื่องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 สำหรับการสร้างเครื่องมือผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ คือ 1) ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 2) ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย และ 3) กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามโดยจัดแบ่งเป็นหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแสดงไว้ในภาคผนวก ค)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดำเนินการดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแบบสอบถาม ตรวจสอบแก้ความตรงในเนื้อหา (Content validity) เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งจะทำให้ได้คำตอบตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยแสดงในภาคผนวก ง)
2. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนวิชาเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางที่มีพื้นที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 20 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน (รายชื่อโรงเรียนแสดงไว้ในภาคผนวก ข) เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ผู้วิจัยได้ส่งหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของงานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปยังกรมสามัญศึกษา เพื่อขออนุญาตกรมสามัญศึกษา เก็บข้อมูลจากครูเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

3.3.2 ส่งหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลและแบบหนังสือที่ได้รับการอนุมัติจากกรมสามัญศึกษาถึงผู้อำนวยการโรงเรียนพร้อมกับแบบสอบถาม จากนั้นให้ผู้อำนวยการโรงเรียนดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังครูเกษตรเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วให้ครูเกษตรผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามกลับคืนมายังผู้วิจัย

3.3.3 การส่งและรับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยจะเป็นผู้ส่งและรับแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยกำหนดให้ครูเกษตรตอบแบบสอบถามเป็นระยะเวลา 15 วัน ผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2544 โดยกำหนดส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยภายในวันที่ 17 กรกฎาคม 2544 ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 98 ชุด สำหรับโรงเรียนที่ยังไม่ได้รับแบบสอบถามคืนภายในระยะเวลาที่กำหนดจะทำการส่งแบบสอบถามใหม่อีกครั้งทางไปรษณีย์ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2544 และกำหนดให้ตอบแบบสอบถามเป็นระยะเวลาอีก 15 วัน โดยกำหนดส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยภายในวันที่ 2 สิงหาคม 2544 ได้รับแบบสอบถามคืนอีกจำนวน 65 ชุด การวิจัยครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมดจำนวน 163 ชุดจาก 192 ชุด ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนคิดเป็น ร้อยละ 84.89

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

จัดข้อมูลออกตามตัวแปรที่ต้องการศึกษาดังนี้

3.4.1 ตัวแปรอิสระได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร

3.4.2 ตัวแปรตามได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร และระดับของการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร .

3.5.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของอายุและระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร

การแปลความหมายของคะแนนการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนดค่าคะแนนดังนี้ (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2540 : 164)

4.50 - 5.00 หมายความว่า มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายความว่า มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายความว่า มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายความว่า มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายความว่า มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรของประชากรและทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบแบบ Two Independent t - test การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 9 for Windows

บทที่ 4

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของครูเกษียณที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร และ 3) เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร ผลการศึกษามีดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูเกษียณ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของครูเกษียณในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลทั่วไปของครูเกษียณ	จำนวน (คน) n = 163	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	73	44.8
หญิง	90	55.2
2. อายุ		
ต่ำกว่า 40 ปี	50	30.7
ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป	113	69.3
เพศชายอายุเฉลี่ย 43.93 ปี		
เพศหญิงอายุเฉลี่ย 40.73 ปี		
อายุเฉลี่ย 42.33 ปี		
3. วุฒิการศึกษา		
การศึกษาเกษตร	91	55.8
วิทยาศาสตร์เกษตร	72	44.2

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของครูเกษียณ	จำนวน (คน) N = 163	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	117	71.8
สูงกว่าปริญญาตรี	46	28.2
5. ประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร		
ต่ำกว่า 20 ปี	99	60.7
ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป	64	39.3

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ครูเกษียณในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.2 เป็นเพศชาย ร้อยละ 44.8 ครูเกษียณส่วนมาก ร้อยละ 69.3 มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป และร้อยละ 30.7 มีอายุต่ำกว่า 40 ปี เพศชายมีอายุเฉลี่ย 43.93 ปี เพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 40.73 ปี ครูเกษียณมีอายุเฉลี่ย 42.33 ปี ครูเกษียณมีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษากษेत्र ร้อยละ 55.8 มีวุฒิการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตร ร้อยละ 44.2 ครูเกษียณส่วนมาก ร้อยละ 71.8 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และอีกร้อยละ 28.2 มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ครูเกษียณส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 60.7 และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปร้อยละ 39.3

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ทั้ง 8 ด้าน ของครูเกษียณ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ศึกษา 8 ด้าน มีดังนี้

1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา
2. ด้านระบบการศึกษา
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ
5. ด้านมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา
6. ด้านครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ตารางที่ 4.2 แสดงระดับและค่าร้อยละเกี่ยวกับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 n = 163 จำนวน (ร้อยละ)						คะแนนการรับรู้		ระดับ ของการ รับรู้	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D			
1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา										
1.1 สิทธิเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	63 (38.7)	76 (46.6)	23 (14.1)	0	1 (0.6)	4.22	0.73	มาก	1	
1.2 รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน	46 (28.2)	71 (43.6)	33 (20.2)	11 (6.7)	2 (1.2)	3.91	0.92	มาก	3	
1.3 บิดา มารดา ให้บุตรได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	64 (39.3)	65 (39.9)	28 (17.1)	5 (3.1)	1 (0.6)	4.14	0.85	มาก	2	
1.4 องค์กรต่าง ๆ มีสิทธิจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	45 (27.6)	67 (41.1)	42 (25.8)	8 (4.9)	1 (0.6)	3.90	0.88	มาก	4	
1.5 รัฐสนับสนุนเงินสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	49 (30.1)	58 (35.6)	40 (24.5)	16 (9.8)	0	3.85	0.96	มาก	5	
1.6 มีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา	42 (25.2)	35 (21.5)	43 (26.4)	31 (19.0)	12 (7.4)	3.38	1.25	ปานกลาง	6	
รวมเฉลี่ย						3.90	0.70	มาก		
2. ด้านระบบการศึกษา										
2.1 การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ	54 (33.1)	58 (35.6)	37 (22.7)	8 (4.9)	6 (3.7)	3.89	1.04	มาก	2	
2.2 การศึกษาในระบบมีเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน	53 (32.5)	64 (39.3)	34 (20.9)	9 (5.5)	3 (1.8)	3.95	0.96	มาก	1	
2.3 การศึกษานอกระบบสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	40 (24.6)	61 (37.4)	53 (32.5)	6 (3.7)	3 (1.8)	3.79	0.91	มาก	4	
2.4 การศึกษาดำเนินโดยให้ผู้ใช้เรียนได้เรียนรู้ตามความพร้อม	41 (25.2)	62 (38.1)	47 (28.8)	10 (6.1)	3 (1.8)	3.78	0.95	มาก	5	
2.5 สถานศึกษาจัดการศึกษาได้ทั้ง 3 รูปแบบ	29 (17.8)	48 (29.4)	49 (30.1)	27 (16.6)	10 (6.1)	3.36	1.13	ปานกลาง	6	

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542						คะแนนการรับรู้		ระดับของการรับรู้	ลำดับที่
	n = 163 จำนวน (ร้อยละ)						\bar{x}	S.D		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด					
2.6 มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้	21 (12.9)	41 (25.2)	55 (33.7)	33 (20.2)	13 (8.0)		3.14	1.12	ปานกลาง	7
	49(30.1)	60 (36.8)	38 (23.3)	13 (8.0)	3 (1.8)		3.85	1.00		
2.7 การศึกษาในระบอบมี 2 ระดับ							3.68	0.78	มาก	3
รวมเฉลี่ย										
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา	101 (62.0)	41 (25.2)	17 (10.4)	3 (1.8)	1 (0.6)		4.46	0.80	มาก	1
	78 (47.9)	61 (37.4)	22 (13.5)	1 (0.6)	1 (0.6)		4.31	0.77	มาก	5
3.3 การจัดการศึกษานั้นทั้งความรู้ คุณธรรม และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา	85 (52.1)	59 (36.2)	18 (11.0)	1 (0.6)	0		4.39	0.70	มาก	3
	77 (47.2)	71 (43.6)	14 (8.6)	1 (0.6)	0		4.37	0.66	มาก	4
3.4 จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ	85 (52.1)	61 (37.4)	15 (9.2)	2 (1.2)	0		4.40	0.70	มาก	2
3.5 จัดบรรยากาศให้ผู้สอนและผู้เรียนเรียนรู้ไปพร้อมกัน	65 (39.9)	68 (41.7)	23 (14.1)	6 (3.7)	1(0.6)		4.16	0.84	มาก	6
3.6 มีการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้เรียน	44 (27.0)	73 (44.8)	36 (22.1)	10 (6.1)	0		3.92	0.85	มาก	8
3.7 ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้	41(25.2)	64(39.3)	43(26.4)	11(6.7)	4(2.5)		3.77	0.98	มาก	12
3.8 จัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ทุกรูปแบบ	42(25.8)	69(42.3)	41(25.2)	8(4.9)	3(1.8)		3.85	0.92	มาก	10
3.9 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน	32(19.6)	48(29.4)	71(43.6)	10(6.1)	2(1.2)		3.60	0.91	มาก	13
3.10 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้กำหนดหลักสูตร	53(32.5)	55(33.7)	49(30.1)	6(3.7)	0		3.95	0.88	มาก	7
3.11 หลักสูตรการศึกษาให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ										

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 n = 163 จำนวน (ร้อยละ)						คะแนนการรับรู้		ระดับของการรับรู้	ลำดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D			
3.12 สถานศึกษาร่วมกับองค์กรต่างๆ จัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน	46 (28.2)	63 (38.7)	39 (23.9)	14 (8.6)	1 (0.6)	3.86	0.94	มาก	9	
3.13 ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ รวมเฉลี่ย	48 (29.4)	55 (33.7)	44 (27.0)	14 (8.6)	2 (1.2)	3.81	0.99	มาก	11	
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ						4.07	0.61	มาก		
4.1 การจัดการศึกษาของรัฐแบ่งเป็น 3 ระดับ	48 (29.4)	50 (30.7)	50 (30.7)	12 (7.4)	3 (1.8)	3.78	1.01	มาก	2	
4.2 มีกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	60 (36.8)	69 (42.3)	29 (17.8)	3 (1.8)	2 (1.2)	4.11	0.84	มาก	1	
4.3 การบริหารและการจัดการศึกษาให้ยืดหยุ่นพื้นที่การศึกษา	36 (22.1)	59 (36.2)	54 (33.1)	13 (8.0)	1 (0.6)	3.71	0.92	มาก	4	
4.4 มีสภาคูและบุคลากรทางการศึกษา	27 (16.6)	62 (38.0)	54 (33.1)	18 (11.0)	2 (1.2)	3.57	0.93	มาก	7	
4.5 มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา	46 (28.2)	47 (28.8)	54 (33.2)	15 (9.2)	1 (0.6)	3.74	0.98	มาก	3	
4.6 มีสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	41 (25.2)	45 (27.6)	51 (31.3)	23 (14.1)	3 (1.8)	3.60	1.06	มาก	6	
4.7 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาได้ทุกระดับ รวมเฉลี่ย	41 (25.2)	49 (30.1)	53 (32.5)	20 (12.3)	0	3.68	0.98	มาก	5	
						3.74	0.78	มาก		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 n = 163 (ร้อยละ)						คะแนนการรับรู้		ระดับ ของการ รับรู้	ลำดับ ที่
	มาก		น้อย		น้อยที่สุด		\bar{x}	S.D		
	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด						
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา										
5.1 มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ	60 (36.8)	36 (22.1)	6 (3.7)	1 (0.6)	0.89	มาก	1			
5.2 มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก	60 (36.8)	40 (24.5)	4 (2.5)	3 (1.8)	0.93	มาก	2			
5.3 สถานศึกษาทำรายงานจากการประกันคุณภาพการศึกษา	55 (33.7)	47 (28.8)	9 (5.5)	3 (1.8)	1.00	มาก	4			
5.4 ประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งทุก 5 ปี	57 (35.0)	42 (25.8)	42 (25.8)	10 (6.1)	0.98	มาก	3			
5.5 สำนักงานรับรองมาตรฐานทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์การประเมิน รวมเฉลี่ย	49 (30.1)	45 (27.6)	13 (8.0)	2 (1.2)	0.99	มาก	5			
6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา										
6.1 การปฏิบัติปฏิบัติงานการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา	44 (27.0)	47 (28.8)	5 (3.1)	2 (1.2)	0.88	มาก	3			
6.2 มีองค์กรออกและเปิดสอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	46 (28.2)	55 (33.7)	9 (5.5)	5 (3.1)	1.02	มาก	5			
6.3 ครูทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	61 (37.4)	44 (27.0)	7 (4.3)	3 (1.8)	0.99	มาก	1			
6.4 มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนค่าตอบแทนและสวัสดิการ	55 (33.7)	41 (25.2)	16 (9.8)	5 (3.1)	1.10	มาก	4			
6.5 มีการกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนรูปแบบใหม่	58 (35.6)	39 (23.9)	11 (6.7)	5 (3.1)	1.06	มาก	2			
6.6 มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา รวมเฉลี่ย	43 (26.4)	56 (34.4)	17 (10.4)	7 (4.3)	1.11	มาก	6			
					0.88	มาก				

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 n = 163 จำนวน (ร้อยละ)						คะแนนการรับรู้		ระดับ ของการ รับรู้	ลำดับ ที่
	การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542						\bar{x}	S.D		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด					
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา										
7.1 มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	37 (22.7)	51 (31.3)	57 (35.0)	13 (8.0)	5 (3.1)		3.62	1.01	มาก	1
7.2 สถานศึกษาดำเนินโครงการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของสถานศึกษา	26 (16.0)	50 (30.7)	45 (27.6)	38 (23.3)	4 (2.5)		3.34	1.07	ปานกลาง	5
7.3 รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับการศึกษา	40 (24.5)	41 (25.2)	58 (35.6)	20 (12.3)	4 (2.5)		3.57	1.06	มาก	2
7.4 รัฐจัดเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคลและองค์กรต่าง ๆ	30 (18.4)	51 (31.3)	52 (31.9)	24 (14.7)	6 (3.7)		3.46	1.05	ปานกลาง	3
7.5 มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษา	33 (20.2)	44 (27.0)	49 (30.1)	35 (21.5)	2 (1.2)		3.43	1.07	ปานกลาง	4
รวมเฉลี่ย							3.48	0.93	ปานกลาง	
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา										
8.1 รัฐจัดสรรครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์สำหรับการศึกษา	40 (24.5)	33 (20.2)	53 (32.5)	34 (20.9)	3 (1.8)		3.44	1.12	ปานกลาง	5
8.2 รัฐส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์	40 (24.5)	41 (25.2)	53 (32.5)	28 (17.2)	1 (0.6)		3.55	1.06	มาก	4
8.3 การพัฒนาบุคลากรทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	38 (23.3)	51 (31.3)	55 (33.7)	15 (9.2)	4 (2.5)		3.64	1.01	มาก	1
8.4 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	43 (26.4)	51 (31.1)	42 (25.8)	20 (12.3)	7 (4.3)		3.63	1.12	มาก	2
8.5 รัฐส่งเสริมการวิจัยการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	39 (23.9)	58 (36.5)	39 (23.9)	20 (12.3)	7 (4.3)		3.62	1.10	มาก	3
8.6 มีการระดมทุนจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	22 (13.5)	45 (27.6)	63 (38.7)	26 (16.0)	7 (4.3)		3.30	1.03	ปานกลาง	7
8.7 มีหน่วยงานทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ ในการผลิตและใช้เทคโนโลยี	20 (12.3)	51 (31.3)	57 (35.0)	29 (17.8)	6 (3.7)		3.31	1.02	ปานกลาง	6
รวมเฉลี่ย							3.50	0.93	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วครูเกษตรมีการรับรู้รายละเอียดเกือบทุกข้อในระดับมาก แต่รับรู้เรื่องมีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$)
2. ด้านระบบการศึกษา มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วครูเกษตรมีการรับรู้รายละเอียดเกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง 2 เรื่องคือ เรื่องสถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง หรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ ($\bar{x} = 3.36$) และเรื่องมีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้จากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือ ประสบการณ์การทำงาน ($\bar{x} = 3.14$)
3. ด้านแนวการจัดการศึกษาทุกข้อและเฉลี่ยมีการรับรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$)
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐทุกข้อและเฉลี่ยมีการรับรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$)
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาทุกข้อและเฉลี่ยมีการรับรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$)
6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกข้อและเฉลี่ยมีการรับรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$)
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเรื่องที่มีการรับรู้อยู่ในระดับมากคือ เรื่องมีการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ($\bar{x} = 3.62$) และเรื่องให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ($\bar{x} = 3.57$) สำหรับเรื่องที่มีการรับรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง คือเรื่องรัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคลครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นตามความเหมาะสมและจำเป็น ($\bar{x} = 3.46$) เรื่องมีระบบการตรวจสอบติดตามผลและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณจัดการศึกษา ($\bar{x} = 3.43$) และเรื่องสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลมีอำนาจในการปกครองดูแลและจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ($\bar{x} = 3.34$)
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีการรับรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$) เมื่อพิจารณารายละเอียด ส่วนใหญ่มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก ยกเว้นเรื่องรัฐจะต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และสื่อสารรูป

อื่นเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ($\bar{x} = 3.44$) เรื่องมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณา เสนอ นโยบายและแผน ส่งเสริม ประสานการวิจัยและพัฒนาและการใช้รวมทั้งประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\bar{x} = 3.31$)และเรื่องมีการระดมทุนเพื่อ จัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและ ภาคเอกชน ($\bar{x} = 3.30$) พบว่ามีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงสรุปค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ระดับและลำดับที่ของ การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 ด้าน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	n = 163		ระดับการ รับรู้	ลำดับ ที่
	\bar{x}	S.D		
1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	3.90	0.70	มาก	3
2. ด้านระบบการศึกษา	3.68	0.78	มาก	6
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา	4.07	0.61	มาก	1
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ	3.74	0.78	มาก	5
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการ ศึกษา	3.94	0.86	มาก	2
6 ด้านครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา	3.80	0.88	มาก	4
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.48	0.93	ปานกลาง	8
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.50	0.93	มาก	7
รวม	3.76	0.81	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่าครูเกษตรมีการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อยู่ในระดับมาก 7 ด้าน สำหรับด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$) เมื่อคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านแล้วพบว่า การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร ทั้ง 8 ด้าน

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ชาย n = 73		หญิง n = 90		t	p
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
	1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา					
1.1 สิทธิเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.24	0.61	4.21	0.81	0.30 ^{NS}	0.75
1.2 รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย	4.02	0.79	3.81	1.01	1.48 ^{NS}	0.14
1.3 บิดา มารดา ให้บุตรได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	4.20	0.66	4.08	0.97	0.86 ^{NS}	0.38
1.4 องค์กรต่าง ๆ มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.95	0.88	3.85	0.88	0.74 ^{NS}	0.45
1.5 รัฐสนับสนุนเงินสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.05	0.81	3.70	1.04	2.37*	0.01
1.6 มีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา	3.42	1.15	3.34	1.34	0.38 ^{NS}	0.72
รวมเฉลี่ย	3.98	0.61	3.84	0.75	1.31^{NS}	0.18
2. ด้านระบบการศึกษา						
2.1 การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ	3.94	0.99	3.85	1.07	0.54 ^{NS}	0.58
2.2 การจัดการศึกษาในระบบมีเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน	3.97	0.95	3.93	0.96	0.25 ^{NS}	0.79
2.3 การศึกษานอกระบบต้องสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล	3.87	0.92	3.72	0.91	1.06 ^{NS}	0.28
2.4 การศึกษาตามอัธยาศัยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความพร้อมและโอกาส	3.87	0.92	3.71	0.97	1.10 ^{NS}	0.27
2.5 สถานศึกษาจัดการศึกษาได้ทั้ง 3 รูปแบบ	3.54	1.08	3.21	1.16	1.89 ^{NS}	0.06
2.6 มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้	3.39	1.02	2.94	1.17	2.59*	0.01
2.7 การศึกษาในระบบมี 2 ระดับ	4.04	0.91	3.70	1.04	2.18*	0.03
รวมเฉลี่ย	3.80	0.76	3.58	0.79	1.83^{NS}	0.06
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา						
3.1 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด	4.58	0.66	4.35	0.89	1.86 ^{NS}	0.06
3.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพ	4.32	0.66	4.30	0.85	0.23 ^{NS}	0.81
3.3 การจัดการศึกษาเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ	4.43	0.57	4.36	0.79	0.64 ^{NS}	0.52
3.4 ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด	4.42	0.62	4.33	0.70	0.86 ^{NS}	0.38
3.5 จัดบรรยากาศให้ผู้สอนและผู้เรียนเรียนรู้ไปพร้อมกัน	4.41	0.74	4.40	0.68	0.90 ^{NS}	0.92

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ชาย		หญิง		t	p
	n = 73		n = 90			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
3.6 มีการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.17	0.82	4.15	0.87	0.16 ^{NS}	0.86
3.7 ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้	4.05	0.88	3.82	0.82	1.73 ^{NS}	0.08
3.8 จัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ทุกรูปแบบ	3.87	0.92	3.70	1.02	1.14 ^{NS}	0.25
3.9 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน	3.87	0.97	3.83	0.89	0.29 ^{NS}	0.76
3.10 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้กำหนดหลักสูตรแกนกลาง	3.71	0.88	3.51	0.92	1.40 ^{NS}	0.16
3.11 หลักสูตรการศึกษาให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ	3.98	0.82	3.92	0.92	0.46 ^{NS}	0.64
3.12 สถานศึกษาร่วมกับองค์กรต่าง ๆ จัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน	4.02	0.81	3.73	1.01	2.01*	0.04
3.13 ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.97	0.94	3.68	1.02	1.82 ^{NS}	0.07
รวมเฉลี่ย	4.14	0.57	4.01	0.64	1.30^{NS}	0.19
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ						
4.1 การจัดการศึกษาของรัฐแบ่งเป็น 3 ระดับ	3.91	0.96	3.67	1.03	1.15 ^{NS}	0.13
4.2 มีกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	4.35	0.67	3.92	0.95	3.34*	0.00
4.3 การบริหารและการจัดการศึกษาให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา	3.86	0.97	3.58	0.85	1.90 ^{NS}	0.06
4.4 มีสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา	3.69	1.00	3.47	0.86	1.50 ^{NS}	0.13
4.5 มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประกันคุณภาพ	3.91	0.99	3.61	0.96	1.98*	0.04
4.6 มีสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.69	1.06	3.52	1.07	1.04 ^{NS}	0.29
4.7 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาได้ทุก ระดับและทุกประเภท	3.82	1.03	3.56	0.97	1.65 ^{NS}	0.10
รวมเฉลี่ย	3.89	0.78	3.62	0.77	2.22*	0.02
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา						
5.1 มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ	4.27	0.78	3.87	0.93	2.88*	0.00
5.2 มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก	4.13	0.88	3.92	0.97	1.45 ^{NS}	0.14
5.3 สถานศึกษาทำรายงานจากการประกันคุณภาพการศึกษา	3.97	0.98	3.81	1.01	1.02 ^{NS}	0.30
5.4 มีการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งทุก 5 ปี	4.06	0.94	3.82	1.00	1.60 ^{NS}	0.11
5.5 สำนักงานรับรองมาตรฐานพัฒนาเกณฑ์การประเมิน	3.98	1.03	3.70	0.94	1.84 ^{NS}	0.06
รวมเฉลี่ย	4.08	0.86	3.82	0.86	1.92^{NS}	0.05

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ชาย		หญิง		t	p
	n = 73		n = 90			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา						
6.1 การปฏิรูปสถาบันผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.02	0.84	3.76	0.90	1.88 ^{NS}	0.06
6.2 เมืองศักรออกและดอนเอนิใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	3.84	0.96	3.65	1.07	1.19 ^{NS}	0.23
6.3 ครูของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	4.08	0.92	3.86	1.04	1.38 ^{NS}	0.16
6.4 มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการ	4.01	1.04	3.62	1.12	2.27*	0.02
6.5 มีการกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนรูปแบบใหม่	4.01	1.02	3.72	1.07	2.25*	0.02
6.6 มีกองทุนครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	3.76	1.08	3.43	1.12	1.91 ^{NS}	0.05
รวมเฉลี่ย	3.97	0.85	3.67	0.89	2.12*	0.03
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา						
7.1 มีการระดมทุนทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.86	0.99	3.34	1.00	2.73*	0.00
7.2 สถานศึกษาของรัฐจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา	3.54	1.16	3.17	0.97	2.20*	0.02
7.3 รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับการศึกษา	3.76	1.06	3.41	1.04	2.14*	0.03
7.4 รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคลและองค์กรต่าง ๆ	3.71	1.03	3.25	1.05	2.77*	0.00
7.5 มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษา	3.68	1.10	3.23	1.01	2.71*	0.00
รวมเฉลี่ย	3.71	0.96	3.30	0.86	2.88*	0.00
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา						
8.1 รัฐจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับการศึกษา	3.64	1.13	3.24	1.08	2.60*	0.01
8.2 รัฐส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์	3.80	1.01	3.35	1.05	2.76*	0.00
8.3 การพัฒนาบุคลากรทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยี	3.89	0.90	3.43	1.06	2.91*	0.00
8.4 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.82	1.01	3.47	1.19	1.95 ^{NS}	0.05
8.5 รัฐส่งเสริมการวิจัยการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.80	1.03	3.47	1.14	1.91 ^{NS}	0.05
8.6 จัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.41	0.98	3.21	1.06	1.23 ^{NS}	0.22
8.7 มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ ในการผลิตและใช้เทคโนโลยี	3.50	1.00	3.14	1.01	2.28*	0.02
รวมเฉลี่ย	3.69	0.89	3.33	0.94	2.47*	0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$ NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน พบว่า

1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ครูเกษียณที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.31$, $p = 0.18$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษียณที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาในเรื่องที่รัฐให้การสนับสนุน ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่บุตร รวมทั้งเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.37$, $p = 0.01$) โดยครูเกษียณเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณเพศหญิง ($\bar{x} = 4.05$ และ 3.70)

2. ด้านระบบการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูเกษียณที่มีเพศต่างกัน ต่อการรับรู้ด้านระบบการศึกษาพบว่า การรับรู้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.83$, $p = 0.06$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษียณที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ด้านระบบการศึกษาเรื่องมีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้จากการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือประสบการณ์การทำงานและเรื่องการศึกษาในระบบมี 2 ระดับคือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.59$, $p = 0.01$) และ ($t = 2.18$, $p = 0.03$) ตามลำดับ โดยครูเกษียณเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณเพศหญิง ($\bar{x} = 3.39$ และ 2.94) , ($\bar{x} = 4.04$ และ 3.70) ตามลำดับ

3. ด้านแนวการจัดการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูเกษียณที่มีเพศต่างกัน พบว่า ครูเกษียณที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้ด้านแนวการจัดการศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.30$, $p = 0.19$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าครูเกษียณมีการรับรู้ต่อด้านแนวการจัดการศึกษาเรื่องสถานศึกษาร่วมกับองค์กรต่างๆ ในสังคมส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนของครูเกษียณที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.01$, $p = 0.04$) โดยครูเกษียณเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณเพศหญิง ($\bar{x} = 4.02$ และ 3.73)

4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูเกษียณต่อการรับรู้ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ พบว่า ครูเกษียณที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ต่อด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.22$, $p = 0.02$) โดยครูเกษียณเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณเพศหญิง ($\bar{x} = 3.89$ และ 3.62) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การรับรู้ของครูเกษียณที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้เรื่อง 1) มีกระทรวงการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม และ 2) มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 3.34$, $p = 0.00$) และ ($t = 1.98$, $p = 0.04$) ตามลำดับ โดยครูเกษียณเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณเพศหญิง ($\bar{x} = 4.35$ และ 3.92) , ($\bar{x} =$

3.91 และ 3.61) ตามลำดับ ส่วนครูเกษียณที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ เรื่อง 1) การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาดำกว่าปริญญาตรี ให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทตามความพร้อมและความต้องการในท้องถิ่น 3) การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ แบ่งเป็นระดับชาติ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับสถานศึกษา 4) มีสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาและ 5) มีสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.90, p = 0.06$), ($t = 1.65, p = 0.10$), ($t = 1.51, p = 0.13$), ($t = 1.50, p = 0.13$) และ ($t = 1.04, p = 0.29$) ตามลำดับ

5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูเกษียณต่อด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีเพศต่างกันการรับรู้ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.92, p = 0.05$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูเกษียณที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้เรื่องการมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.88, p = 0.00$) โดยครูเกษียณเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณเพศหญิง ($\bar{x} = 4.27$ และ 3.87)

6. ด้านครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูเกษียณพบว่า ครูเกษียณที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.12, p = 0.03$) โดยครูเกษียณเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณเพศหญิง ($\bar{x} = 3.97$ และ 3.67) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การรับรู้ของครูเกษียณเรื่อง 1) มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนค่าตอบแทนสวัสดิการสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับค่าสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) มีการกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนสำหรับข้าราชการครูและผู้บริหารรูปแบบใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.27, p = 0.02$) และ ($t = 2.25, p = 0.02$) ตามลำดับ โดยครูเกษียณเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณเพศหญิง ($\bar{x} = 4.01$ และ 3.62), ($\bar{x} = 4.01$ และ 3.72) ส่วนการรับรู้ของครูเกษียณเรื่อง 1) มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู 2) ครู ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ 3) มีการปฏิรูปสถาบันบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา 4) มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.19, p = 0.23$), ($t = 1.38, p = 0.16$), ($t = 1.88, p = 0.06$) และ ($t = 1.19, p = 0.05$) ตามลำดับ ทางสถิติ ($t = 2.27, p = 0.02$) และ ($t = 2.25, p = 0.02$) ตามลำดับ

7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูเกษียณพบว่า ครูเกษียณที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.88$, $p = 0.00$) โดยครูเกษตรเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรเพศหญิง ($\bar{x} = 3.71$ และ 3.30) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ต่อด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยครูเกษตรเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรเพศหญิง ($\bar{x} = 3.86$ และ 3.34), ($\bar{x} = 3.54$ และ 3.17), ($\bar{x} = 3.76$ และ 3.41) ($\bar{x} = 3.71$ และ 3.25) และ ($\bar{x} = 3.68$ และ 3.23) ตามลำดับ

8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูเกษตรต่อด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของครูเกษตรที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.47$, $p = 0.01$) โดยครูเกษตรเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรเพศหญิง ($\bar{x} = 3.69$ และ 3.33) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การรับรู้ของครูเกษตรเรื่อง 1) มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณา เสนอนโยบายและแผน ส่งเสริม ประสานการวิจัยและพัฒนาการใช้รวมทั้งประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 2) รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคมและสื่อสารในรูปแบบอื่นเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา 3) รัฐส่งเสริมสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำราสื่อสิ่งพิมพ์ วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 4) มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.28$, $p = 0.02$), ($t = 2.60$, $p = 0.01$), ($t = 2.76$, $p = 0.00$) และ ($t = 2.91$, $p = 0.00$) ตามลำดับ โดยครูเกษตรเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรเพศหญิง ($\bar{x} = 3.50$ และ 3.14), ($\bar{x} = 3.64$ และ 3.24), ($\bar{x} = 3.80$ และ 3.35) และ ($\bar{x} = 3.89$ และ 3.43) ส่วนการรับรู้ของครูเกษตรเรื่อง 1) ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยี 2) รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และ 3) มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ครูเกษตรที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.95$, $p = 0.05$), ($t = 1.91$, $p = 0.05$) และ ($t = 1.23$, $p = 0.22$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามเพศ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ชาย		หญิง		t	p
	n = 73		n = 90			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	3.98	0.61	3.84	0.75	1.13 ^{NS}	0.18
2. ด้านระบบการศึกษา	3.80	0.76	3.58	0.79	1.83 ^{NS}	0.06
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา	4.14	0.57	4.01	0.64	1.30 ^{NS}	0.19
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ	3.89	0.78	3.62	0.77	2.22*	0.02
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	4.08	0.86	3.82	0.86	1.92 ^{NS}	0.05
6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	3.97	0.85	3.67	0.89	2.12*	0.03
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.71	0.96	3.30	0.86	2.88*	0.00
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.69	0.89	3.33	0.94	2.47*	0.01
รวม	3.92	0.70	3.65	0.67	2.54*	0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ทั้ง 8 ด้านของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.54$, $p = 0.01$) โดยที่ครูเกษตรเพศชายมีการรับรู้ในระดับที่มากกว่า ($\bar{x} = 3.92$) ครูเกษตรเพศหญิง ($\bar{x} = 3.65$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า การรับรู้ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูเกษตรที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.22$, $p = 0.02$), ($t = 2.12$, $p = 0.03$), ($t = 2.88$, $p = 0.00$) และ ($t = 2.47$, $p = 0.01$) ตามลำดับ โดยครูเกษตรเพศชายมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรเพศหญิง ($\bar{x} = 3.89$ และ 3.62), ($\bar{x} = 3.97$ และ 3.67), ($\bar{x} = 3.71$ และ 3.30) และ ($\bar{x} = 3.69$ และ 3.33) แต่การรับรู้ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ด้านระบบการศึกษา ด้านแนวการจัดการศึกษา และด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ครูเกษตรที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.31$, $p = 0.18$), ($t = 1.83$, $p = 0.06$), ($t = 1.30$, $p = 0.19$) และ ($t = 1.92$, $p = 0.05$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ต่ำกว่า 40 ปี		ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป		t	p
	n = 50		n = 113			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S:D		
1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา						
1.1 สิทธิเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.30	0.58	4.19	0.78	0.84 ^{NS}	0.39
1.2 รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.06	0.18	3.84	0.96	1.39 ^{NS}	0.16
1.3 บิดา มารดา ให้บุตร ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	4.08	0.87	4.16	0.84	-0.60 ^{NS}	0.54
1.4 องค์กรต่าง ๆ มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.69	0.87	3.87	0.88	0.55 ^{NS}	0.57
1.5 รัฐสนับสนุนเงินสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.04	0.98	3.77	0.94	1.06 ^{NS}	0.11
1.6 มีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา	3.18	1.20	3.47	1.27	-1.37 ^{NS}	0.17
รวมเฉลี่ย	3.93	0.64	3.89	0.72	0.36^{NS}	0.71
2. ด้านระบบการศึกษา						
2.1 การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ	3.94	1.18	3.87	0.97	0.36 ^{NS}	0.71
2.2 การจัดการศึกษาในระบบมีเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน	3.69	1.08	3.94	0.90	0.08 ^{NS}	0.93
2.3 การศึกษานอกระบบต้องสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล	3.84	1.09	3.76	0.83	0.44 ^{NS}	0.65
2.4 การศึกษาตามอัธยาศัยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความพร้อมและโอกาส	3.98	0.89	3.69	0.97	0.74 ^{NS}	0.08
2.5 สถานศึกษาจัดการศึกษาได้ทั้ง 3 รูปแบบ	3.26	1.15	3.40	1.13	-0.76 ^{NS}	0.44
2.6 มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้	3.16	1.09	3.14	1.14	0.09 ^{NS}	0.92
2.7 การศึกษาในระบบมี 2 ระดับ	3.86	1.08	3.84	0.96	0.06 ^{NS}	0.95
รวมเฉลี่ย	3.71	0.88	3.67	0.74	0.33^{NS}	0.74
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา						
3.1 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด	4.66	0.68	4.37	0.89	2.13*	0.03
3.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพ	4.50	0.73	4.23	0.77	2.07*	0.04
3.3 การจัดการศึกษาเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ	4.56	0.64	4.32	0.72	1.95 ^{NS}	0.05
3.4 ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด	4.50	0.67	4.31	0.72	1.95 ^{NS}	0.05
3.5 จัดบรรยากาศให้ผู้สอนและผู้เรียนเรียนรู้ไปพร้อมกัน	4.58	0.67	4.32	0.71	2.12*	0.03

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ต่ำกว่า 40 ปี		ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป		t	p
	n = 50		n = 113			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
3.6 มีการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.36	0.69	4.07	0.89	1.96 ^{NS}	0.05
3.7 ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้	3.98	0.76	3.90	0.89	0.53 ^{NS}	0.59
3.8 จัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ทุกรูปแบบ	3.96	0.78	3.69	1.05	1.57 ^{NS}	0.11
3.9 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน	3.92	0.89	3.82	0.93	0.61 ^{NS}	0.53
3.10 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้กำหนดหลัก สูตรแกนกลาง	3.52	0.83	3.63	0.94	-0.75 ^{NS}	0.45
3.11 หลักสูตรการศึกษาให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละ ระดับ	4.02	0.84	3.92	0.89	0.66 ^{NS}	0.50
3.12 สถานศึกษาร่วมกับองค์กรต่าง ๆ จัดกระบวนการเรียนรู้ ในชุมชน	3.87	1.05	3.85	0.89	0.11 ^{NS}	0.90
3.13 ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.86	0.96	3.79	1.01	0.37 ^{NS}	0.70
รวมเฉลี่ย	4.19	0.55	4.02	0.63	0.72^{NS}	0.10
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ						
4.1 การจัดการศึกษาของรัฐแบ่งเป็น 3 ระดับ	3.98	0.93	3.69	1.03	1.64 ^{NS}	0.10
4.2 มีกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	4.14	0.80	4.10	0.86	0.23 ^{NS}	0.81
4.3 การบริหารและการจัดการศึกษาให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา	3.80	0.94	3.67	0.91	0.81 ^{NS}	0.41
4.4 มีสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา	3.58	0.81	3.57	0.98	0.03 ^{NS}	0.97
4.5 มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประกันคุณภาพ	3.84	0.88	3.70	1.03	0.78 ^{NS}	0.43
4.6 มีสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.68	1.05	3.56	1.07	0.62 ^{NS}	0.53
4.7 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาได้ทุก ระดับและทุกประเภท	3.78	1.01	3.63	0.97	0.85 ^{NS}	0.39
รวมเฉลี่ย	3.82	0.71	3.70	0.81	0.89^{NS}	0.37
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา						
5.1 มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ	4.24	0.65	3.97	0.96	1.77 ^{NS}	0.07
5.2 มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก	4.20	0.69	3.93	1.02	1.65 ^{NS}	0.10
5.3 สถานศึกษาทำรายงานจากการประกันคุณภาพการศึกษา	4.00	0.94	3.83	1.02	0.98 ^{NS}	0.32
5.4 มีการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งทุก 5 ปี	4.00	1.01	3.90	0.97	0.58 ^{NS}	0.56
5.5 สำนักงานรับรองมาตรฐานพัฒนาเกณฑ์การประเมิน	3.90	0.93	3.79	1.01	0.61 ^{NS}	0.54
รวมเฉลี่ย	4.06	0.74	3.88	0.91	1.21^{NS}	0.22

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ต่ำกว่า 40 ปี		ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป		t	p
	n = 50		n = 113			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา						
6.1 การปฏิรูปสถาบันผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.10	0.81	3.78	0.90	2.10*	0.03
6.2 มีองค์กรออกและถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	3.98	0.95	3.63	1.04	1.98*	0.04
6.3 ครูของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	4.00	1.01	3.94	0.98	0.31 ^{NS}	0.75
6.4 มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการ	3.88	0.98	3.76	1.15	0.63 ^{NS}	0.52
6.5 มีการกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนครูใหม่	3.92	0.96	3.87	1.11	0.24 ^{NS}	0.80
6.6 มีกองทุนครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	3.58	0.97	3.58	1.17	-0.02 ^{NS}	0.98
รวมเฉลี่ย	3.91	0.80	3.76	0.92	0.95^{NS}	0.34
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา						
7.1 มีการระดมทุนทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.80	0.90	3.54	1.06	1.45 ^{NS}	0.14
7.2 สถานศึกษาของรัฐจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา	3.32	1.07	3.35	1.08	-1.18 ^{NS}	0.85
7.3 รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.60	1.03	3.55	1.08	0.23 ^{NS}	0.81
7.4 รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคลและองค์กรต่าง ๆ	3.62	1.00	3.38	1.08	1.27 ^{NS}	0.20
7.5 มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษา	3.64	1.02	3.34	1.09	1.16 ^{NS}	0.10
รวมเฉลี่ย	3.59	0.83	3.43	0.97	0.99^{NS}	0.32
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา						
8.1 รัฐจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับการศึกษา	3.50	1.21	3.42	1.09	0.39 ^{NS}	0.69
8.2 รัฐส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์	3.66	1.04	3.51	1.07	0.81 ^{NS}	0.41
8.3 การพัฒนาบุคลากรทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยี	3.68	0.97	3.61	1.03	0.34 ^{NS}	0.72
8.4 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้	3.72	1.03	3.59	1.16	0.66 ^{NS}	0.50
8.5 รัฐส่งเสริมการวิจัยการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.70	1.05	3.59	1.13	0.56 ^{NS}	0.57
8.6 มีการระดมทุนจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน	3.44	1.05	3.23	1.02	1.14 ^{NS}	0.25
8.7 มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ ในการผลิตและใช้เทคโนโลยี	3.54	1.03	3.20	1.00	1.95 ^{NS}	0.05
รวมเฉลี่ย	3.58	0.91	3.45	0.94	0.83^{NS}	0.40

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$ NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน

1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษารวมทุกข้อและพิจารณาทีละข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.36, p = 0.71$)

2. ด้านระบบการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ด้านระบบการศึกษารวมทุกข้อและพิจารณาทีละข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.33, p = 0.74$)

3. ด้านแนวการจัดการศึกษา พบว่าครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และตั้งแต่ 40 ปี ขึ้นไป มีการรับรู้ด้านแนวการจัดการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.72, p = 0.10$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้เรื่อง 1) การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด 2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติเต็มตามศักยภาพ และ 3) ต้องปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงามและจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมให้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ ของครูเกษียณที่มีอายุต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.13, p = 0.03$), ($t = 2.07, p = 0.04$) และ ($t = 2.12, p = 0.03$) ตามลำดับ โดยครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 4.66$ และ 4.37), ($\bar{x} = 4.50$ และ 4.23) และ ($\bar{x} = 4.58$ และ 4.32) ตามลำดับ

4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ พบว่า ครูเกษียณอายุต่ำกว่า 40 ปี และตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐรวมทุกข้อและรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.89, p = 0.37$)

5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ครูเกษียณอายุต่ำกว่า 40 ปี และตั้งแต่ 40 ปี ขึ้นไป มีการรับรู้ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษารวมทุกข้อและรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.21, p = 0.22$)

6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ด้าน ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษารวมทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.95, p = 0.34$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษียณอายุต่ำกว่า 40 ปี และตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไปมีการรับรู้ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเรื่อง 1) การปฏิรูปสถาบันบริหาร เพื่อพัฒนาคุณภาพการผลิตครู และบุคลากรทางการศึกษา และ 2) มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.10,$

$p = 0.03$) และ $(t = 1.98 , p = 0.04)$ ตามลำดับ โดยครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี มีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป $(\bar{x} = 4.10$ และ $3.78)$, $(\bar{x} = 3.98$ และ $3.63)$ ส่วนการรับรู้ของครูเกษียณเรื่อง 1) มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา 2) มีการกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนสำหรับข้าราชการครูและผู้บริหารรูปแบบใหม่ 3) ครู ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ 4) มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนค่าตอบแทนสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับอื่นสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $(t = -0.02 , p = 0.98)$, $(t = 0.24 , p = 0.08)$, $(t = 0.31 , p = 0.75)$ และ $(t = 0.63 , p = 0.52)$ ตามลำดับ

7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและตั้งแต่อายุ 40 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาทุกข้อและรายชื่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $(t = 0.99 , p = 0.32)$

8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และตั้งแต่อายุ 40 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทุกข้อและรายชื่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $(t = 0.83 , p = 0.40)$

ตารางที่ 4.7 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณโรงเรียนมัธยมศึกษา
ที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามอายุ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ต่ำกว่า 40 ปี		ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป		t	p
	n = 50		n = 113			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	3.93	0.64	3.89	0.72	0.36 ^{NS}	0.71
2. ด้านระบบการศึกษา	3.71	0.88	3.67	0.74	0.33 ^{NS}	0.74
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา	4.19	0.55	4.02	0.63	1.63 ^{NS}	0.10
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ	3.82	0.71	3.70	0.81	0.89 ^{NS}	0.37
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	4.06	0.74	3.88	0.91	1.21 ^{NS}	0.22
6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	3.91	0.80	3.76	0.92	0.95 ^{NS}	0.34
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.59	0.83	3.43	0.97	0.99 ^{NS}	0.32
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.58	0.91	3.45	0.94	0.83 ^{NS}	0.40
รวม	3.87	0.66	3.72	0.71	1.23 ^{NS}	0.21

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ทั้ง 8 ด้าน ของครูเกษียณโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน พบว่า ครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.23$, $p = 0.21$) โดยครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี มีการรับรู้ในระดับที่มากกว่า ($\bar{x} = 3.87$) ครูเกษียณที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 3.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าครูเกษียณมีการรับรู้ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	การศึกษาเกษตร		วิทยาศาสตร์เกษตร		t	p
	n = 91		n = 72			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา						
1.1 สิทธิเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.08	0.76	4.40	0.64	-2.78*	0.00
1.2 รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย	3.80	0.87	4.04	0.98	-1.64 ^{NS}	0.10
1.3 บิดามารดา ให้อบุตร ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	4.03	0.83	4.27	0.85	-1.83 ^{NS}	0.06
1.4 องค์กรต่าง ๆ มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.92	0.81	3.87	0.96	0.34 ^{NS}	0.73
1.5 รัฐสนับสนุนเงินสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.73	0.98	4.01	0.91	-1.84 ^{NS}	0.06
1.6 มีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา	3.13	1.26	3.69	1.18	-2.88*	0.00
รวมเฉลี่ย	3.79	0.69	4.05	0.68	-2.38*	0.01
2. ด้านระบบการศึกษา						
2.1 การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ	3.83	1.01	3.97	1.07	-0.83 ^{NS}	0.40
2.2 การจัดการศึกษาในระบบมีเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน	3.84	0.96	4.08	0.94	-1.57 ^{NS}	0.11
2.3 การศึกษานอกระบบต้องสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล	3.69	0.92	3.91	0.89	-1.55 ^{NS}	0.12
2.4 การศึกษาตามอัธยาศัยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความพร้อมและโอกาส	3.70	0.88	3.88	1.02	-1.23 ^{NS}	0.21
2.5 สถานศึกษาจัดการศึกษาได้ทั้ง 3 รูปแบบ	3.25	1.01	3.50	1.26	-1.38 ^{NS}	0.16
2.6 มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้	3.12	1.11	3.18	1.15	-0.33 ^{NS}	0.73
2.7 การศึกษาในระบบมี 2 ระดับ	3.83	0.94	3.87	1.07	-2.25 ^{NS}	0.80
รวมเฉลี่ย	3.61	0.77	3.77	0.79	-1.30^{NS}	0.19
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา						
3.1 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด	4.38	0.84	4.55	0.74	-1.35 ^{NS}	0.17
3.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพ	4.14	0.82	4.52	0.64	-3.24*	0.00
3.3 การจัดการศึกษาเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ	4.28	0.74	4.54	0.62	-2.32*	0.02
3.4 ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด	4.28	0.68	4.48	0.62	-1.91 ^{NS}	0.05
3.5 จัดบรรยากาศให้ผู้สอนและผู้เรียนเรียนรู้ไปพร้อมกัน	4.32	0.71	4.50	0.69	-1.53 ^{NS}	0.12

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	การศึกษาเกษตร		วิทยาศาสตร์เกษตร		t	p
	n = 73		n = 90			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
3.6 มีการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.15	0.85	4.16	0.84	-0.19 ^{NS}	0.84
3.7 ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้	3.83	0.92	4.04	0.75	-1.15 ^{NS}	0.12
3.8 จัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ทุกรูปแบบ	3.65	0.94	3.93	1.01	-1.76 ^{NS}	0.08
3.9 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน	3.72	0.89	4.01	0.94	-1.99*	0.04
3.10 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้กำหนดหลัก สูตรแกนกลาง	3.59	0.94	3.61	0.88	-0.12 ^{NS}	0.90
3.11 หลักสูตรการศึกษาให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละ ระดับ	3.83	0.84	4.09	0.90	-1.90 ^{NS}	0.05
3.12 สถานศึกษาร่วมกับองค์กรต่าง ๆ จัดกระบวนการเรียนรู้ ในชุมชน	3.68	1.00	4.08	0.81	-2.69*	0.00
3.13 ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.71	1.01	3.94	0.96	-1.47 ^{NS}	0.14
รวมเฉลี่ย	3.61	0.77	3.77	0.79	-2.21*	0.02
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ						
4.1 การจัดการศึกษาของรัฐแบ่งเป็น 3 ระดับ	3.67	0.97	3.95	1.03	-1.64 ^{NS}	0.10
4.2 มีกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	4.02	0.91	4.23	0.74	-1.60 ^{NS}	0.11
4.3 การบริหารและการจัดการศึกษาให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา	3.67	0.90	3.76	0.94	-0.64 ^{NS}	0.52
4.4 มีสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา	3.57	0.96	3.58	0.89	-0.08 ^{NS}	0.93
4.5 มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประกันคุณภาพ การศึกษา	3.75	1.01	3.73	0.96	0.14 ^{NS}	0.88
4.6 มีสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.58	1.05	3.62	1.09	-0.25 ^{NS}	0.80
4.7 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาได้ทุก ระดับและทุกประเภท	3.62	0.98	3.75	0.98	-0.79 ^{NS}	0.42
รวมเฉลี่ย	3.70	0.79	3.80	0.78	-0.83^{NS}	0.40
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา						
5.1 มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ	4.02	0.90	4.09	0.87	-0.53 ^{NS}	0.59
5.2 มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก	4.04	0.91	3.98	0.97	-0.53 ^{NS}	0.59
5.3 สถานศึกษาทำรายงานจากการประกันคุณภาพการศึกษา	3.91	0.93	3.84	1.08	0.40 ^{NS}	0.68
5.4 มีการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งทุก 5 ปี	3.86	1.00	4.01	0.95	-0.94 ^{NS}	0.34
5.5 สำนักงานรับรองมาตรฐานพัฒนาเกณฑ์การประเมิน	3.80	0.98	3.86	1.06	-0.37 ^{NS}	0.70
รวมเฉลี่ย	3.92	0.84	3.96	0.90	-0.22^{NS}	0.81

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	การศึกษาเกษตร		วิทยาศาสตร์เกษตร		t	p
	n = 91		n = 72			
	\bar{x}	S. D	\bar{x}	S. D		
6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา						
6.1 การปฏิรูปสถาบันผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา	3.84	0.91	3.93	0.84	-0.60 ^{NS}	0.54
6.2 มีองค์กรออกและถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	3.70	0.99	3.79	1.07	-0.54 ^{NS}	0.58
6.3 ครูของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	3.80	1.00	4.16	0.94	-2.35*	0.02
6.4 มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการ	3.71	1.10	3.90	1.10	-1.08 ^{NS}	0.28
6.5 มีการกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนรูปแบบใหม่	3.84	1.06	3.94	1.07	-0.58 ^{NS}	0.56
6.6 มีกองทุนครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	3.84	1.06	3.94	1.07	-0.58 ^{NS}	0.56
รวมเฉลี่ย	3.73	0.87	3.90	0.89	-1.21^{NS}	0.22
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา						
7.1 มีการระดมทุนทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.57	1.02	3.69	1.01	-0.76 ^{NS}	0.44
7.2 สถานศึกษาของรัฐจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา	3.31	1.00	3.37	1.16	-0.33 ^{NS}	0.74
7.3 รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับการศึกษา	3.68	1.02	3.43	1.11	1.49 ^{NS}	0.13
7.4 รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคลและองค์กรต่าง ๆ	3.45	1.00	3.44	1.14	-0.12 ^{NS}	0.89
7.5 มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษา	3.42	1.02	3.44	1.14	-0.09 ^{NS}	0.92
รวมเฉลี่ย	3.49	0.90	3.48	0.97	-0.04^{NS}	0.96
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา						
8.1 รัฐจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับการศึกษา	3.40	1.02	3.50	1.25	-0.52 ^{NS}	0.60
8.2 รัฐส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์	3.52	1.03	3.59	1.09	-0.41 ^{NS}	0.67
8.3 การพัฒนาบุคลากรทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยี	3.58	1.07	3.70	0.94	-0.78 ^{NS}	0.43
8.4 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้	3.61	1.13	3.65	1.12	-0.21 ^{NS}	0.83
8.5 รัฐส่งเสริมการวิจัยการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.52	1.04	3.75	1.17	-1.27 ^{NS}	0.20
8.6 มีการระดมทุนจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.17	0.94	3.45	1.11	-1.47*	0.08
8.7 มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ ในการผลิตและใช้	3.26	0.96	3.36	0.99	-0.60 ^{NS}	0.54
รวมเฉลี่ย	3.43	0.90	3.57	0.97	-0.96^{NS}	0.33

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$ NSไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน

1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษ เกษตรและทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรมีการรับรู้ต่อด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษารวมทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.38$, $p = 0.01$) โดยครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษ เกษตร ($\bar{x} = 4.05$ และ 3.79) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การรับรู้ของครูเกษตรเรื่อง 1) บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี และ 2) มีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.78$, $p = 0.00$) และ ($t = -2.88$, $p = 0.00$) ตามลำดับ โดยครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษ เกษตร ($\bar{x} = 4.40$ และ 4.08) และ ($\bar{x} = 3.69$ และ 3.13) ตามลำดับ ส่วนครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษ เกษตรและวุฒิ การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์เกษตรมีการรับรู้เรื่อง 1) บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย 3) บิดา มารดา ผู้ปกครองมีหน้าที่ให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และ 4) รัฐให้การสนับสนุนให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่บุตร รวมทั้งเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ ($t = 0.34$, $p = 0.73$), ($t = -1.64$, $p = 0.10$), ($t = -1.83$, $p = 0.06$) และ ($t = -1.84$, $p = 0.06$) ตามลำดับ

2. ด้านระบบการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษ เกษตรและทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตร มีการรับรู้ต่อด้านระบบการศึกษารวมทุกข้อและรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.30$, $p = 0.19$)

3. ด้านแนวการจัดการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษ เกษตรและทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตร มีการรับรู้ต่อด้านระบบการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.21$, $p = 0.02$) โดยครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษ เกษตร ($\bar{x} = 3.77$ และ 3.61) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ต่อด้านแนวการจัดการศึกษาเกือบทุกข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ ยกเว้น เรื่อง 1) ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา 2) การจัดการศึกษานั้นมีความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณ

ธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติเต็มตามศักยภาพ และ 4) สถานศึกษาร่วมกับองค์กรต่าง ๆ ในสังคมส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.99, p = 0.04$), ($t = -2.32, p = 0.02$), ($t = -3.24, p = 0.00$) และ ($t = -2.69, p = 0.00$) ตามลำดับ โดยครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาเกษตร ($\bar{x} = 4.01$ และ 3.72), ($\bar{x} = 4.54$ และ 4.28), ($\bar{x} = 4.52$ และ 4.14) และ ($\bar{x} = 4.08$ และ 3.68) ตามลำดับ

4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ พบว่า ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาเกษตร และทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตร มีการรับรู้ต่อด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐรวมทุกข้อและรายข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.83, p = 0.40$)

5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาเกษตรและทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตร มีการรับรู้ต่อด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษารวมทุกข้อและรายข้อแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.22, p = 0.81$)

6. ด้านครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาเกษตรและทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตร มีการรับรู้ต่อด้านครู คณาจารย์และ บุคลากรทางการศึกษาแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.21, p = 0.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ต่อด้านครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเกือบทุกข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น เรื่อง ครู ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.35, p = 0.02$) โดยครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาเกษตร ($\bar{x} = 4.16$ และ 3.80)

7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาเกษตรและทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตร มีการรับรู้ต่อด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาทุกข้อและรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.04, p = 0.96$)

8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาเกษตรและทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตร มีการรับรู้ต่อด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทุกข้อและรายข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.96, p = 0.33$)

ตารางที่ 4.9 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	การศึกษา เกษตร n = 91		วิทยาศาสตร์ เกษตร n = 72		t	p
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
	1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	3.79	0.69	4.05		
2. ด้านระบบการศึกษา	3.61	0.77	3.77	0.79	-1.30 ^{NS}	0.19
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา	3.97	0.64	4.19	0.56	-2.21*	0.02
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ	3.70	0.79	3.80	0.78	-0.83*	0.04
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	3.92	0.84	3.96	0.90	-0.22 ^{NS}	0.81
6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	3.73	0.87	3.90	0.89	-1.21 ^{NS}	0.22
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.49	0.90	3.48	0.97	0.04 ^{NS}	0.96
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.43	0.90	3.57	0.97	-0.96 ^{NS}	0.33
รวม	3.27	0.68	3.84	0.71	-1.11 ^{NS}	0.26

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ทั้ง 8 ด้าน ของครูเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน พบว่า ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษากเกษตรและทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตร มีการรับรู้รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.11$, $p = 0.26$) โดยครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรมีการรับรู้ในระดับที่มากกว่า ($\bar{x} = 3.84$) ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษากเกษตร ($\bar{x} = 3.27$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษากเกษตรและทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรมีการรับรู้เกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ด้านแนวการจัดการศึกษาและด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.38$, $p = 0.01$), ($t = -2.21$, $p = 0.02$) และ ($t = -0.83$, $p = 0.04$) ตามลำดับ โดยครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษากเกษตร ($\bar{x} = 4.05$ และ 3.79), ($\bar{x} = 4.19$ และ 3.97) และ ($\bar{x} = 3.80$ และ 3.70) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ปริญญาตรี n = 117		สูงกว่าปริญญาตรี n = 46		t	p
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา						
1.1 สิทธิเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.17	0.74	4.36	0.67	-1.56 ^{NS}	0.11
1.2 รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย	3.84	0.98	4.06	0.74	-1.35 ^{NS}	0.17
1.3 บิดามารดา ให้บุตรได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	4.11	0.86	4.19	0.83	-0.51 ^{NS}	0.61
1.4 องค์กรต่าง ๆ มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.85	0.90	4.02	0.82	-1.08 ^{NS}	0.27
1.5 รัฐสนับสนุนเงินสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.75	0.98	4.13	0.85	-2.29*	0.02
1.6 มีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา	3.25	1.22	3.69	1.29	-2.01*	0.04
รวมเฉลี่ย	3.83	0.69	4.07	0.69	-2.00*	0.04
2. ด้านระบบการศึกษา						
2.1 การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ	3.88	1.01	3.93	1.10	-0.30 ^{NS}	0.76
2.2 การจัดการศึกษาในระบบมีเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน	3.96	0.91	3.91	1.07	-0.31 ^{NS}	0.75
2.3 การศึกษานอกระบบต้องสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล	3.76	0.86	3.84	1.05	-0.49 ^{NS}	0.62
2.4 การศึกษาตามอัธยาศัยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความพร้อมและโอกาส	3.76	0.95	3.82	0.97	-0.34 ^{NS}	0.73
2.5 สถานศึกษาจัดการศึกษาได้ทั้ง 3 รูปแบบ	3.29	1.10	3.52	1.20	-1.12 ^{NS}	0.26
2.6 มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้	3.05	1.10	3.39	1.16	-1.74 ^{NS}	0.08
2.7 การศึกษาในระบบมี 2 ระดับ	3.87	0.91	3.80	1.20	0.38 ^{NS}	0.70
รวมเฉลี่ย	3.65	0.72	3.74	0.94	-0.65^{NS}	0.51
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา						
3.1 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด	4.42	0.80	4.54	0.80	-0.83 ^{NS}	0.40
3.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพ	4.28	0.78	4.39	0.74	-0.81 ^{NS}	0.41
3.3 การจัดการศึกษาเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ	4.41	0.67	4.34	0.79	0.57 ^{NS}	0.56
3.4 ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด	4.30	0.66	4.54	0.65	-2.05*	0.04
3.5 จัดบรรยากาศให้ผู้สอนและผู้เรียนเรียนรู้ไปพร้อมกัน	4.36	0.72	4.50	0.65	-1.07 ^{NS}	0.28

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t	p
	n = 117		n = 46			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
3.6 มีการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.12	0.82	4.26	0.90	-0.89 ^{NS}	0.37
3.7 ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้	3.84	0.84	4.13	0.85	-1.92 ^{NS}	0.50
3.8 จัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ทุกรูปแบบ	3.63	0.98	4.15	0.86	-3.12*	0.00
3.9 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน	3.78	0.92	4.02	0.90	-1.46 ^{NS}	0.14
3.10 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้กำหนดหลัก สูตรแกนกลาง	3.55	0.89	3.71	0.95	-1.01 ^{NS}	0.31
3.11 หลักสูตรการศึกษาให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละ ระดับ	3.90	0.85	4.06	0.95	-1.03 ^{NS}	0.30
3.12 สถานศึกษาร่วมกับองค์กรต่าง ๆ จัดกระบวนการเรียนรู้ ในชุมชน	3.83	0.89	3.93	1.05	-0.57 ^{NS}	0.56
3.13 ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.73	0.98	4.02	0.99	-1.66 ^{NS}	0.09
รวมเฉลี่ย	4.01	0.58	4.22	0.67	-1.90^{NS}	0.05
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ						
4.1 การจัดการศึกษาของรัฐแบ่งเป็น 3 ระดับ	3.66	0.96	4.08	1.07	-2.42*	0.01
4.2 มีกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	4.07	0.84	4.21	0.86	-0.95 ^{NS}	0.34
4.3 การบริหารและการจัดการศึกษาให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา	3.66	0.84	3.82	1.10	-0.99 ^{NS}	0.32
4.4 มีสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา	3.51	0.91	3.73	0.97	-1.39 ^{NS}	0.16
4.5 มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประกันคุณภาพ การศึกษา	3.66	0.99	3.95	0.96	-1.69 ^{NS}	0.09
4.6 มีสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.50	1.06	3.84	1.05	-1.86 ^{NS}	0.06
4.7 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาได้ทุก ระดับและทุกประเภท	3.57	0.94	3.95	1.03	-2.26*	0.02
รวมเฉลี่ย	3.66	0.75	3.94	0.83	-2.06*	0.04
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา						
5.1 มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ	3.97	0.90	4.26	0.82	-1.86 ^{NS}	0.06
5.2 มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก	3.94	0.95	4.19	0.88	-1.51 ^{NS}	0.13
5.3 สถานศึกษาทำรายงานจากการประกันคุณภาพการศึกษา	3.86	1.00	3.93	0.99	-0.40 ^{NS}	0.68
5.4 มีการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งทุก 5 ปี	3.88	1.00	4.04	0.19	-0.90 ^{NS}	0.36
5.5 สำนักงานรับรองมาตรฐานพัฒนาเกณฑ์การประเมิน	3.78	1.11	3.93	1.01	-0.86 ^{NS}	0.39
รวมเฉลี่ย	3.89	0.87	4.01	0.84	-1.20^{NS}	0.23

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t	p
	n = 117		n = 46			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา						
6.1 การปฏิรูปสถาบันผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา	3.79	0.85	4.10	0.92	-2.05*	0.04
6.2 มีองค์กรออกและถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	3.61	1.03	4.06	0.95	-2.55*	0.01
6.3 ครูทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	3.88	1.01	4.17	0.92	-1.70 ^{NS}	0.08
6.4 มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการ	3.71	1.13	4.00	1.01	-1.47 ^{NS}	0.14
6.5 มีการกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนรูปแบบใหม่	3.83	1.08	4.02	1.02	0.99 ^{NS}	0.32
6.6 มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	3.52	1.11	3.73	1.10	-1.12 ^{NS}	0.26
รวมเฉลี่ย	3.72	0.89	4.01	0.86	-1.89^{NS}	0.06
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา						
7.1 มีการระดมทุนทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.46	0.99	4.04	0.69	-3.38*	0.00
7.2 สถานศึกษาของรัฐจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา	3.25	1.03	3.56	1.16	-1.65 ^{NS}	0.10
7.3 รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับการศึกษา	3.43	1.04	3.91	1.05	-2.61*	0.01
7.4 รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคลและองค์กรต่าง ๆ	3.35	1.08	3.73	0.97	-2.11*	0.03
7.5 มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษา	3.34	1.05	3.67	1.09	-1.78 ^{NS}	0.07
รวมเฉลี่ย	3.36	0.90	3.78	0.93	-2.62*	0.00
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา						
8.1 รัฐจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับการศึกษา	3.42	1.06	3.50	1.29	-1.78 ^{NS}	0.71
8.2 รัฐส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์	3.47	0.98	3.76	1.21	-0.36 ^{NS}	0.12
8.3 การพัฒนาบุคลากรทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยี	3.55	0.98	3.84	1.07	-1.53 ^{NS}	0.09
8.4 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้	3.55	1.11	3.82	1.14	-1.66 ^{NS}	0.16
8.5 รัฐส่งเสริมการวิจัยการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.54	1.06	3.82	1.19	-1.38 ^{NS}	0.14
8.6 มีการระดมทุนจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน	3.19	0.98	3.56	1.10	-1.45*	0.04
8.7 มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ ในการผลิตและใช้	3.20	0.99	3.56	1.04	-2.04*	0.04
รวมเฉลี่ย	3.42	0.89	3.68	1.03	-1.57^{NS}	0.11

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$ NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติพุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาใน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า

1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีการรับรู้ต่อด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.00$, $p = 0.04$) โดยครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.07$ และ 3.83) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ต่อด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาเรื่อง 1) รัฐให้การสนับสนุนให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่บุตรรวมทั้งเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 2) มีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายในการศึกษา มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.29$, $p = 0.02$) และ ($t = -2.01$, $p = 0.04$) ตามลำดับ โดยครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.13$ และ 3.75) และ ($\bar{x} = 3.69$ และ 3.25) ตามลำดับ ส่วนการรับรู้ของครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาต่างกันเรื่อง 1) บิดา มารดา ผู้ปกครองมีหน้าที่ให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี 2) บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และ 4) บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.51$, $p = 0.61$), ($t = -1.08$, $p = 0.27$), ($t = -1.35$, $p = 0.17$) และ ($t = -1.56$, $p = 0.11$) ตามลำดับ

2. ด้านระบบการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ต่อด้านระบบการศึกษารวมทุกข้อและรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.65$, $p = 0.51$)

3. ด้านแนวการจัดการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีการรับรู้ต่อด้านแนวการจัดการศึกษารวมทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.90$, $p = 0.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ต่อด้านแนวการจัดการศึกษาเกือบทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นเรื่อง 1) การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ชัดเจนเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดผู้เรียนต้องเรียนจากประสบการณ์จริงนำมาประยุกต์ใช้ได้ และ 2) รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.05$, $p = 0.04$), ($t = -3.12$, $p = 0.00$) ตามลำดับ โดยครูเกษตรที่มีระดับ

การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้มากกว่าครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.54$ และ 4.30) และ ($\bar{x} = 4.15$ และ 3.63) ตามลำดับ

4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ พบว่า ครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ต่อการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐรวมทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.06$, $p = 0.04$) โดยครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้มากกว่าครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.94$ และ 3.66) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้ต่อการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐเรื่อง 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท ตามความพร้อมและความต้องการภายในท้องถิ่น และ 2) การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐแบ่งเป็นระดับชาติ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.26$, $p = 0.02$) และ ($t = -2.42$, $p = 0.01$) ตามลำดับ โดยครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้มากกว่าครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.95$ และ 3.57) และ ($\bar{x} = 4.08$ และ 3.66) ตามลำดับ แต่การรับรู้เรื่อง 1) มีกระทรวงการศึกษาฯ และวัฒนธรรม 2) การบริหารและการจัดการศึกษาให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา 3) มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา และ 4) มีสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.95$, $p = 0.34$), ($t = -0.99$, $p = 0.32$), ($t = -1.69$, $p = 0.09$) และ ($t = -1.39$, $p = 0.16$) ตามลำดับ

5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ต่อด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษารวมทุกข้อและรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.20$, $p = 0.23$)

6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ต่อด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.89$, $p = 0.06$) และ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้ต่อด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเกือบทุกข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นเรื่อง 1) การปฏิรูปสถาบันบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา และ 2) มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.05$, $p = 0.04$), ($t = -2.55$, $p = 0.01$) ตามลำดับ โดยครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้มากกว่าครูเกณฑ์ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.10$ และ 3.79) และ ($\bar{x} = 4.06$ และ 3.61) ตามลำดับ

7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ต่อด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = -2.62$, $p = 0.00$) โดยครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.78$ และ 3.36) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้ต่อด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาเกือบทุกข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นเรื่อง 1) สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลมีอำนาจในการปกครองดูแลและจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา และ 2) มีระบบการตรวจสอบติดตามผลและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้งบประมาณการจัดการศึกษา มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.65$, $p = 0.10$) และ ($t = -1.78$, $p = 0.07$) ตามลำดับ

8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีการรับรู้ต่อด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทุกข้อและรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.57$, $p = 0.11$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้ต่อด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเกือบทุกข้อ ยกเว้นเรื่อง 1) มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และ 2) มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบายและแผน ส่งเสริม ประสานการวิจัยและพัฒนาและการใช้รวมทั้งประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.45$, $p = 0.04$) , ($t = -2.04$, $p = 0.04$) ตามลำดับ โดยครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.56$ และ 3.19) และ ($\bar{x} = 3.56$ และ 3.20) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ปริญญาตรี n = 117		สูงกว่าปริญญาตรี n = 46		t	p
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	3.83	0.69	4.07	0.69	-2.00*	0.04
2. ด้านระบบการศึกษา	3.65	0.72	3.74	0.94	-0.65 ^{NS}	0.51
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา	4.01	0.58	4.22	0.67	-1.90 ^{NS}	0.05
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ	3.66	0.75	3.94	0.83	-2.06*	0.04
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	3.89	0.87	3.94	0.83	-1.90 ^{NS}	0.05
6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	3.72	0.89	4.01	0.86	-1.89 ^{NS}	0.06
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.36	0.90	3.78	0.93	-2.62*	0.00
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.42	0.89	3.68	1.03	-1.57 ^{NS}	0.11
รวม	3.69	0.65	3.96	0.78	-2.24*	0.02

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ทั้ง 8 ด้าน ของครูเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีการรับรู้รวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.24$, $p = 0.02$) โดยครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ในระดับที่มากกว่า ($\bar{x} = 3.96$) ครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.69$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ครูเกษตรที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีการรับรู้ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐและด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.00$, $p = 0.04$), ($t = -2.06$, $p = 0.04$) และ ($t = -2.62$, $p = 0.00$) ตามลำดับ โดยครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.07$ และ 3.83), ($\bar{x} = 3.94$ และ 3.66) และ ($\bar{x} = 3.78$ และ 3.36) ส่วนด้านอื่น ๆ มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณ โรงเรียน
มัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสพ
การณ์ในการสอนวิชาเกษตร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ต่ำกว่า 20 ปี		ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป		t	p
	n = 99		n = 64			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา						
1.1 สิทธิเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.27	0.75	4.15	0.69	0.99 ^{NS}	0.32
1.2 รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย	3.98	0.85	3.78	1.03	1.40 ^{NS}	0.16
1.3 บิดา มารดา ให้บุตรได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	4.20	0.85	4.04	0.84	1.13 ^{NS}	0.25
1.4 องค์กรต่าง ๆ มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.01	0.87	3.73	0.87	1.96 ^{NS}	0.05
1.5 รัฐสนับสนุนเงินสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.93	0.98	3.73	0.91	1.33 ^{NS}	0.18
1.6 มีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา	3.29	1.19	3.52	1.34	-1.14 ^{NS}	0.25
รวมเฉลี่ย	3.95	0.69	3.83	0.71	1.02^{NS}	0.30
2. ด้านระบบการศึกษา						
2.1 การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ	3.90	1.05	3.87	1.03	0.20 ^{NS}	0.83
2.2 การจัดการศึกษาในระบบมีเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่ แน่นอน	3.89	1.03	4.03	0.83	-0.85 ^{NS}	0.39
2.3 การศึกษานอกระบบต้องสอดคล้องกับความต้องการของ บุคคล	3.81	0.98	3.75	0.81	0.46 ^{NS}	0.64
2.4 การศึกษาตามอัธยาศัยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความพร้อม	3.91	0.84	3.57	1.08	2.25*	0.02
2.5 สถานศึกษาจัดการศึกษาได้ทั้ง 3 รูปแบบ	3.44	1.05	3.23	1.25	1.15 ^{NS}	0.25
2.6 มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้	3.30	1.11	2.90	1.12	2.21*	0.02
2.7 การศึกษาในระบบมี 2 ระดับ	3.87	1.01	3.81	0.99	0.41 ^{NS}	0.68
รวมเฉลี่ย	3.73	0.81	3.59	0.73	1.11^{NS}	0.26
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา						
3.1 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด	4.53	0.77	4.34	0.83	1.49 ^{NS}	0.13
3.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพ	4.35	0.78	4.25	0.75	0.83 ^{NS}	0.40
3.3 การจัดการศึกษาเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ	4.48	0.67	4.26	0.73	1.94 ^{NS}	0.05
3.4 ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัด	4.42	0.70	4.29	0.60	1.19 ^{NS}	0.23
3.5 จัดบรรยากาศให้ผู้สอนและผู้เรียนเรียนรู้ไปพร้อมกัน	4.47	0.71	4.29	0.68	1.57 ^{NS}	0.11

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ต่ำกว่า 20 ปี		ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป		t	p
	n = 99		n = 64			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
3.6 มีการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.29	0.70	3.96	1.00	2.41*	0.01
3.7 ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้	4.00	0.83	3.81	0.88	1.36 ^{NS}	0.17
3.8 จัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ทุกรูปแบบ	3.90	0.88	3.57	1.09	2.12*	0.03
3.9 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน	3.90	0.92	3.76	0.92	0.96 ^{NS}	0.33
3.10 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้กำหนดหลัก สูตรแกนกลาง	3.67	0.91	3.48	0.90	1.31 ^{NS}	0.19
3.11 หลักสูตรการศึกษาให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละ ระดับ	3.98	0.87	3.89	0.89	0.70 ^{NS}	0.48
3.12 สถานศึกษาร่วมกับองค์กรต่าง ๆ จัดกระบวนการเรียนรู้ ในชุมชน	3.88	0.97	3.82	0.90	0.39 ^{NS}	0.69
3.13 ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.91	1.01	3.65	0.94	1.65 ^{NS}	0.10
รวมเฉลี่ย	4.15	0.61	3.95	0.60	1.97*	0.04
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ						
4.1 การจัดการศึกษาของรัฐแบ่งเป็น 3 ระดับ	3.79	1.02	3.76	1.00	0.19 ^{NS}	0.84
4.2 มีกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	4.12	0.92	4.10	0.71	0.08 ^{NS}	0.94
4.3 การบริหารและการจัดการศึกษาให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา	3.77	0.95	3.60	0.86	1.14 ^{NS}	0.25
4.4 มีสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา	3.63	0.98	3.48	0.85	1.14 ^{NS}	0.25
4.5 มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประกันคุณภาพ การศึกษา	3.63	0.98	3.48	0.85	1.01*	0.31
4.6 มีสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.68	0.10	3.46	1.00	1.27 ^{NS}	0.20
4.7 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาได้ทุก ระดับและทุกประเภท	3.84	0.99	3.42	0.92	2.75*	0.00
รวมเฉลี่ย	3.82	0.83	3.62	0.69	1.64^{NS}	0.10
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา						
5.1 มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ	4.20	0.83	3.82	0.93	2.66*	0.00
5.2 มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก	4.17	0.84	3.78	1.03	2.63*	0.00
5.3 สถานศึกษาทำรายงานจากการประกันคุณภาพการศึกษา	4.02	0.97	3.67	1.00	2.19*	0.03
5.4 มีการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งทุก 5 ปี	4.07	0.81	3.72	0.90	2.58*	0.01
5.5 สำนักงานรับรองมาตรฐานพัฒนาเกณฑ์การประเมิน	3.94	0.94	3.64	1.04	1.96 ^{NS}	0.05
รวมเฉลี่ย	4.08	0.81	3.72	0.90	2.58*	0.01

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ต่ำกว่า 20 ปี		ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป		t	p
	N = 99		N = 64			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
6. ด้านครู ณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา						
6.1 การปฏิรูปสถาบันผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา	3.91	0.92	3.82	0.82	0.64 ^{NS}	0.52
6.2 เมืองศักรออกและถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	3.84	1.07	3.57	0.93	1.64 ^{NS}	0.10
6.3 ครูของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	3.94	1.05	3.98	0.89	-0.21 ^{NS}	0.82
6.4 มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการ	3.84	1.05	3.71	1.18	0.73 ^{NS}	0.46
6.5 มีการกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนรูปแบบใหม่	3.95	0.97	3.78	1.18	1.04 ^{NS}	0.29
6.6 มีกองทุนส่งเสริมครู ณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	3.59	1.03	3.56	1.23	0.81 ^{NS}	0.85
รวมเฉลี่ย	3.85	0.89	3.74	0.88	0.78^{NS}	0.43
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา						
7.1 มีการระดมทุนทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.76	1.00	3.40	1.00	2.23*	0.02
7.2 สถานศึกษาของรัฐจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา	3.42	1.13	3.21	0.98	1.18 ^{NS}	0.23
7.3 รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.70	1.08	3.35	1.01	2.05*	0.04
7.4 รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัด โดยบุคคลและองค์กรต่าง ๆ	3.58	1.07	3.26	1.02	1.88 ^{NS}	0.06
7.5 มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษา	3.62	1.06	3.14	1.03	3.87*	0.00
รวมเฉลี่ย	3.62	0.95	3.27	0.85	2.33*	0.02
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา						
8.1 รัฐจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับการศึกษา	3.55	1.12	3.28	1.11	1.52 ^{NS}	0.13
8.2 รัฐส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์	3.67	1.08	3.37	1.00	1.78 ^{NS}	0.07
8.3 การพัฒนาบุคลากรทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยี	3.69	1.04	3.54	0.97	0.91 ^{NS}	0.35
8.4 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้	3.69	1.12	3.53	1.12	0.91 ^{NS}	0.36
8.5 รัฐส่งเสริมการวิจัยการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.68	1.11	3.53	1.09	0.87 ^{NS}	0.38
8.6 มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.39	1.05	3.15	0.97	1.44 ^{NS}	0.15
8.7 มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ ในการผลิตและใช้เทคโนโลยี	3.39	1.02	3.17	1.00	1.36 ^{NS}	0.17
รวมเฉลี่ย	3.57	0.97	3.37	0.87	1.37^{NS}	0.17

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$ NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติพุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาใน กรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างกัน

1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชา เกษตรต่ำกว่า 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป มีการรับรู้ต่อด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษารวม ทุกข้อและรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.02$, $p = 0.30$)

2. ด้านระบบการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำ กว่า 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ต่อด้านระบบการศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($t = 1.11$, $p = 0.26$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษตรที่มีประสบการณ์ ในการสอนวิชาเกษตรต่างกันมีการรับรู้ต่อด้านระบบการศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ ส่วนการรับรู้ของครูเกษตรเรื่อง 1) การศึกษาตามอัธยาศัยเป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียน ด้วยตนเองตามความสนใจ ตามศักยภาพและโอกาสและ 2) มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียน สะสมไว้ ครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ ($t = 2.25$, $p = 0.02$) และ ($t = 2.21$, $p = 0.02$) ตามลำดับ โดยครูเกษตรที่มี ประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีประสบการณ์ใน การสอนวิชาเกษตรตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 3.91$ และ 3.57) และ ($\bar{x} = 3.30$ และ 2.90) ตามลำดับ

3. ด้านแนวการจัดการศึกษา พบว่า ครูเกษตรที่มีประสบการณ์ ในการสอนวิชาเกษตร ต่ำกว่า 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ต่อด้านแนวการจัดการศึกษารวมทุกข้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.97$, $p = 0.04$) โดยครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชา เกษตรต่ำกว่า 20 ปีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป ($\bar{x} = 4.15$ และ 3.95) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษตรที่มีประสบการณ์ใน การสอนวิชาเกษตรต่างกันมีการรับรู้ต่อด้านแนวการจัดการศึกษาเรื่อง 1) มีการประสานการร่วมมือ กับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนเมื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน และ 2) รัฐต้องส่งเสริมการ ดำเนินงานและจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.41$, $p = 0.01$) และ ($p = 2.12$, $p = 0.03$) ตามลำดับ โดยครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอน วิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 4.29$ และ 3.96) และ ($\bar{x} = 3.90$ และ 3.76) ตามลำดับ ส่วนการรับรู้เรื่อง 1) การจั ดการศึกษาเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละ ระดับ 2) ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) จัดบรรยากาศให้ผู้เรียนเรียนรู้ไปพร้อมกัน 4) การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด 5) ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ 6) คณะ กรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้กำหนดหลักสูตรแกนกลาง 7) ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด 8) ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน ให้จัดเนื้อหา

สาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด 9) ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพ 10) หลักสูตรการศึกษาให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ 11) สถานศึกษาร่วมกับองค์กรต่าง ๆ จัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน ($t = 1.94, p = 0.05$), ($t = 1.65, p = 0.10$), ($t = 1.57, p = 0.11$), ($t = 1.49, p = 0.13$), ($t = 1.36, p = 0.17$), ($t = 1.31, p = 0.19$), ($t = 1.19, p = 0.23$), ($t = 0.96, p = 0.33$), ($t = 0.83, p = 0.40$), ($t = 0.70, p = 0.48$) และ ($t = 0.39, p = 0.69$) ตามลำดับ

4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ พบว่า ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปมีการรับรู้ต่อด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.64, p = 0.10$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษียณมีการรับรู้ต่อด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเกือบทุกข้อ ยกเว้นเรื่อง 1) มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และ 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท ตามความพร้อมและความต้องการภายในท้องถิ่น ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างก็มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.79, p = 0.00$) และ ($t = 2.75, p = 0.00$) ตามลำดับ โดยครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 3.63$ และ 3.48) และ ($\bar{x} = 3.84$ และ 3.42)

5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ต่อด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษารวมทุกข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.58, p = 0.01$) โดยครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 4.08$ และ 3.72) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างก็มีการรับรู้ต่อด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกือบทุกข้อ ยกเว้นเรื่อง มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและทำหน้าที่ประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างก็มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.96, p = 0.05$)

6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปมีการรับรู้ต่อด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษารวมทุกข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.78, p = 0.02$)

7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปมีการรับรู้ต่อด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อ

การศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.33$, $p = 0.02$) โดยครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 3.62$ และ 3.27) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างก็มีการรับรู้ต่อด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาเกือบทุกข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นเรื่อง 1) สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครองดูแลและจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา และ 2) รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นตามความเหมาะสมและจำเป็น ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างก็มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.18$, $p = 0.23$) และ ($t = 1.88$, $p = 0.06$) ตามลำดับ

8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ต่อด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทุกข้อและรายข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.37$, $p = 0.17$)

ตารางที่ 4.13 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้และการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ต่ำกว่า 20 ปี		ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป		t	p
	n = 99		n = 64			
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	3.95	0.69	3.83	0.71	1.02 ^{NS}	0.30
2. ด้านระบบการศึกษา	3.73	0.81	3.59	0.73	1.11 ^{NS}	0.26
3. ด้านแนวการจัดการศึกษา	4.15	0.61	3.95	0.60	1.97*	0.04
4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ	3.82	0.83	3.62	0.69	1.64 ^{NS}	0.10
5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	4.08	0.81	3.72	0.90	2.58*	0.01
6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	3.85	0.89	3.74	0.88	0.78 ^{NS}	0.43
7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.62	0.95	3.27	0.85	2.33*	0.02
8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.57	0.97	3.37	0.87	1.37 ^{NS}	0.17
รวม	3.86	0.70	3.64	0.66	1.99*	0.04

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 ด้าน ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างกัน พบว่า ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.99$, $p = 0.04$) โดยครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี มีการรับรู้อยู่ในระดับที่มากกว่า ($\bar{x} = 3.86$) ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ด้านแนวการจัดการศึกษา ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.97$, $p = 0.04$) ($\bar{x} = 4.15$ และ 3.95), ($t = 2.58$, $p = 0.01$) ($\bar{x} = 4.08$ และ 3.72) และ ($t = 2.33$, $p = 0.02$) ($\bar{x} = 3.62$ และ 3.27) ตามลำดับ แต่การรับรู้ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ด้านระบบการศึกษา ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และ

ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูเกณฑ์ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างกันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครู
เกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่สังกัดกรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ มีวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย
อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของครูเกษตรที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรม
สามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครู
เกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช
2542 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิ
การศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการศึกษาวิจัย คือ ศึกษาและเก็บข้อมูลจากครูเกษตรที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยม
ศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร 117 โรงเรียน ปีการศึกษา 2544 ข้อมูลที่ศึกษา
ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการ
ศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร คือ ครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร 117 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรม
สามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 จำนวนทั้งหมด 192 คน
2. ขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีการเปิดสอนวิชาเกษตรในโรงเรียน
มัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือ
จากครูเกษตรตอบแบบสอบถาม และส่งคืนผู้วิจัยหลังจากได้รับแบบสอบถามภายใน 15 วัน ซึ่งผู้
วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2544 จำนวน
192 ชุด โดยกำหนดส่งกลับภายในวันที่ 17 กรกฎาคม 2544 ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 98 ชุด
และได้ส่งแบบสอบถามอีกครั้ง เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2544 กำหนดให้ครูเกษตรตอบแบบสอบถาม
มีกำหนด 15 วัน โดยกำหนดส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยภายในวันที่ 2 สิงหาคม 2544 ได้รับแบบสอบ

ถามคืนอีกจำนวน 65 ชุด การวิจัยครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมดจำนวน 163 ชุด จาก 192 ชุด ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืน คิดเป็นร้อยละ 84.89

3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS 9 for Windows นำเสนอผลเป็น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 ของครูเกษตรโดยใช้ Two Independent t - test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของครูเกษตร

ครูเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครจำนวน 163 คน เป็นเพศหญิงร้อยละ 55.2 เป็นเพศชายร้อยละ 44.8 อายุต่ำกว่า 40 ปีร้อยละ 30.7 และอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไปร้อยละ 69.3 เพศชายมีอายุเฉลี่ย 43.93 ปี เพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 40.73 ปี ครูเกษตรมีอายุเฉลี่ย 42.33 ปี มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาเกษตรร้อยละ 55.8 ทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรร้อยละ 44.2 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีร้อยละ 71.8 และสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 28. มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปีร้อยละ 60.7 และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปร้อยละ 39.3

5.1.2 ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตรทั้ง 8 ด้าน มีดังนี้

1. ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้เรื่องมีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา มีการรับรู้ในระดับปานกลาง

2. ด้านระบบการศึกษา พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเรื่อง 1) สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ และ 2) มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมได้จากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพหรือประสบการณ์การทำงาน ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับปานกลาง

3. ด้านแนวการจัดการศึกษา พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับมาก

4. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับมาก

5. ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่าครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับมาก

6. ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับมาก

7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เรื่อง 1) มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และ 2) ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้การศึกษานิวฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับมาก

8. ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เรื่อง 1) รัฐจะต้องจัดสรรคลื่นความถี่สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารรูปแบบอื่นเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา 2) มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณา เสนอนโยบายและแผนส่งเสริมประสานการวิจัยและการพัฒนาการใช้รวมทั้งประเมินคุณภาพ และ 3) มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินกองทุนของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับปานกลาง

เมื่อสรุปโดยรวม พบว่า ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ครูเกษตรมีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ทุกด้านในระดับมาก ยกเว้น ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ครูเกษตรมีการรับรู้ในระดับปานกลาง

5.1.3 การเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

จำแนกตามเพศ

การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 รวมทั้ง 8 ด้าน ของครูเกษตรที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ครูเกษตรเพศชายรับรู้มากกว่าครูเกษตรเพศหญิง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูเกษตรเพศชายและครูเกษตรเพศหญิงมีการรับรู้แตกต่างกันทางสถิติ สำหรับด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ด้านระบบการศึกษา ด้านแนวการจัดการศึกษา และด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ครูเกษตรเพศชายและครูเกษตรเพศหญิงมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

จำแนกตามอายุ

การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 รวมทั้ง 8 ด้านของครูเกษตรที่มีอายุต่างกันมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูเกษตรเกษตรที่มีอายุต่างกันมีการรับรู้ทุกด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ

จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 รวมทั้ง 8 ด้าน ของครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่แนวโน้ม พบว่า ครูเกษตรที่มี

วุฒิการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษตรมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาเกษตร และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการรับรู้ ด้านระบบการศึกษา ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูเกษตรมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ สำหรับการรับรู้ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ด้านแนวการจัดการศึกษา และด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ ครูเกษตรที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันทางสถิติ

จำแนกตามระดับการศึกษา

การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 รวมทั้ง 8 ด้าน ของครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การรับรู้ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ และด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ครูเกษตรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการรับรู้ด้านระบบการศึกษา ด้านแนวการจัดการศึกษา ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูเกษตรมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร

การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 รวมทั้ง 8 ด้าน ของครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันทางสถิติ โดยครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปีรับรู้มากกว่าครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การรับรู้ด้านแนวการจัดการศึกษา ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการรับรู้ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ด้านระบบการศึกษา ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ ด้านครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างกันมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

สรุปการเปรียบเทียบระดับของการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 รวมทุกด้านของครูเกษตรที่มีเพศต่างกัน มีระดับการศึกษาต่างกัน และมีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่างกัน การรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ครูเกษตรที่มีอายุต่างกัน และมีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ทั้ง 8 ด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 การศึกษาระดับของการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ทั้ง 7 ด้านของครูเกษต คือ 1) ด้านแนวการจัดการศึกษา 2) ด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา 3) ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา 4) ด้านครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา 5) ด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ 6) ด้านระบบการศึกษา และ 7) ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูเกษตมีการรับรู้อยู่ในระดับมากนั้น น่าจะเป็นผลอันเนื่องมาจากการประชาสัมพันธ์ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้องทางสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางสถานีวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ HOME PAGE ใน INTERNET และการเผยแพร่เอกสารสื่อสิ่งพิมพ์และวารสารต่าง ๆ จากการจัดประชุมสัมมนาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จากการที่ครูเกษตมีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อยู่ในระดับมากนั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าครูเกษตได้ติดตามข้อมูลข่าวสารในการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาโดยตลอด และได้ตระหนักถึงบทบาทและภาระหน้าที่ของตนเองในฐานะที่เป็นบุคลากรคนหนึ่งที่จะต้องเกี่ยวข้องกับกาให้การศึกษา และจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย

สำหรับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา นั้นครูเกษตมีการรับรู้ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยเห็นว่าอาจเป็นเพราะมีการประชาสัมพันธ์เรื่องนี้บ่อยหรือครูเกษตอาจเห็นว่ากฎหมายด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา นั้นตัวเองไม่ค่อยได้เข้าไปมีส่วนร่วมและมีบทบาทมากนัก ควรจะเป็นภาระหน้าที่ของรัฐและผู้บริหารสถานศึกษามากกว่า

5.2.2 การเปรียบเทียบระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

จำแนกตามเพศ

การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษต ที่มีเพศต่างกัน พบว่า ครูเกษตเพศชายและครูเกษตเพศหญิงมีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูเกษตเพศชายมีความสนใจและติดตามข่าวสารการปฏิรูปการศึกษาจากการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานของรัฐตามสื่อต่าง ๆ และการเผยแพร่เอกสารสื่อสิ่งพิมพ์และวารสารต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารการสัมมนาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่ง ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (ม.ป.ป. : 18) ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้เป็นความสนใจของบุคคลเป็นส่วนกำหนดการรับรู้ ถ้าสนใจเรื่องใดก็จะรับรู้ได้มากกว่าคนที่ไม่สนใจหรือมีความสนใจน้อยในเรื่องนั้น

จำแนกตามอายุ

การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณที่มีอายุต่างกัน พบว่า มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่แนวโน้ม พบว่า ครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีมีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มากกว่าครูเกษียณที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีนั้นมีอายุยังน้อยอาจคำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและวิชาชีพครูย่อมจะติดตามข้อมูลข่าวสารและได้ตระหนักถึงบทบาทของตนเองที่เกิดจากการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มากกว่าครูเกษียณที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป อาจมีภาระงานมากและมีความรับผิดชอบด้านอื่น ๆ จนทำให้ไม่มีเวลาที่จะติดตามข้อมูลข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานของรัฐจากสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หรืออาจคิดว่าตนเองนั้นใกล้ที่จะเกษียณอายุราชการแล้วคงจะเข้าไปมีส่วนร่วมหรือมีบทบาทน้อยในการจัดการศึกษาเกษียณตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เหมือนกับครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี

จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณที่มีวุฒิกศศึกษาต่างกัน พบว่า มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่แนวโน้ม พบว่า ครูเกษียณที่มีวุฒิกศศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษียณมีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มากกว่าครูเกษียณที่มีวุฒิกศศึกษาทางการศึกษากศศร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเกษียณที่มีวุฒิกศศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษียณนั้นอาจยังไม่เข้าใจและมีความคุ้นเคยกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มากเท่าใดนัก ดังนั้นจึงต้องศึกษาหาความรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้น หรือครูเกษียณที่มีวุฒิกศศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษียณมีความสนใจและติดตามข่าวทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น วิทยากรทางด้านคอมพิวเตอร์ การติดตามข้อมูลข่าวสารทาง Internet และสื่ออื่น ๆ มาก อาจเป็นผลให้ครูเกษียณที่มีวุฒิกศศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เกษียณรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มากกว่า

จำแนกตามระดับการศึกษา

การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้แตกต่างจากครูที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจเป็นเพราะครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีได้อ่านและทำความเข้าใจพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 รวมทั้งติดตามข้อมูลข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานของรัฐมาโดยตลอด ด้วยเหตุผลที่ว่าตัวเองนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 และคำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าหลังจากการปฏิรูปการศึกษามากกว่า จึงอาจเป็นผลให้ครูเกษียณที่มี

ระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้มากกว่าครูเกษียณที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี

จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร

การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร พบว่า ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรต่ำกว่า 20 ปี ตระหนักว่าตนเองจะต้องมีบทบาทและหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 จึงจำเป็นจะต้องหาทางรับทราบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและลูกศิษย์มากขึ้น จึงอาจเป็นผลให้ครูเกษียณที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตรน้อยมีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มากกว่า และสอดคล้องกับผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วว่าครูเกษียณที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี มีการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มากกว่าครูเกษียณที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับครูเกษียณ

5.3.1.1 ครูเกษียณนอกจากจะรับรู้เรื่องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติแล้ว ควรติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 จากหน่วยงานของรัฐที่ทำการประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้ช่วยกันปฏิรูปการศึกษาให้สำเร็จซึ่งจะส่งผลดีต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

5.3.1.2 ครูเกษียณควรตระหนักและหาวิธีการรับรู้ข้อมูลด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาให้มากขึ้นเช่นเดียวกับด้านอื่น ๆ เนื่องจากมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเกษตรของประเทศให้มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการสำรวจการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณและครูในสาขาวิชาอื่น ๆ ในส่วนภูมิภาค

5.3.2.2 ควรเปรียบเทียบระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษียณและครูในสาขาวิชาอื่น ๆ ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

5.3.2.3 ควรวิจัยหาวิธีการที่จะประชาสัมพันธ์ให้ครูเกษียณช่วยกันปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และหาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาบังเกิดผลอย่างสมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนต่อไป

5.3.2.4 แบบสอบถามควรมีคำถามชนิดปลายเปิดบ้าง เพื่อวัดการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตรได้อย่างแท้จริงและมีรายละเอียดมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2543. “การประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียน” วารสารนิเทศการศึกษา. 1(1) : 17.
- จรูญ ชูลาภ. 2543. 23 – 25 พฤศจิกายน “แนวทางปฏิรูปอาชีวศึกษา...” สมัครง้วน. หน้า 25.
- ชัยอนันต์ สมุทวนิช. 2543. ระบบการบริหารจัดการเพื่อการจัดสรรทรัพยากรสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน 12 ปี ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- ชนทัต นวลเจริญ. 2543. “ความเห็นและมุมมอง.” สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 1(7) : 7.
- นพคุณ ศิริวรรณ และคณะ. 2538. “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครูอาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย.” รายงานการวิจัยโครงการวิจัยภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปรัชญา เวสารัชช์. 2543. “ไขข้อข้องใจ.” สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 1(9) : 7.
- ประเวศ วะสี. 2542. “ด้วยการปฏิรูปการเรียนรู้.” สารปฏิรูป. [Online]. Available : <http://www.onec.go.th>.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. ม.ป.ป. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- ไพรัช อรรถกมานนท์. 2542. “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับแรกใหม่และแปลกเพื่อปฏิรูปทุกส่วนการศึกษา.” กรุงเทพฯ : สำนักการศึกษา. เอกสารอัดสำเนา.
- รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2540. วิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- วิจิตร ศรีสอาน. 2543. “ไขข้อข้องใจ.” สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 1(8) : 7.
- ศรายุทธ เขาว์ชาญ. 2543. “ไขข้อข้องใจ.” สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 1(10) : 7.
- ศลใจ วิบูลกิจ. 2543. “ไขข้อข้องใจ.” สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 1(8) : 7.
- ศูนย์ปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2543. รายงานผลการดำเนินงานการปฏิรูปการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในรอบ 1 ปี (กรกฎาคม 2542 – มิถุนายน 2543) ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา.
- สมบุรณ์ บุรศิริรักษ์. 2543. “ไขข้อข้องใจ.” สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 1(8) : 7.
- สมพงษ์ จิตระดับ. 2543. “ไขข้อข้องใจ.” สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 1(8) : 6.
- สมหมาย จันทร์เรือง. 2543. “สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.” ข่าวยุทธคดี. 29(52) : 8-10.

- สุเพียร แห่งทอง. 2543. “ไขข้อข้องใจ.” สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 1(8) : 7.
- สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ. 2543. การติดตามผลการดำเนินงานหลังครบรอบ 1 ปีของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรื. 2543. แนวทางการประกันคุณภาพในสถานศึกษา : เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543 “มองปฏิรูปการศึกษาตามภารกิจ สปศ.และการรับฟังความคิดเห็น.” หน้า 1-37.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543, 9 ธันวาคม. “ข้อมูลอัตราเงินเดือนครูใครไม่ผ่านการประเมินหมดสิทธิ.” เดลินิวส์. หน้า 12.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543. “ความคิดเห็นและมุมมอง.” สารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 1(7) : 7-8.
- สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ. 2538. แนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2539 – พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวง.
- สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา. 2540. อภินันทนาการจาก ฯพณฯ วันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. กรุงเทพฯ : เจ.พีลัม โปรเซส.
- สำนักงานเลขาธิการสภาพผู้แทนราษฎร. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับเป็นกฎหมาย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อรรณพ จินะวัฒน์. 2543. “การประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียน.” วารสารนิเทศการศึกษา 1(9) : 17.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางที่มีพื้นที่อยู่นอก
เขตกรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ง รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

ภาคผนวก จ หนังสือราชการ

ภาคผนวก ก

รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร

1. โรงเรียนมัธยมศึกษาวัดเบญจมบพิตร
2. โรงเรียนวัดราชาธิวาส
3. โรงเรียนโยธินบูรณะ
4. โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ
5. โรงเรียนราชวินิต มัชฌม
6. โรงเรียนวัดอินทาราม*
7. โรงเรียนศึกษานารี*
8. โรงเรียนมัธยมวัดดาวทอง
9. โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์
10. โรงเรียนทวีธาภิเศก
11. โรงเรียนวัดประคูในทรงธรรม
12. โรงเรียนฤทธิณรงค์รอน
13. โรงเรียนพุทธจักรวิทยา
14. โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม
ในพระบรมราชินูปถัมภ์*
15. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา*
16. โรงเรียนเทพศิรินทร์
17. โรงเรียนวัดสระเกษ
18. โรงเรียนสายปัญญา
ในพระบรมราชินูปถัมภ์
19. โรงเรียนสามเสนวิทยา
20. โรงเรียนเบญจมราชาลัย*
21. โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์
22. โรงเรียนวัดบวรนิเวศ*
23. โรงเรียนวัดราชบพิตร
24. โรงเรียนวัดสังเวช
25. โรงเรียนสตรีวิทยา
26. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
27. โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
28. โรงเรียนนนทรีวิทยา
29. โรงเรียนไทรมิตรวิทยาลัย*
30. โรงเรียนทวีวัฒนา
31. โรงเรียนโพธิสารพิทยากร
32. โรงเรียนมหารณพาราม
33. โรงเรียนวัดน้อยใน
34. โรงเรียนสุวรรณพลับพลาพิทยาคม*
35. โรงเรียนวัดปากน้ำวิทยาคม
36. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา
พุทธมณฑล
37. โรงเรียนชินโรสวิทยาลัย
38. โรงเรียนมัธยมวัดนายโรง
39. โรงเรียนสตรีวัดระฆัง
40. โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม
41. โรงเรียนสวนอนันต์
42. โรงเรียนเทพศิลา
43. โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
44. โรงเรียนบางกะปิ
45. โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง
46. โรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาคม
47. โรงเรียนศึกษานารีวิทยา
48. โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช
บางขุนเทียน
49. โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม
รัชมังคลาภิเษก
50. โรงเรียนทวีธาภิเศก 2*
51. โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย
52. โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน
53. โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
54. โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต
55. โรงเรียนสตรีรัตนาร

56. โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม
57. โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม
58. โรงเรียนวัดคนวณนรดิศ
59. โรงเรียนวัดรางบัว
60. โรงเรียนสตรีวัดอัสพรสวรรค์
61. โรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำ
62. โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ
63. โรงเรียนสตรีเศรษฐบุตรบำเพ็ญ
64. โรงเรียนนวมินราชินูทิศ เบญจมราชาลัย
65. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2
มีนบุรี
66. โรงเรียนแจรงร้อนวิทยา
67. โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม
68. โรงเรียนวัดพุทธบูชา*
69. โรงเรียนอิสลามวิทยาลัย
แห่งประเทศไทย*
70. โรงเรียนพรตพิทยพยัต
71. โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า
72. โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช
ลาดกระบัง
73. โรงเรียนปัญญาวรรค
74. โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม
75. โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก
76. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สุวินทวงศ์*
77. โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4
78. โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม
79. โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์
80. โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
81. โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ
82. โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์
83. โรงเรียนสุวรรณสุทธารามวิทยา
84. โรงเรียนราชันนทาจารย์
สามเสนวิทยาลัย 2
85. โรงเรียนศรีอยุธยา
86. โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
87. โรงเรียนมัธยมกษัตริย์วิทยาลัย
88. โรงเรียนยานนาวาเวชวิทยาคม*
89. โรงเรียนวัดสุทธิวราราม*
90. โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย
91. โรงเรียนวัดบวรเมณฑล
92. โรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร
93. โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม
94. โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม
95. โรงเรียนสตรีวิทยา 2 มัธยมศึกษา
ตอนปลาย*
96. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา
97. โรงเรียนสตรีวิทยา 2 มัธยมศึกษาตอนต้น
98. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
99. โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
100. โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2
101. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ
เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
102. โรงเรียนบางกะปิสุขุมวิทอุปถัมภ์*
103. โรงเรียนวัดราชโอรส
104. โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์
105. โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวน
อุปถัมภ์”
106. โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง
107. โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์)
108. โรงเรียนดอนเมืองจตุรจินดา
109. โรงเรียนราชวินิตบางเขน

110. โรงเรียนสารวิทยา
111. โรงเรียนหอวัง
112. โรงเรียนปทุมคงคา
113. โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง
114. โรงเรียนสาขาน้ำผึ้ง
115. โรงเรียนราชดำริ
116. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
117. โรงเรียนศรีพฤฒา

หมายเหตุ

*โรงเรียนที่ไม่เปิดสอนวิชางานเกษตรพื้นฐาน

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางที่มีพื้นที่ตั้งอยู่นอกเขต
กรุงเทพมหานคร

รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางที่มีพื้นที่ตั้งอยู่นอกเขต
กรุงเทพมหานคร

1. โรงเรียน ภ.ป.ร.ราชวิทยาลัย
2. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม
3. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมธานี
4. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เป็ริงวิสุทธาธิปัตย์
5. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กบินทร์บุรี
6. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สุวินทวงศ์
7. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
8. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี
9. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ
10. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี
11. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี
12. โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์
13. โรงเรียนพูลเจริญวิทยาคม
14. โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
15. โรงเรียนมัธยมวัดสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร
16. โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศ ศาลายา
17. โรงเรียนราชประชาสมาสัย ฝ่ายมัธยมศึกษารัชดาภิเษก
18. โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
19. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต
20. โรงเรียนสุรนารีวิทยา จ. นครราชสีมา

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

คำชี้แจง

1. ผู้ที่ตอบแบบสอบถามนี้ คือ ครูเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

ของผู้ตอบแบบสอบถาม

3. โปรดพิจารณาคำถามและตอบแบบสอบถามตามการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

4. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย

5. ผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่านเป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลต่อตัวท่านและการปฏิบัติงานการสอนแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายเสรี มุขสุข

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความและเติมคำที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ.....ปี

3. วุฒิการศึกษา

การศึกษาเกษตร

วิทยาศาสตร์เกษตร

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

5. ประสบการณ์ในการสอนวิชาเกษตร..... ปี

ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

หลังจากที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2542 เป็นต้นมา ทางกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานปฏิรูปการศึกษาและสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ได้ทำการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ภารกิจในการปฏิรูปการศึกษาของหน่วยงานดังกล่าวตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 นั้น ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อยู่ในระดับใด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการรับรู้ของท่านเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ระดับการรับรู้					ไม่รู้มาก่อน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา						
1.บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี						
2.รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย						
3.บิดา มารดา ผู้ปกครองมีหน้าที่ให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี						
4.บุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน						
5.รัฐให้การสนับสนุนให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่บุตร รวมทั้งเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน						
6.มีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา						
ระบบการศึกษา						
1.การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบคือการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย						
2.การศึกษาในระบบมีการกำหนดจุดมุ่งหมายวิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา						
3.การศึกษานอกกระบบมีเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม						

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ระดับการรับรู้					ไม่รู้มาก่อน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
4. การศึกษาตามอัธยาศัยเป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส						
5. สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้ง 3 รูปแบบก็ได้						
6. มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้จากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือประสบการณ์การทำงาน						
7. การศึกษาในระบบมี 2 ระดับคือการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา						
แนวการจัดการศึกษา						
1. การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด						
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติเต็มตามศักยภาพ						
3. การจัดการศึกษาเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา						
4. การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้จัดเนื้อหาสาระและ กิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนและความแตกต่างระหว่างบุคคล						
5. มีการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้						
6. รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้ง แหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ						
7. คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้กำหนด หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน						
8. สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้						

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ระดับการรับรู้					ไม่รู้มาก่อน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
การบริหารและการจัดการศึกษา						
1.การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐแบ่งเป็นระดับชาติ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับสถานศึกษา.....						
2.มีกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม						
3.มีสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา						
4.มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.....						
5.มีสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....						
6.มีการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น 295 เขต						
7.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท ตามความพร้อมและความต้องการภายในท้องถิ่น						
มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา						
1.มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ						
2.มีระบบประกันคุณภาพภายในและภายนอก						
3.ให้สถานศึกษาจัดทำรายงานประจำปีจากการประกันคุณภาพภายในเสนอหน่วยงานและเปิดเผยต่อสาธารณชน						
4.มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ครั้ง ทุก 5 ปี โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา						
5.สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคนภายนอก และทำหน้าที่ประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา.....						

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ระดับการรับรู้					ไม่รู้มาก่อน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา						
1. มีการปฏิรูปสถาบันบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา						
2. ต้องปรับหลักสูตรการผลิตครูระดับปริญญาตรีทางการศึกษาเป็นหลักสูตร 5 ปี						
3. มีองค์กรวิชาชีพครูผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู						
4. มีการจำแนกครูตามวิทยฐานะ คือ ครูปฏิบัติการครูชำนาญการ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ						
5. ครู ผู้บริหารการศึกษาศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ						
6. มีการกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนสำหรับข้าราชการครูและผู้บริหารรูปแบบใหม่						
ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา						
1. มีการระดมทุนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา						
2. สถานศึกษาต้องจัดตั้งกองทุนสะสมของสถานศึกษาเอง						
3. มีการลดหย่อนภาษีสำหรับผู้บริจาคเงินเพื่อการศึกษา						
4. การจัดสรรงบประมาณมีการจัดเงินอุดหนุนเป็นรายหัว						
5. มีระบบบัญชีสถานศึกษามาตรฐานเพื่อแสดงผลการดำเนินงาน						
6. มีการจัดระบบตรวจสอบทั้งด้านการเงินและผลสำเร็จของงาน						

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542	ระดับการรับรู้					ไม่รู้มาก่อน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา						
1.รัฐจะต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคมและสื่อสารในรูปแบบอื่นเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา						
2.ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนาแบบเรียน ตำราสื่อสิ่งพิมพ์ วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา						
3.มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา						
4.มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ						
5.มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณา เสนอ นโยบายแผน ส่งเสริม ประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้รวมทั้งประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา						

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เสรี มุขสุข

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ง

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. ดร.วิไลพร วรจิตตานนท์ ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4. ดร.สุวัฒน์ เงินฉ่ำ กรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษา
5. ดร.วรัชพร แสงนภาพวร กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
6. นางสุกัญญา งามบรรจง นักวิชาการศึกษา 8 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
7. นางสาวเพ็ญศิริ กัลยาณมิตร นักวิชาการศึกษา 7 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ภาคผนวก จ

หนังสือราชการ

คำสั่งคณะกรรมการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ ๗๘ /2544

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายเสรี มุขสุข

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายเสรี มุขสุข เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและ เค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.พรรณีภา	ศิวะพิรุฬห์เทพ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.दनัย	ดิษยบุตร	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
ผศ.ดร.กันยา	ตันติวิสุทธิกุล	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

อาจารย์ศศิธร	จารุสมบัติ	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.พรรณีภา	ศิวะพิรุฬห์เทพ	กรรมการ
ดร.दनัย	ดิษยบุตร	กรรมการ
ผศ.ดร.กันยา	ตันติวิสุทธิกุล	กรรมการ
ดร.จินตนา	บุญนาถ	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544

(รองศาสตราจารย์ รวิวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

ที่ ทม 1504/ 1081

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 มีนาคม 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร

ด้วยนายเสรี มุขสุข นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
 วิศวกรรมศาสตร์ มีความประสงค์จะขอข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่ออาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 ในเขตกรุงเทพมหานคร และขอเอกสารเกี่ยวกับรายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและรายชื่อ
 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง เพื่อประกอบการจัดเตรียมเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง
 "การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณี
 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 7373000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2544

นายเสรี มุขสุข รหัสประจำตัว 42064306 ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (AGRICULTURAL TEACHERS' PERCEPTION REGARDING EDUCATIONAL ACT B.E. 2542 : CASE STUDY ON SECONDARY SCHOOL IN BANGKOK UNDER DEPARTMENT OF GENERAL EDUCATION, MINISTRY OF EDUCATION)" โดยมี รศ.ดร.พรรณิกา ศิวะพิรุฬห์เทพ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.दनัย ดิษยบุตร และ ผศ.ดร.กัญญา ตันติวิสุทธิกุล เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 16 เมษายน พ.ศ.2544

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัดชู)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานบริการการศึกษา สจล. 3692

ที่ ทม/ 1504 1543

วันที่ ๒ เมษายน 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน

ด้วย นายเสรี मुखสุข นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของนายเสรี मुखสุข มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีและขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(นายกิติพงศ์ มะโน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดี

๑๒
10/๒๐๒๕

๑๒
10/๒๐๒๕

ที่ ทม 1504 / 2433

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗ มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วย นายเสรี मुखสุข นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขา
วิชาครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่สังกัด
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้
โปรดอนุญาต ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504 / 2827

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายเสรี มุขสุข นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชา
ครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2542 ของครุเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่สังกัดกรม
สามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 9
เมษายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้การแบบ
สอบถามในสถานศึกษาของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ที่ ศธ ๐๘๐๖.๑๒๓/๕๗๕

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต
๒/๖๑๗ สุภาลัยบุรี หมู่ ๓.คลองสี่
อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ๑๒๑๒๐

๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ส่งแบบสอบถามเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึงหนังสือที่ ทม ๑๕๐๔/๒๔๑๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตามหนังสืออ้างถึงสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอความร่วมมือโรงเรียน
ตอบแบบสอบถามเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช
๒๕๕๒ ความทราบแล้วนั้น โรงเรียนได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอส่งแบบสอบถามเครื่องมือเพื่อการวิจัย
มาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระ กาญจนะรังสิตา)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต

ฝ่ายวิชาการ

โทรศัพท์ ๕๕๕๘๒๒๒-๔

โทรสาร ๕๕๕๘๐๔๕-๖

โรงเรียนวิบูลวิทยาลัย 1285
วันที่ 3 พ.ค. 2544
เวลา

ที่ ทม 1504 / 2827

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิบูลวิทยาลัย

- 1. คำขอโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
- 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำขอโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายเสรี मुख สุข นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชา
 ครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
 พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่สังกัดกรม
 สามีญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ " และได้รับอนุมัติหัวข้อและคำขอโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 9
 เมษายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้การแบบ
 สอบถามในสถานศึกษาของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต
 ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
 โอกาสนี้ด้วย

เวียง ผู้ค้ำบวษการโรงเรียนวิบูลวิทยาลัย

ด้วยนักเรียนขอขอร้องถึงท่านเพื่อ

- รับทราบ
- ปฏิบัติตาม
- อื่นๆ

มองฝ่ายวิบูลวิทยาลัย
ดีใจในใจ

ขอแสดงความนับถือ

ดร. นิมิต
(นายณรงค์ พิมพ์สาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

นางอ.พิมพ์เพียร
10 ก.ค. 2544
ให้ทันเวลา
10 ก.ค. 2544

3 พ.ค. 2544

ม.ค. ๕๕

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692
โทรสาร. 3269040

10 พ.ค. 2544

โรงเรียนสตรีศรีสุโขทัย	142
เลขที่	1691
วันที่	3 ก.ค. 24
เวลา	13.00 น.

ที่ ทม 1504 / - 2827

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน *คุณครู อาจารย์ (นางสาว) สรรพ*

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายเสรี มุขสุข นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชา
ครุศาสตร์เกษตร จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่สังกัดกรม
สามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ " และได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 9
เมษายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้การแบบ
สอบถามในสถานศึกษาของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
โอกาสนี้ด้วย

1. *เรียนคุณครู สรรพ*
2. *คำโครงการวิทยานิพนธ์*
ประกาศผลการพิจารณา
ส.ค.ค. 44

ขอแสดงความนับถือ

Dr. มิ่งสาร

(นายณรงค์ หิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ส.ค.ค.

ม.ค.ค.

ส.ค.ค.
ม.ค.ค.

๕๗

○ ร.ร.สวนกุหลาบวิทยาลัย
รับที่..... 2034
วันที่..... -3.ก.ค.2544
เวลา..... 11.00

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรตอบแบบสอบถาม
 เรียน ผู้คณบดี มจร. โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดราชคฤห์

ข้าพเจ้า นายเสรี มุขสุข นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง " การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ " พร้อมกันนี้ได้ส่งแบบสอบถามตามจำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในโรงเรียนของท่านได้ตอบแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ให้อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในโรงเรียนของท่านตอบแบบสอบถามนี้ด้วย จักเป็นพระคุณอย่างสูง

เวทภาษ

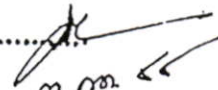
เพื่อโปรดทราบ

เพื่อโปรดพิจารณา

เห็นควรมอบ..... เชิดชม

..... นางสาวสุนทร

เห็นควรอนุมัติ.....

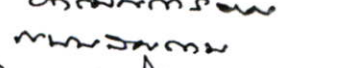
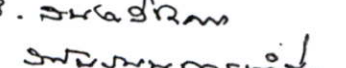
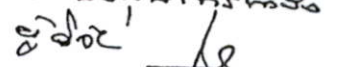

.....
 โทร. (01) 619-3468

ขอแสดงความนับถือ

(นายเสรี มุขสุข)

ขอฝากอธิการบดี.....
 ค.ก. ด.ค.

1.
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นาย เสรี มุขสุข
วัน เดือน ปี เกิด	23 มีนาคม 2517
สถานที่เกิด	อ. หลังสวน จ. ชุมพร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	57 หมู่ 3 ต. หาดยาย อ. หลังสวน จ. ชุมพร 86110
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2540 ครุศาสตรอุตสาหกรรมบัณฑิต (เทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตสัตว์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ. 2545 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ครุศาสตร์เกษตร) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2540 – 2542 นักวิชาการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ